

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/43 • 05 Kasım 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Eşitlik, özgürlük ve
gönüllü birlik için...**

**Ekim Devrimi'nin
yolundan ileri!**

İÇİNDEKİLER

Sınıfın birleşik mücadele ihtiyacı ve bazı girişimler üzerine...	3
Kürt sorununa düzen içi çözüm arayışları sürüyor...	4
Ankara'daki işbirlikçiler emperyalist/siyonist güçlere 'kalkan' olma yolunda...	5
AKP devletin gerçek anayasasına da rengini verdi!	6
Sermayeye kaynak emekçiye sefalet bütçesi!...	7
"Alaattin'i katledenlerden hesap soracağız!"	8
Polis katlediyor yargı aklıyor!...	9
İzmir Sendikalar Birliği Çalıştayını gerçekleştirdi	10
İzmir Sendikalar Birliği ve hareketin ihtiyaçları	11
Katılımcılarla sınıf hareketi ve İzmir Sendikalar Birliği üzerine konuştuk....	12-13
Akdeniz Çivi işçileri sendika hakkı için direnişte!...	14
Mutaş'ta fabrika işgali sona erdi!...	15
Satışa geçit vermemek için mücadele barikatlarına!	16-17
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Kasım Ayı Toplantısı Sonuçları	18-19
BETESAN işçisi direnişin simgesi...	20
BETESAN direnişinin sesi Taksim'de yankılandı...!	21
İşçi ve emekçi hareketinden...	22
Zam soygunu toplu taşımayla devam ediyor.....	23
6 Kasım eylem ve etkinliklerinden.....	24
YTÜ'de yaşananlar üzerine...	25-26
BP'nin suç ortağı Halliburton.	27
Türban, kadınlar üzerinde baskı ve köleliğin simgesidir.....	28
"Zorunlu din dersleri kaldırılсын!".....	29
Hapishaneler düzenin aynasıdır.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/43 * 05 Kasım 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Gazetemizin yayını izleyen günler mücadele gündemi açısından oldukça yoğun.

Hemen birkaç gün sonra 6 Kasım'da gençlik alanlarda olacak. YÖK'e ve YÖK düzenine karşı "gelecek ve özgürlük" taleplerini yükseltecek. Kitlel ve coşkulu bir 6 Kasım tablosu, devlet tarafından gençlik üzerinde kurulmaya çalışılan sistematik baskı ve terör cenderesini kırmak için güçlü bir adım olacaktır.

6 Kasım eylemliliklerinin tablosuna ancak önümüzdeki sayımızda yer verebileceğiz. Bu sayımızda ise 6 Kasım hazırlıklarıyla ilgili haberler yer alıyor. Bu haberlere bakıldığında gençliğin yaygın ve yoğun bir hazırlık yaptığı görülüyor.

Önümüzdeki haftanın bir diğer temel gündemi de Alaattin yoldaşın katledilmesiyle ilgili açılan davanın 2. duruşması. 9 Kasım günü görülecek olan duruşma için bir süredir hazırlıklar sürüyor. Amaç katil polisleri aklama mekanizması olarak çalışan yargıya geçit vermemek. Katillerin yakasını bırakmamak ve hesap sormak. Bunun için davanın görüleceği gün ve saatte kitlel biçimde Adliye önünde olunacak. Bu gündemle ilgili güncel gelişmeleri sitemizden izleyebilirsiniz.

Duruşmanın ardından da Alaattin yoldaşın katledilmesinin yıldönümü geliyor. Bu yıldönümünü bir yandan polis terörü ve cinayetlerine karşı mücadeleyi yükseltmek hedefiyle ele alırken, diğer yandan da yoldaşımızın komünist kimliği ve kişiliğini kavramanın bir vesilesi yapacağız.

Gazetemizde de ayrıntılı haber ve değerlendirmelere konu ettiğimiz metal grup TİS süreci de gündemdeki yerini koruyor. Sınıf mücadelesinin bir ön cephesi gibi görülmesi gereken sürecin seyrini sınıftan yana belirlemek büyük önem kazanmıştır. İhanet ve mücadele arasındaki mücadelenin geleceğinin belirleneceği şu günlerde TİS süreci öncelikli gündemimiz olmaya devam edecek.

Son olarak bu haftanın en önemli özelliği "Parti ve Devrim" haftası olmasıydı. Ekim Devrimi'nin 93. Yeni Ekimler'in partisinin 13. mücadele yılını kutluyoruz. Konuyu ön kapağımıza taşıdık. Kurulu düzenden ve yarattığı tüm sorunlardan kurtulmak için Ekim

Devrimi'nin yolundan başka yol yoktur. Bu düşüncüyü öne çıkardık. Gündemle ilgili etkinliklerin ayrıntılı bir tablosuna yine ancak önümüzdeki sayıda yer verebileceğiz.

Bu vesileyle tüm yoldaşlarımızı Parti ve Devrim davasına güç taşımak üzere daha büyük bir kararlılık ve enerjiyle sürece yüklenmeye çağırıyoruz.

Derleyen: H. Fırat

Derleyen: H. Fırat

Parti değerlendirmeleri-3

Parti değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Sınıfın birleşik mücadele ihtiyacı ve bazı girişimler üzerine...

İşçi sınıfı bugün oldukça kapsamlı saldırılarla yüzyüze bulunuyor. Krizin ardından kapitalistler tarafından yürütülen saldırılar sonucunda büyük kayıplar yaşayan işçi sınıfı, bugün de kapsamlı saldırı programlarının tehdidi altındadır. Bir yandan kriz bahanesiyle işçi sınıfının üzerine çullanan kapitalistler tek tek fabrika ve sektörlerde çaldıklarının üzerine yatmak, diğer yandan ise hükümet eliyle işçi sınıfının elindeki sınırlı kazanımları da gaspetmek istiyorlar. Bu kapsamda bir süredir hazırlıkları yapılan saldırıları önümüzdeki aylarda hayata geçirme çabası içindeler.

Sermaye cephesi böylesine kapsamlı saldırılar hazırlarken, işçi sınıfı cephesinden ise parçalı ancak yoğun bir hareketlilik var. Sermaye ve hükümetinin krizin derinleştiği dönemde işsizlik kırbacıyla direncini kırarak teslim aldığı işçi sınıfı, artık belini doğrultmaya ve başını kaldırmaya çalışıyor. Güçlü sendikal örgütlenme eğilimi ve yoğun mevzi direnişler bunun sonucunda yaşanıyor. İşçi sınıfının değişik bölükleri, ağır sömürü ve çalışma koşulları karşısında isyan ederek, kendiliğinden sendikalaşmanın yolunu tutuyor. Kapitalistlerin, bu örgütlenme girişimleri karşısındaki tutumları genel olarak işçileri sokağa atmak olsa da, birçok durumda görüldüğü üzere işçiler yine de boyun eğmiyorlar. Büyük ölçüde fabrika önünde beklemek gibi pasif biçimlerde olsa da direnmeye çalışıyorlar.

Bu süreçte, devrimci işçilerin inisiyatifinde gelişen ÇEL-MER ve bu direnişin doğrudan etkisiyle yaşanan Mutaş direnişi, daha militan bir eğilim olarak bu tabloda yer alıyor. Bunlar bugün için istisnai örnekler gibi dursa da, sınıf mücadelesindeki militanlaşma eğilimini temsil ediyorlar. Bugün için işçi sınıfının kapitalistlerin saldırıları karşısında kazanmak için tutması gereken yolu gösteriyorlar. Zira, işçi sınıfı gemi azıya almış olan kapitalistler ve hükümeti karşısında kazanmak için militan mücadele yolunu tutmak zorundadır. Sınıf düşmanlarının direncini ezip kazanılmış haklara uzanan ellerini kırmak için militan bir mücadele olmazsa olmazdır.

Fakat sadece militanlıkla sonuca gitmek de mümkün değildir. Sonuçta ÇEL-MER işçilerinin kazanım elde etmelerinde, sadece işçilerin işgal kararlılığı değil, aynı zamanda, ne kadar sınırlı olursa olsun işgalin sürdüğü fabrikanın önündeki desteğin de büyük bir rolü olmuştur. Direnişçi ÇEL-MER işçileri işgal eylemiyle kazandılar, ancak birleşik mücadele ve dayanışmanın ne kadar gerekli olduğunu öğrendikleri için, direnişlerini sonlandırdıktan sonra da hemen her işçi eyleminde saf tutuyorlar.

Sermayenin genel saldırıları birleşik mücadeleyi yakıcı bir ihtiyaç haline getiriyor. Fakat sınıf hareketinin parçalı ve dağınık tablosu sürüyor. İşçi sınıfının sermayeye ve hükümete karşı hak alma mücadelesine zemin olması gereken sendikaların bu süreçte oynadıkları rol biliniyor. Sendikal ihanet çeteleri ve üst kademe bürokratları, yukarıdan aşağıya kurdukları mekanizmalar aracılığıyla sendikaları zapturapt altında tutmaya devam ediyorlar, sendikalarındaki muhalif unsurları ezerek düzenlerini sağlamlaştırmaya çalışıyorlar. Öyle ki, ortada bu kadar önemli saldırılar varken, işçi sınıfı dağınık ancak yaygın biçimde mücadele ve örgütlenme isteğini ortaya koymuşken, bu bürokratlar kılını bile

kıpırdatmıyorlar. Sendikal mekanizmalar üzerinde sıkı bir kontrol uygulayarak mücadeleden yana eğilim gösterenleri de dizginliyorlar.

Kuşkusuz sendikaların bu tablosu yeni değil. Ancak birleşik mücadele ihtiyacı da ortada. Sonuçta sermayeye karşı birleşik mücadelenin bu denli yakıcı bir ihtiyaç haline geldiği bir dönemde, bu bürokrat kastı aşan bir inisiyatif göstermek, aşağıdan bir inisiyatifle birleşik mücadeleyi örgütlemek gerekiyor. İşte bu ihtiyacın da zorlamasıyla bugün bir dizi kentte atılmış bazı adımlar var. Reformizmin de belirgin inisiyatifinin olduğu bu adımlar, bazı kentlerde kurultay ve benzeri etkinlikler gerçekleştirmek yoluyla “sendikal birlikler” kurmak biçiminde geliştiriliyor.

Bunun örneklerinden birisi İzmir’de yaşandı. Daha önce kuruluşunu duyuran “İzmir Sendikalar Birliği”, geçtiğimiz hafta sonu bir salon etkinliği düzenleyerek pratik mücadele doğrultusunda ilk adımını attı. Çeşitli sektörlerden yüzlerce işçi, çürümüş üst kademe sendikal bürokrasisinin egemen olduğu sendikal mekanizmalara rağmen, birleşik bir mücadele zemini oluşturma iddiasıyla oluşturulmuş bu platformun çağrısına yanıt verdiler. Bu, sendikal ihanet çetelerinin sendikaları yatırdığı uzun süreli derin uykudan sonra dikkate değer bir adımdı. Sınıfın birleşik mücadele arayışına yanıt verebildiği ölçüde ise karşılığını görmüş oldu. Henüz sınırlı bir sendikal bileşeni içermesine karşın katılım hem yüksek hem de oldukça coşkuluydu.

Fakat bu etkinlik aynı zamanda, bu türden adımların zayıflıklarına ve zaaflarına da ayna tutmuştur. Bunların kaynağında ise, mücadeleyi tabandan örgütlemek ve üst kademe sendikal bürokrasi karşısında sınıf inisiyatifini geliştirmek gibi iddialar taşısı da, bu tür platformları kuranların reformist ve alt kademe sendikacılar olması gerçeği yatmaktadır. Dahası, üst kademeye suç ortaklıkları bilinen bir takım unsurlar da İzmir’de olduğu gibi bu platformların bileşenidirler. TEKEL direnişinin satılmasında birinci derecede rol oynamış olan Tek Gıda-İş’in genel başkan yardımcısına divanda yer verecek kadar üst kademeye bağlar kurulmaktadır. Bu aynı toplantıda daha önce sendikal bürokrasinin ihanetine uğramış olan KENT AŞ işçilerine yönelik gerici tutum ise tabloyu iyice netleştirmektedir.

Bu platformlara hakim olan ve iddialı sözler kullanmayı seven bürokratlar ile reformist güçler, TEKEL direnişinin bitirilmesinin sorumluluğunu

paylaşmaktadır. Dahası bu süreçte dair en küçük bir özeleştirel değerlendirmeleri de yoktur. Büyük kısmı hala da sendikal ihanete karşı direnmeye çalışan öncü TEKEL işçilerinin eylemlerini yok saymaktadır. Tüm bu gerçekler, reformizmin ve alt kademe sendikacıların, sendikal bürokrasiye rağmen birleşik mücadeleyi örgütlemek idialarının altının gerçekte boş olduğunu göstermektedir. Üst kademe sendika yönetimlerine karşı tutum alma iradesinden yoksun, tabandan yükselen militan mücadele isteği ve arayışı karşısında gerici, bir kısmı ikbal avcısı sendikacının elinde bu tür girişimler sonuçta yozlaşmaya mahkumdur.

Bu tutarsızlıklarından dolayı bu tür örgütlenmelerin zaten varolan inandırıcılık sorunu daha da büyümektedir. Öyle ki İzmir’deki etkinlikte başta 700’e ulaşan katılım kısa bir süre sonra 100’e düşmüştür. Bu bile çok şeyi anlatmaktadır. Kurulan “Emeğin kürsüsü”nde bürokratların ve hatta hainlerin konuştuğunu, her şeyin eski tas eski hamam olduğunu gören işçiler coşkulu girdikleri salondan, etkinliğin bitmesini beklemeden ayrılmışlardır.

Bu nedenlerden dolayı, geçmişte de olduğu gibi bu tür zeminleri kendi dar çıkarları uğruna istismar etmek isteyen, taban inisiyatifini örgütlemekten uzak duran, buna rağmen yine de kendisini ortaya koyan inisiyatiflere kapıları kapatan reformizm ve alt kademe bürokratları yeni dönemde de aynı sonucu hazırlamaktadırlar. Dolayısıyla, bu yeni platformların akıbeti de, İstanbul Emek Platformu, İŞP ve benzer platformların akıbeti ile aynı olacaktır.

Elbette tabandan daha güçlü ve örgütlü bir sınıf inisiyatifine, reformizmin ve alt kademe bürokrasisinin egemenliğini parçalamak mümkündür. Bunun için yapılması gereken, bu tür girişimlere sırt çevirmek değil, aksine, sınıfı tabandan, fabrikalardan, sanayi havzalarından örgütleyerek birleşik mücadelenin ihtiyaçları doğrultusunda harekete geçirebilmektir. Bu bakımdan sınıf devrimcileri, kim tarafından örgütlendiğine bakmadan bu tür zeminlere etkin biçimde katılmak yolunu tutmuşlardır ve bundan sonra da katılmaya devam edeceklerdir.

Bununla birlikte sınıf devrimcileri, bu tür zeminleri sınıfın ihtiyaçları doğrultusunda kullanabilmek için, yarattığı imkanlara da yaslanarak sınıfı tabandan örgütlenme çabalarını yoğunlaştıracaklardır. Böylelikle ÇEL-MER’leri çoğaltarak birleşik-militan bir siyasal sınıf hareketi hedefi doğrultusunda kararlılıkla ilerleyeceklerdir.

Kürt sorununa düzen içi çözüm arayışları sürüyor...

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik için sosyalizm!

İmralı-Kandil hattındaki trafikte son günlerde gözlenen yoğunluk, Kürt hareketi ile devlet arasındaki görüşmelerde yeni bir noktaya ulaşıldığını haber veriyordu. AKP şefi Tayyip Erdoğan ve müritleri “teröre karşı savaş kararlılığı” üzerine nutuklar atarken, “devlet benimle görüşmezse 31 Ekim’den sonra çekileceğim” restini çeken Abdullah Öcalan ile devlet görevlilerinin İmralı’daki görüşmeleri sürüyordu. Görünen o ki, düne kadar “teröristlerle görüşmeyiz” söylemini diline dolayan Amerikancı rejimin efendileri, geri adım atmak zorunda kaldılar.

PKK’nin ateşkesi 2011’de yapılacak seçimlere kadar uzatması, devletin Öcalan’la yürüttüğü görüşmelerin bu aşamada sonuç verdiğine işaret sayılmalıdır. Nitekim Kandil’den yapılan açıklamada da, ateşkesin uzatılması kararının Öcalan’ın isteği ile alındığı ifade edildi.

İrkçi-inkarcı zihniyet geri adım attı!

PKK liderlerinin, Aysel Tuğluk’un Abdullah Öcalan’la yapacağı görüşmenin ardından açıklama yapması bekleniyordu. Oysa açıklama söz konusu görüşme gerçekleşmeden önce yapıldı. Bu da devletin İmralı-Kandil arasında dolaysız görüşme kanalı sağladığına işaret sayıldı. Farklı kişiler tarafından dile getirilen bu durum resmen de kabul edilmiş görünüyor.

Bu arada İmralı dönüşünde Aysel Tuğluk’un yaptığı açıklama da bunu doğruluyor: “*Abdullah Öcalan, devlet yetkilileriyle çok ciddi ve önemli bir görüşme yaptığını ve bir nevi diyalog sürecinden müzakere sürecine geçildiğini ifade etti. Bununla bağlantılı olarak olumlu gelişmenin aslında devletin çözümünden ve barıştan yana bir süreci devam ettirmek istediğini, ancak bu sürecin önündeki engelin siyaset olduğunu söyledi. AKP, CHP ve MHP’nin bu sürecin çözüme dönüşmesi konusunda sorumluluklarını yerine getirmediğini dile getirdi.*”

İrkçi-inkarcı zihniyetle malul bir devletin bu noktaya gelmesi, belli sınırlar içinde yeni bir duruma işaret ediyor. Ancak veriler, bu adımın bir zihniyet değişikliğinden değil, zorunluluktan atıldığına işaret ediyor. Emperyalist merkezlerin Kürt sorununa iğreti bir çözüm talep etmeleri, gittikçe palazlanan sermayenin bölgesel çapta daha rahat hareket etme ihtiyacı, daha önemlisi, kirli savaşa, katliamlara, pek çok provokasyona rağmen, Kürt halkının ulusal eşitlik ve özgürlük mücadelesinde iradesinin kırılmamış olması, düzenin efendilerine bu geri adımı atmak zorunda bırakmıştır. Elbette bunlar kadar önem taşıyan bir diğer nokta, AKP’nin seçimlere kadar zaman kazanma ihtiyacıdır. Çatışmaların sürmesi, böylece şovenizmin tırmanması, AKP’nin seçimlerde oy kaybetmesine yolaçacaktır.

Kürt sorununun çözümü konusunda atılmış somut bir adımdan söz etmek mümkün olmasa da, “terörist başı” söylemiyle ırkçı-şovenizmi kışkırtanların, Abdullah Öcalan’la açıkça görüşmelere başlamak zorunda kalmaları, ezilen halkların direnme iradesinin, en zorba rejimlere bile geri adım attırabileceğinin bir kez daha kanıtlanması anlamına geliyor.

Kürt hareketinin açmazı

Devlet ile Kürt hareketi arasındaki görüşmelerin eskiye dayandığı sayısız açıklama üzerinden biliniyor. Geline yerde ise görüşmeler resmen kabul edilmiş oldu. Bu durum, Kürt hareketinin liderleri ile özellikle medyada konumlanan sermayenin liberal sözcülerini umutlandırmış görünüyor. Çünkü Kürt hareketi, sistem içi çözüm çizgisine oturduktan sonra, tüm politikalarını devletin bu adımı atmasına bağlamıştı. Artık tek muhatap, katletse de, yakıp yıksa da, sözde açılımlarını Kürt hareketinin tasfiyesi üzerinden gerçekleştirmeye çalışsa da, devletti. Devletin nihayet bu noktaya gelmek zorunda kalması Kürt hareketinin taktik başarısı sayılabilir.

Bununla birlikte Kürt siyasal güçleri, özellikle PKK liderleri rahat değiller. Zira karşılarındaki gücün kimliğini iyi tanıyorlar. Nitekim ANF’ye mülakat veren PKK liderlerinden Duran Kalkan, Eylül ayında AKP hükümeti ile varılan altı maddelik bir mutabakat sonucunda ateşkes ilan ettiklerini ancak hükümetin hiçbir taahhüde uymadığını dile getirerek, devlete duyduğu güvensizliğin altını çizmiştir.

Kalkan, “*Altı konuda AKP tarafından taahhüt edilen, BDP’yle görüşmelerde adeta taahhüt edilen, izlenim olarak verilen şeyler yerine getirilmemiştir. Tarafların uymak ve uygulamak üzere birbirine taahhüt ettikleri hususlar vardır. Bizim de hareket olarak taahhüt ettiğimiz hususlar var, devlet yönetiminin de taahhüt ettiği hususlar vardır. Açığa çıktı ki AKP sözünü tutmuyor*” sözleriyle, devlete güvenmenin kolay olmadığını vurgulama gereği duymuştur. Benzer kaygıların, PKK tarafından İmralı’ya gönderilen mektupta da dile getirildiği ifade edilmektedir.

Kürt hareketinin liderleri devlete güvenmiyor, ancak güvenmek istiyor. Zira düzen içi çözüme odaklanmak, devlete güvenmeyi kaçınılmaz kılıyor. Oysa karşılarında bir kirli savaş devleti var, dahası bu devletin fırsatını bulduğunda arkadan hançerleyecek karakterde olduğu da bir sır değil. Bu ikilem, Kürt hareketinin en önemli açmazlarından birini oluşturuyor.

İrkçi-inkarcı rejim Sri Lanka rejimine özeniyor

Kürt sorununu çözmeye değil Kürt hareketini tasfiye etmeye odaklanan Amerikancı rejimin ve icracısı AKP hükümetinin, özelde Kürt halkına genelde ezilen halklara yaklaşımında zerre kadar bir değişiklikten söz etmek mümkün değildir. Örneğin PKK’nin ateşkesi uzattığını açıklamasından sonra, dış ilişkilerden sorumlu AKP Genel Başkan Yardımcısı olan ve Kürt sorununda Erdoğan’ın “akıl hocası” kabul edilen Ömer Çelik’in medyanın karşısına çıkarak, “Hükümet PKK ile pazarlık yapmaz. PKK’nin süre vermiş olması, hükümet çalışmalarını etkilemez” sözlerini sarf etmesi, Kürt halkının nasıl bir rejimle karşı karşıya bulunduğunu gözler önüne sermektedir.

PKK ile görüşmeleri resmen kabul etmelerine rağmen, Sri Lanka rejiminin Tamil halkına karşı

giriştiği vahşi katliama özenen AKP şefleri, hem devletin hem dinci gericiliğin zihniyeti hakkında fikir veriyor. Hükümet sözcüsü Cemil Çiçek, PKK ile Tamil Kaplanları arasında ilişki olduğunu iddia ederek, “Sri Lanka’nın Tamillere yaptığını Kürtlere yapmak gerek” demeye getiriyor.

Bu açıklama, 1938’de Dersim halkını yediden yetmişe ayırım gözetmeksizin katleden devlet zihniyetindeki sürekliliğin çarpıcı bir göstergesidir. Zira Sri Lanka’da Tamil sorunu çözülmemiş, bu zorba rejimin savaş makinesi, Hindistan ve emperyalist güçlerden de onay alarak, Tamil halkına karşı vahşi bir katliam gerçekleştirmiştir. 300 bine yakın Tamil yerinden yurdundan edilirken, yarısından fazlası sivil 15 bine yakın insan katledilmiştir.

İşte dinci gericiliğin şeflerinden Cemil Çiçek Kürt sorununa böyle bir “çözüm” arzuluyor. Bu zihniyete göre devlet, 1938’de Dersim halkına yaptığını bugün de yapabilseydi, bu “iyi bir çözüm” olurdu. Bugün “Tamil çözümü”nü hayata geçiremiyorlarsa, bunun temel nedeni hem uluslararası hem bölgesel durumun buna uygun olmamasıdır.

Özgürlük ve eşitlik sosyalizmde!

Amerikancı rejimin Kürt sorunundan kurtulmak istediğine kuşku yok. Ancak Kürt hareketini tasfiye etmeye odaklanan devletin hedefi, soruna çözüm getirmek değil bir takım kırıntılarla yatıştırmaktır. Buna karşın, sınırlı bir çözüm iyi-kötü gerçekleşse bile, Kürt işçi ve emekçilerinin sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmin bekçisi olan devletle barışabilmeleri mümkün değildir. Zira bu sınırlarda bir çözüm sınıfsal baskı ve sömürüye dokunmayacağı gibi, ulusal baskı ortadan kalkmayacak, daha incelikli biçimlerde sürecektir.

Baskıya, sömürüye, ayrımcılığa, köleliği karşı demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinin hayati önemi yeterince açıktır. Ancak her tür baskı, sömürü ve ayrımcılığın esas kaynağı olan kapitalizmi hedef almayan bir mücadelenin sağlayacağı kazanımlar son derece dar ve iğreti kalacaktır.

Ulusal, etnik, dinsel kimliğinden bağımsız olarak, Türkiye işçi sınıfı ile emekçilerinin özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik içinde yaşayabileceği koşulları ancak, her tür sömürü, baskı ve köleliği ortadan kaldıracak olan sosyalist sistem sağlayabilir.

Ankara'daki işbirlikçiler emperyalist/siyonist güçlere 'kalkan' olma yolunda...

Saldırı planına karşı halkların birleşik direnişi!

Emperyalist güçlerin vurucu gücü NATO'nun şefleri, 19 Kasım'da Portekiz'in başkenti Lizbon'da yapılacak uğursuz zirveye hazırlanıyorlar. "Yeni konsept" tartışmalarına sahne olması beklenen zirvenin önemli gündem maddelerinden birini, Türkiye topraklarına kurulması planlanan "Füze kalkanı" oluşturacak.

Füze kalkanı kurulmasıyla ilgili tartışma yeni olmamakla birlikte, son günlerde iyice yoğunluk kazandı. Konunun 19 Kasım'a kadar gündemdeki yerini koruması bekleniyor. Zira Pentagon'daki savaş baronları ile Ankara'daki NATO tetikçileri bu konuda henüz anlaşabilmiş değiller. Özellikle İran'ın kuşatılması noktasında ortak bir plan oluşturmakta halen güçlük çekiyorlar.

Amerikan uşakları sefil çıkarları için pazarlık yapıyor

Ankara'daki Amerikancı rejimle onun icra kolu AKP hükümetinin füze kalkanı tartışmalarından hoşnut oldukları söylenemez. Zira bir yandan Pentagon-Brüksel merkezli savaş kundakçılarının isteklerini yerine getirmek istiyorlar, fakat öte yandan İran gibi etkili bir bölgesel güce karşı ABD safında yer almanın, böylece bu ülke ile geliştirilen ticari ilişkilerden elde edilen milyarlarca dolardan vazgeçmenin çıkarlarına ters düştüğünü de biliyorlar.

Bu arada dini siyasi rant için kullanan AKP hükümeti ayrıca, "İslamcı İran'a karşı ABD-NATO safında" açıktan yer almanın tabanda yaratabileceği tepkiden de çekiniyor. AKP'nin "kemikleşmiş" tabanı her ne kadar "kulluk" zihniyeti ile güdülmeye müsait kıvama getirilmişse de, İran'a karşı pervasızca tetikçilik yapılmasını hoş karşılamayabilir. Bunun için Tayyip Erdoğan'la müritlerini tereddüde düşüren en önemli faktörlerden biri, tabandan gelebilecek olası tepkilerdir.

Görüldüğü üzere 60 yıldan beri NATO, demek oluyor ki ABD emperyalizmi adına tetikçilik yapan Ankara'daki işbirlikçilerin, füze kalkanı projesi konusundaki tereddütleri, bölge halklarını hedef alan saldırganlığa karşı olmalarından kaynaklanmıyor. Zira halkları hedef alan saldırganlığa karşı olsalardı, Afganistan'da, Kosova'da, Lübnan'da, Afrika'da NATO emrine asker göndermezlerdi. Tetikçilerin temel kaygısı, İran'a karşı füze kalkanına ev sahipliği yapmanın ekonomik ve siyasi riskleridir.

Savaş kundakçıları sıkıştırıyor...

Füze kalkanı planı karşısında Ankara'daki işbirlikçilerin tereddüde düşmesi bile, emperyalist efendiler tarafından hoş karşılanmıyor. Bu nedenle AKP hükümetini tereddüde düşüren sebepleri iyi bilen Washington'daki savaş kundakçıları, dört koldan basınç uygulayarak "mazeret" kabul etmeye niyetli olmadıklarını hissettiriyorlar. Hem Obama yönetimi adına konuşanlar hem emperyalist ABD rejimine "akıl hocalığı" yapan zatların yazıp çizdikleri, füze kalkanına savaş baronları tarafından özel bir önem atfedildiğini kanıtlar niteliktedir.

Konuyla ilgili ilk haberi İngiliz Daily Telegraph gazetesi "sızdırdı".

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton ile Savunma Bakanı Robert Gates'in, kapalı kapılar ardında Türk yetkilileri füze kalkanını kabul etmesi için uyardığını bildiren Daily Telegraph, adını açıklamadığı "üst düzey bir ABD'li yetkiliye dayandırdığı haberinde, "Türk hükümetine, NATO'nun teklifini reddederse Batı ile ilişkilerinin ciddi şekilde zarar göreceği söylendi" şeklinde yazdı.

Doğrudan yapılan baskıların yanı sıra, medya aracılığıyla hem resmi hem "sivil" güçler tarafından, füze kalkanının neden Türkiye topraklarına kurulması gerektiğini gerekçelendiren vaazlar da dikkat çekmektedir.

Bunlardan biri, savaş baronlarının Ortadoğu politikasını oluştururken dikkate aldığı kişilerden olan "siyaset bilimci" Ian Lesser. "Atlantik ötesi eğilimler" konu başlıklı araştırmanın sonucunda hazırlanan raporun tanıtımı için geçen günlerde İstanbul'a gelen bu zat, konuyla ilgili yayınladığı makalede, Türkiye'nin İran'dan gelebilecek balistik füzelerin tehdidi altında olduğunu iddia ederek, füze kalkanının "iyi bir savunma" olacağını vaaz ediyor.

Makalesinde Amerikan yönetiminin İran'ın kısa ve orta menzilli füze programlarının hızlı geliştiği tespitine vardığını yazan Lesser, "İran'ın giderek artan stratejik erişimi en başta Akdeniz, Güney Avrupa ve Körfez bölgesinde hissediliyor. NATO'nun güney müttefikleri, özellikle de Türkiye, korunmasız durumda. Yeni füze savunma mimarisi, bu kısa menzilli riskler üzerinde durmayı hedefliyor" ifadesini kullandı.

"Yeni düzenlemenin, başta Türkiye olmak üzere NATO'nun güney müttefiklerine daha gelişmiş bir koruma ve stratejik güvence sağlayacağı" zırvasını ortaya atan söz konusu zatın ifadeleri, Pentagon şeflerinin ağızından çıkmış gibidir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Füze kalkanıyla ilgili açıklamalarda bulunan bir diğer etkili isim ise, ABD Dışişleri Bakanı'nın Avrupa ve Avrasya İşlerinden Sorumlu Yardımcısı Philip Gordon oldu.

Rusya ziyareti sırasında gerçekleştirdiği röportajda, "Türkiye'nin füze savunma sistemi projesine katılmayı reddetmesini yorumlar mısınız?" sorusu üzerine, "Türkiye'nin bu projeye katılmayı reddettiğini söylemek doğru değil" şeklinde yanıtlayan Gordon, Tüm NATO ülkelerinin, füze savunma sistemlerinin Avrupa'daki NATO güçlerinin korunmasına katkı sağlayabileceğini kabul ettiğini söyledi.

ABD'nin "aşamalı uyarlanabilir yaklaşım" adını verdiği bölgesel füze savunması projesinin NATO misyonu olarak benimsenip benimsenmeyeceği konusunun tartışılmaya devam ettiğini belirten adı geçen görevli, "Ne Türkiye, ne de bir başka ülke buna katılmayı ya da destek vermeyi reddetti" diye konuştu.

Bu tablodan da anlaşıldığı üzere, özelden İran'ı kuşatma altına alacak, genelde ise tüm Ortadoğu halklarını tehdit edecek olan füze kalkanının Türkiye topraklarına kurulması konusu, savaş kundakçılarının temel meselesi haline gelmiştir.

Hal böyleyken, Ankara'daki tetikçiler açıktan planı reddetme cesareti gösteremiyor ancak kaygılı olduklarını emperyalist efendilerine ifade ediyorlar. Görünen o ki, Pentagon'un şefleri, 19 Kasım'a kadar, Ankara'daki işbirlikçileri istenen kıvama getirecek planı uygulamak amacıyla sefer olmuş durumdalar.

Bölge halkları bu uğursuz saldırı planını bozmalıdırlar!

Öncelikle İran, genelde ise bölge halklarını hedef alan bu saldırgan plan uygulanırsa, Ortadoğu üzerindeki kara bulutlar daha da yayılacaktır. Füze kalkanı, silahlanma yarışını kışkırtmakla kalmayacak, savaş tehdidini de had safhaya çıkaracaktır. Öte yandan, Türkiye başta olmak üzere bölgedeki gerici rejimler, oluşturulmak istenen durumu, "güvenlik" adı altında, işçi sınıfıyla emekçiler üzerindeki baskı ve sömürüyü daha da yoğunlaştırmamanın fırsatı olarak değerlendireceklerdir.

Emperyalist/siyonist güçlerin NATO şemsiyesi altına sığınarak uygulamak istedikleri bu plan, bölge halklarının geleceğini pervasızca tehdit ediyor. Kurulması halinde halkları birbirine boğazlatma riskini arttırmakla kalmayacak, emekçiler üzerindeki baskı ve zorbalığı daha da yoğunlaştırmak için kullanılacaktır.

Bölge halkları, geleceklerini güvence altına almak istiyorlarsa, emperyalizme, siyonizme ve her türden suç ortaklarına karşı meşru-militan mücadeleyi yükseltmek durumundadırlar. Emperyalist/siyonist güçlerin saldırı tehdidinin bölgesel boyutta olması, halklar arası dayanışma ve eylem birliğini geliştirmek, diğer bir ifadeyle enternasyonal dayanışmayı yükseltip bölgesel direnişi örmek için de uygun bir zemin hazırlamaktadır. Bölgenin ilerici-devrimci güçleri, bu direnişi örme sorumluluğuyla karşı karşıya bulunuyorlar.

Yeni Milli Güvenlik Siyaset Belgesi yürürlüğe girdi...

AKP devletin gerçek anayasasına da rengini verdi!

Referandumun ardından merakla beklenen MGK toplantısı 26 Ekim günü gerçekleşti. Çankaya köşkünde gerçekleşen toplantıya Işık Koşaner'in ilk kez Genelkurmay başkanı sıfatıyla katılması ve toplantının ana gündeminin Milli Güvenlik Siyaset Belgesi olması, toplantıyı düzen siyaseti için hayli önemli bir hale getirdi. Özellikle AKP'nin anayasa değişikliği zaferinin ardından "kaleler"i bir bir fethettiği düşünüldüğünde son MGSB'nin nasıl şekilleneceği ve askerin direnç gösterip göstermeyeceği toplantının önemini de artırıyordu.

Ancak beklendiği gibi, dinci partinin bir süredir pekiştirdiği üstünlüğü toplantıya da damgasını vurdu. MGSB taslağı herhangi bir değişikliğe gidilmeksizin kabul edildi. Böylece dinci parti son süreçte elde ettiği başarılarına bir yenisini daha ekledi ve devletin gerçek anayasasına da rengini vererek, gerçek bir iktidar gücü olma yolunda önemli bir mesafe daha almış oldu.

İrtica "tehdit" olmaktan çıkarıldı!

Belgede gerçekleşecek değişiklikler aslında tam da referandumun ardından gündeme gelmiş ve basında çokça tartışılmıştı. Tüm bu tartışmalar sırasında ordu cephesinden herhangi bir tepkinin gelmemesi zaten genel eğilimi ortaya koyuyordu. Yeni belgeye dair, metnin bu kez sadece düşmanları tanımlayan bir metin değil yenilikçi bir tarza sahip olduğu yönünde çokça söz söylenmişti. Ancak özellikle belli maddeler, belgenin tam da düzen içi dalaşmayı ve dinci partinin hâkimiyetini onaylama anlamı taşıdığını gösteriyor.

Belgede en dikkat çekici madde ise "irtica" kavramının çıkarılmış olmasıydı. Belgenin onaylanması ile birlikte Cumhuriyet tarihinde ilk kez "irtica" kırmızı kitapta tehdit olarak tanımlanmadı. Yine bir süre önce gündemde önemli yer teşkil eden askeri darbe girişimleri de belge aracılığıyla üstü kapalı da olsa mahkûm edilmiş oldu.

Başbakan Erdoğan 2010 yılı başlarında yaptığı açıklamalarda MGSB'de iç tehdit kavramını ortadan kaldıracaklarını ifade etmişti ancak yapılan değişiklikler sadece irticanın tehdit olmaktan çıkarılması ile sınırlı kaldı. Devrimci örgütler ve Kürt özgürlük hareketinin halen daha iç tehdit olarak metinde yerlerini korudukları öğrenildi. Belgede "terörle mücadele" adı altında bilindik devlet politikaları aynen korundu.

"Sıfır sorun" politikası ve dış politika düzenlemeleri

Dış politikaya dair gerçekleştirilen değişiklikler de önemli tartışmalara konu oldu. İsrail basınında yer alan bir haber MGSB'de İsrail'in dış tehdit olarak yer aldığını duyurdu. Özellikle İran ve Suriye'nin tehdit olarak görülmemesi de İsrail cephesinden tepki ile karşılandı. Hükümet cephesi ise yaptığı açıklamalarda İsrail'in tehdit olarak yer almadığını, sadece belgede bölgesel risk faktörleri arasında İsrail'in tanımlandığını söyledi. İsrail'in nükleer politikalarının ve Filistin sorununun Ortadoğu'da istikrarsızlık

kaynağı olduğu yönündeki ifadelerin belgede yer aldığı söylendi.

Yeri gelmişken hatırlamakta yarar var, özellikle dinci partinin Filistin üzerinden döktüğü timsah gözyaşlarının, İsrail'e karşı sarfedilen söylemlerin ve "sıfır sorun" politikasının iki ülke arasında ilişkileri bozduğuna dair pek çok söz söyleniyor. Ancak emperyalizmde uşaklıkta birbiri ile yarışan ve ortaklıkları uzun yıllara dayanan bu iki ülkenin dostluklarından bir şey kaybetmedikleri bilinmekte. Emperyalizm ile yollarını ayırmadıkça da bu iki ülkenin arasının bozulmayacağı açık. "Sıfır sorun politikası" ise emperyalizmin çıkarlarına hizmet ettiği ölçüde lafta kalmaya mahkumdur.

Komşu ülkelere dair maddeler arasında İran'dan bir rejim ihracı tehdidi bulunmadığı yönünde

ifadelerin de bulunduğu öğrenildi. İran'ın sadece silah kapasitesi ve nükleer çalışmaları nedeniyle endişe verici olduğu ifade edilmekte.

Rusya, Yunanistan, Irak ve İran'dan ise bütün olarak "ortak vizyon oluşturulan ülkeler" ifadeleriyle bahsedildi. Yunanistan ile yaşanan 12 Mil sorunu da belgede öncelikli tehdit olarak yer almadı.

Belgede ayrıca siber tehdit kavramına da ilk kez değinildiği öğrenildi. Siber savaşın dünyanın önemli bir gündemi haline geldiği belirtilerek Türkiye'nin de buna karşı önlem alması gerektiği, bu konuda bir siber savaş ordusu kurması gerektiği de belgede yer aldı.

MGSB AKP'nin zaferini perçinliyor...

MGSB'ye dair basına sızan bilgiler incelendiğinde geçmişe göre farklılık gösteren maddelerin tam da düzen içi iktidar mücadelesindeki değişen dengelerle örtüştüğü görülebiliyor. İrtica kavramı ile ilgili yapılan düzenleme, darbecilerin hedef alınması, İran'dan rejim ihracı tehlikesinin bulunmaması gibi maddeler AKP'nin belgeye kendi rengini verdiğini gösteriyor.

Bunun yanında ise AKP şefleri eliyle uygulamaya konulan neoliberal dönüşümün iç ve dış politikada yansıması olarak sayılabilecek değişiklikler de yer alıyor. Bunların bütünü ise dinci parti sözcülerince "yeni vizyon" olarak tanımlanıyor.

AKP'nin yeni vizyonunu anlamak için özellikle referandum sonrası gelişmelere bakmak yeterli. Bu kısa sürede AKP, HSYK üzerinden yargıyı da kontrolüne aldı, türban konusunda önemli adımlar attı, basın üzerinde denetimini perçinledi. Karşısında bir güç bulamayan AKP demokrat maskesini de bir kenara atarak dinsel gericiliği palazlandırmaya hız verdi. Sosyal yıkım saldırıları ve uşaklık politikaları ise tırmandırıldı.

MGSB üzerinden gerçekleşen değişiklikler de AKP'nin artık kısa vadede düzen içi kliklerce kolayından yerinden edilemeyeceğini göstermiş oldu. Dinci parti rengini devletin gerçek anayasasına da vererek mevzilerini sağlamlaştırdığını kanıtladı. Devlet yönetimini elinde tuttuğunu ilan etti.

KCK eylemsizliği seçimlere kadar uzattı

KCK Yürütme Konseyi, 31 Ekim'de sona eren eylemsizlik sürecini 2011 genel seçimlerine kadar uzattıklarını açıkladı. Sürecin kesin bir ateşkese dönüşmesi için Türk devletin de ateşkese her bakımdan uymasının bir zorunluluk olduğunu dile getiren KCK Yürütme Konseyi, Kürt sorununun çözümünde baskı ve şiddetin bir çözüm biçimi olamayacağını söyledi.

KCK açıklamasında eylemsizliğin kalıcı hale gelmesi için talepleri dile getirildi. KCK, devletin atması gereken 5 adımı şöyle sıraladı:

- 1- Askeri ve siyasi alanlara dönük operasyonların durdurulması,
- 2- Haksız yere tutuklanan Kürt siyasetçilerinin serbest bırakılması,
- 3- Abdullah Öcalan'ın sürece aktif olarak katılmasının önünün açılması ve yürütülen diyalogun müzakere düzeyine çıkarılması,
- 4- Sürecin ilerlemesi için anayasa ve hakikatleri araştırma komisyonlarının kurulması,
- 5- Yüzde 10 seçim barajının kaldırılması.

Eylemsizlik süreci boyunca gerilla güçlerinin herhangi bir askeri eylem yapmayacağı açıklanırken imha saldırıları karşısında gerillaların savunma için gerekli pozisyonu alacağı ve misilleme hakkını kullanacağı belirtildi.

2011 bütçesi açıklandı...

Sermayeye kaynak emekçiye sefalet bütçesi!

Sermaye hükümetleri işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesini karşısında görmediği sürece bütçelerinden emekçilere zırnık koklatmazlar. Son sekiz yıla damgasını vuran AKP de bu temel anlayışa sadakatle bağlı kalmıştır. 2011 bütçesini de bu anlayışla hazırlamıştır. Bütçenin ayrıntıları ortaya çıkmaya başladıkça bu gerçek daha fazla sırtıtmaktadır.

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in 2011 bütçesine ilişkin ayrıntılı açıklamaları bu kapsamdadır. Mehmet Şimşek 2010 bütçesini olduğu gibi, 2011 bütçesini de krizden çıkış bütçesi ilan etti. Bu, 2011 bütçesinin de 2010 bütçesi gibi sermayeye kaynak emekçiye sefalet bütçesi olduğunun ilanidir.

Öyle ki yeni bütçeyle, kamu emekçilerinin aylıklarına **Ocak ayında yüzde 4 ve Temmuz ayında yüzde 4** zam yapılacağı, kamu emekçilerine ödenen denge tazminatının 80 lira artacağı ifade edilmektedir. Şimşek ayrıca kamu emekçilerinin eşlerine ödenen aile yardımı ödeneğine 20 lira zam yaptıklarını, aile yardım ödeneğinin sözleşmeli personele de verileceğini büyük bir yenilik olarak açıkladı.

2010 yılında kamu emekçilerine yapılan ücret artışı ise **yüzde 2,5+2,5'ti**. Ortalama memur maaşı **Ocak 2011'de 1620 lira, Temmuz 2011'de 1684 lira** olarak belirlendi. 2011 yılında toplamda **yüzde 3'lük** artışı büyük bir yenilik gibi sunan Mehmet Şimşek, kamu emekçilerinin **yüzde 95'nin** yoksulluk sınırının altında bir maaşla yaşamak zorunda kaldığı, azımsanmayacak bir kısmının ise açlık sınırı altındaki ücrete talim ettiği gerçeğine dair hiçbir şey söylemiyor doğal olarak.

Kamu emekçilerinin maaşlarındaki düşüş yıllardır sürüyor. Yoksullaşma artıyor. Kamu emekçileri enflasyon nedeniyle sürekli gelir kaybına uğruyor. Öyle ki, **2003-2010** yılları arasında enflasyon **yüzde 99,2** iken, kamu emekçilerinin maaşları **yüzde 70,6** oranında arttı. Yani kamu emekçileri **yüzde 28,6** lık gelir kaybına uğradı. Tüm bu rakamlar ortadayken, kamu emekçilerinin bunca alacağı ortada dururken 2011'de yapılacak sadaka artışını büyük zam olarak ilan etmek gerçekleri çarpıtmaktır.

2011 bütçesi de, yine büyük oranda bir borç ödeme bütçesi olarak şekillendirilmiştir. Bütçe gelirlerinin yüzde 25'inin kapitalistlerin kasalarına akıtılması planlanmaktadır. Ayrıca sermayeye kaynak transferi kalemlerine de bütçede yer verilmiştir. Kısacası bütçeden aslan payını yine iç ve dış borç ödemeleri yoluyla kapitalistler alacaklardır.

2011 bütçesinde ordunun ihtiyaçlarının karşılanması konusunda hiçbir kesintiye gidilmiyor. Kesintiye gitmek bir yana Milli Savunma Bakanlığı bütçesi **yüzde 40** oranında arttırılıp, **22,8 milyar liraya** yükseltiliyor. Üstelik buna Milli Savunma Bakanlığı bütçesine örtülü ödenekten yıl içinde yapılacak ek harcamalar dahil değildir.

2011 bütçesinde, gelirlerin kalan kısmının büyük bir bölümü de, sömürü ve soygun düzeninin devamı için gerekli görülen baskı ve zor aygıtlarının

tahkimine ayrılmıştır. Bu, işçi ve emekçilere yönelik baskı ve terörün daha da artacağı anlamına gelmektedir. İşçi ve emekçilere bütçeden düşen pay, bir kez daha sömürü, baskı ve zulüm olmaktadır.

2011 bütçesinde sağlığa ayrılan payda minimum bir artış yapılıyor. Milli eğitime ayrılan payda da kayda değer bir artış gözüküyor. Bu durum sağlık ve eğitim alanında devam eden sorunların daha da artacağına, paralı sağlık ve paralı eğitim uygulamasının daha da derinleştirileceğinin göstergesidir.

Yıllardır vergi gelirinin önemli bir kısmı işçi ve emekçilerden elde edilmesine rağmen kamu çalışanlarının ücretleri azaltılıyor, kamu hizmetleri de fahiş fiyatlarla satılıyor. Vergi gelirlerine katkısı minimum olan burjuvaziye bütçe gelirlerinin önemli bir kısmı aktarılıyor. Bütçede işçi ve emekçilerden alınacak doğrudan ve dolaylı vergilerin **yüzde 14** oranında arttırılacağı belirtiliyor. Vergilerin önemli bir kısmı yine işçi ve emekçilerden tahsil edilecek.

2011 Merkezi Yönetim Bütçe Tasarısı'na göre **232,2** milyar TL vergi toplanması hedefleniyor. Toplanacak verginin sadece **47,3** milyar lirasının kapitalistlerden tahsil edilmesi planlanırken, **184,9** milyarlık verginin işçi ve emekçilerden tahsil edilmesi hedefleniyor. Bu rakamlar Türkiye'nin kapitalistler için vergi cenneti, işçi ve emekçiler için ise vergi cehennemi olmaya devam ettiğinin en açık kanıtıdır.

Son 18 yılda personel giderleri **yüzde 42'den yüzde 24'e** inmiştir. Kamuda çalışan yaklaşık **35 bin işçi** özelleştirmeler nedeniyle işsiz kalmıştır. Emekli olan kamu çalışanlarının yeri, ihtiyaç olmasına rağmen halen doldurulmamıştır. Son **15** yılda yatırımlara ayrılan pay **yüzde 14,5'ten, yüzde 5'e** düşmüştür. 2011'de yatırımlara ayrılan pay **yüzde 1,5** oranında arttırılmıştır. Bu rakamın **yüzde 9,5** lık kaybı karşılamaktan çok uzak olduğu açıktır. Buna rağmen Mehmet Şimşek'in 2011 bütçesini yatırım bütçesi olarak tanımlamasının hiçbir inandırıcılığı bulunmamaktadır. 2011 yılının seçim yılı olması nedeniyle dinci partinin göz boyamaya yönelik kırıntılara yeni bütçede yer vermesi bu gerçeği karartmamaktadır.

Önceki bütçelerde olduğu gibi 2011 yılı bütçesine de sermayenin korunması anlayışı damgasını vurmuştur. 2011 bütçesinin önemli gelir kalemlerinden birini, tıpkı diğer bütçelerde olduğu gibi özelleştirmeler oluşturuyor. Otoyolların, demiryollarının, elektrik iletim hatlarının özelleştirilmesi planlanıyor. Buradan elde edilecek muhtemel gelirler daha şimdiden bütçe beklentileri adı altında kayıt altına alınıyor.

Kaynakları emekçinin sırtından ediniş sermayeye akıtan bütçeler, sermaye hükümetlerinin uyguladıkları ekonomik ve sosyal politikalara göre şekillenirler. Bu nedenle bütçe oluşturma süreçleri en az burjuvazi kadar işçi sınıfı ve emekçilerin de gündeminde olmalıdır.

Sermayenin sömürü, soygun, ekonomik-sosyal yıkım bütçesine geçit verilmemeli, parasız eğitim, parasız sağlık, insanca yaşamaya yetecek ücret talepleri yükseltilmelidir.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

CHP'de sular durulmuyor

Burjuva siyasetinin ana muhalefet partisi CHP'de sular durulmuyor. Son olarak, Baykal'ın olaylı biçimde tasfiye edilmesinin ardından parti genel başkanlığına getirilen Kemal Kılıçdaroğlu ile onun arkasındaki isim Önder Sav birbirlerine düştüler.

İki taraf arasında bir süre önce başlayan "Kurultay" tartışması, Kılıçdaroğlu'nun Önder Sav ve ekibini tasfiye etmesiyle yeni bir boyut kazandı. Şu sırada taraflar arasında karşılıklı suçlamalar ve restleşmeler devam ediyor.

Bu kavgaya neden oluşturan tartışma Yargıtay Başsavcısı'nın, Deniz Baykal döneminde hazırlanan yeni tüzüğün uygulanması talebiyle alevlenmişti. Bu tüzük değişikliği ile genel sekreterin yetkileri sınırlandırmaktaydı. Böylelikle başlayan tartışma daha sonra tarafların tüzük değişikliği için kurultaya gidip gitmeme tartışmasına dönüşmüştü. Bu tartışmada Kılıçdaroğlu tarafı tüzük değişikliğini uygulamaya sokmak yoluyla Kurultay'a gitmemekten yanayken, Önder Sav ve ekibi ise kurultaya giderek Baykal'ın tüzüğünün iptal edilmesini istiyorlardı.

Bu tartışmanın sonucunda Parti Meclisi'nde yapılan oylamayı Önder Sav ve ekibi kazandı. Bunun üzerine Kılıçdaroğlu da Önder Sav ve ona destek veren Hakkı Süha Okay'ı görevden aldı. Böylelikle kavga iyiden iyiye alevlenmiş oldu.

Aslında CHP'deki gerilimler referandumun ardından su yüzüne çıkmıştı. Referandum sonuçlarını Kılıçdaroğlu üzerindeki kontrolünü arttırmak için kullanmaya çalışan Sav ekibi karşısında, Kılıçdaroğlu da durumunu güçlendirmeye çalışmaktaydı. Bu amaçla da referandum sonrasındaki yaptığı ilk hamle Gürsel Tekin'in MYK'ya alınması oldu. Fakat bu hamle Sav ve ekibini dizginleyemedi. Kavga büyüyüp sonuçta bugünkü noktaya geldi.

Tüm bunlar sadece, çürümüş bir düzen partisi olan CHP'nin dikiş tutmadığını, Kılıçdaroğlu yamasının da bir işe yaramadığını göstermektedir.

Karadağ cinayeti davasını sahiplenme çağrısı

“Alaattin’i katledenlerden hesap soracağız!”

BDSP, 30 Ekim günü İHD İstanbul Şubesi’nde basın toplantısı düzenleyerek TKİP militanı Alaattin Karadağ’ın 19 Kasım 2009 akşamı Esenyurt-Avcılar polisi tarafından katledilmesinin ardından açılan davanın 9 Kasım’da görülecek ikinci duruşmasına katılım çağrısında bulundu. Karadağ Ailesi, ÇHD avukatlar ve İHD’nin katıldığı basın toplantısında, dava sürecine ilişkin bilgilendirmede bulunuldu. 9 Kasım günü Bakırköy Adliyesi’nde olma çağrısı yapıldı.

“Cinayetin sorumluluğu sadece tetiği çekenlere ait değildir”

BDSP adına yapılan açıklamada Alaattin Karadağ’ın polis tarafından katledildiği belirtilerek, devletin tüm kurumlarıyla polis cinayetine üzerine örtmek için çaba harcadığı ifade edildi. Medya aracılığıyla Alaattin’in devrimci kimliği üzerinden “terörist” demagojisine başvurulduğu hatırlatılarak onun Ölüm Orucu eylemine katılmış olmasının dahi cinayete bahane olarak sunulduğu söylendi.

Açıklamada, devrimci ve ilerici güçlerin konuyu gündemde tutmasıyla açılan davanın ise göstermelik olduğu dile getirilerek gerçek sorumluların aklanmaya çalışıldığı vurgulandı. “Çünkü Alaattin yoldaşı katleden sadece bu dava kapsamında yargılanan tek bir polis değildir. Cinayete çok sayıda polis katılmıştır. Ayrıca cinayetin sorumluluğu, sadece tetiği çekenlere ait değildir. Aynı zamanda polise cinayet hakkını veren yasaları çıkaranlar ile polisi cinayet yapmak üzere örgütleyip bilfiil yönetenler de sorumluluğu paylaşmaktadır.

Bunun için bu davada sanık sandalyesinde olması gerekenler sadece tetiği çeken polisler değil, aynı zamanda bir cinayet şebekesi gibi hareket eden polis örgütü ve şefleridir. Daha özelden ise Avcılar-Esenyurt polisidir.” denilerek Avcılar-Esenyurt polisinin suç dosyasına vurgu yapıldı. Davada taraf olunması gerekliliğine işaret edildi.

Karadağ Ailesi’nden yaşam hakkını savunma çağrısı

BDSP’nin açıklamasını, Alaattin Karadağ’ın kardeşi **Abdullah Karadağ**’ın okuduğu basın metni izledi. “İnsanlığın yarısı kanamaya devam ediyor” diyerek sözlerine başlayan Karadağ, kardeşinin polis tarafından sokak ortasında kurşunlanarak katledildiğini hatırlattı. Polisin ilk defa cinayet işlemediğini sözlerine ekleyen Karadağ “Biz Karadağ Ailesi, evladını kaybetmiş acılı bir aile olarak tek isteğimiz bu ülkede yeni kardeşlerin kaybedilmemesi ve bu cinayetlerin faillerinin cezasız kalmaması ve duyarlı olunmasıdır” dedi. Ayrıca geçtiğimiz günlerde İzmir’de üniversiteli gençlerin bir kediye öldürmelerinden sonra İzmir Barosu Başkanı Özdemir Sökmen’in de aralarında bulunduğu binlerce kişinin hayvan haklarını savunmak için bir araya geldiğini hatırlatan Karadağ, devrimcilerin, işçilerin, emekçilerin ve örgütsüz insanların sokakta infaz edildiği bir ülkede yaşam hakkını savunmak için yüzlerce kişinin dahi bir araya gelmediğini

belirtti.

“Devletin katliamcı yüzünü teşhir edeceğiz!”

Basın toplantısının devamında mücadelenin hukuksal ayağı hakkında bilgilendirme yapıldı. ÇHD Yönetim Kurulu Üyesi **Gülvin Aydın** söz aldı. Siyasal iktidarların saymakla bitmeyecek kadar çok suç işlediklerini belirten Aydın, bu suçların açığa çıkması için mücadele verdiklerini belirtti. “En ileri insanlarımızdan birini kaybettik” diyerek sözlerine devam eden Aydın, Alaattin Karadağ dosyasının özel bir dosya olduğunu belirtti. Bu olayı sonuna kadar takip edeceklerini fakat güçlü hareket etmek için kitle desteğinin şart olduğuna vurgu yaptı. Bu davanın sonuçsuz kalabileceğini ama asıl amaçlarının devletin bu yüzünü teşhir etmek olduğunu söyleyen Aydın,

herkesi 9 Kasım günü adliye önüne çağırdı.

Karadağ Cinayeti Dava Takip Komisyonu’ndan Avukat **Ceren Uysal** ise düzen ve düzenin hukuk sınırları içinde savunma yaptıklarını hatırlatarak bir yandan kamuoyuna gerçekleri anlatırken bir yandan da konuya hukuki açıdan müdahale etmeye çalıştıklarını söyledi. Uysal, mahkeme salonlarına bu davaların taşınmasının önemli olduğunu ancak bir şeylerin açığa çıkmasının toplumsal mücadeleyle mümkün olabileceğini belirtti. 250 avukatın bu davada müdahil olmasının ve sahiplenmelerinin bir başarı olduğunu söyleyen Uysal, ilk duruşma ve dava dosyasıyla ilgili bilgiler verdi.

Basın toplantısı **İHD** adına yapılan konuşmayla devam etti. Konuşmada, ilk duruşmada davaya müdahil olma talebinin dile getirildiği bildirilirken, İHD’nin davanın takipçisi olacağı söylendi. İHD’nin toplumsal sorunları ele aldığı ve insan hakları ihlallerine karşı mücadele ettiğinin belirtildiği konuşmada, Karadağ davasının da bu kapsamda görüldüğü söylendi.

Devrimci Hareket, EHP, Partizan ve SDP’nin destek verdiği basın toplantısı kapanış konuşmasıyla sona erdi. BDSP temsilcisinin yaptığı konuşmada polis terörünü sona erdirecek olanın birleşik, militan bir sınıf mücadelesi olduğu vurgulandı. Bu saldırıların, katliamların Alaattin Karadağ şahsında tüm işçi ve emekçileri hedef aldığının belirtildiği konuşmada buna en iyi cevabın TEKEL, ÇEL-MER ve Mutaş işçileri tarafından verildiği belirtildi. Milyonlarca işçi ve emekçinin haklı davası uğruna verilen mücadelede binlerce Alaattin’in yer aldığının ifade edildiği konuşmada “Bizler attığımız her adımda Alaattin’i yanımızda hisediyor, her işgalde Alaattin’in heyecanı ile içeri giriyoruz. Alaattin’in yoldaşları olarak daha güçlü daha bilinçli bir mücadele yürüteceğiz” denildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dink Ailesi’nden ‘çocuk’ itirazı

Hrant Dink davasının 15. duruşmasında Hrant Dink’in katil zanlısı Ogün Samast’ın dosyası çocuk mahkemesine gönderilmişti. Dink Ailesi avukatı Fethiye Çetin, Ogün Samast yönünden ayrılan dosyanın yeniden birleştirilmesini istedi. Fethiye Çetin, hazırladığı dilekçeyi davanın görüldüğü Beşiktaş’taki İstanbul Adliyesi’ndeki İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi’ne verdi.

Dilekçede, 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu’nun “İştirak halinde işlenen suçlar” başlığında yer alan 17. maddesinin “davaların birlikte yürütülmesinin zorunlu görülmesi halinde genel mahkemelerde yargılamanın her aşamasında mahkemelerin uygun bulması şartıyla birleştirme kararı verilebilir. Bu takdirde birleştirilen davalar genel mahkemelerde görülür” hükmünü içerdiği belirtildi. Bu çerçevede Ogün Samast’ın ayrılan dosyasının yeniden birleştirilmesi talep edildi.

Samast serbest kalabilir

Tutukluluk sürelerini en fazla üç yıl olarak düzenleyen değişiklikten Ogün Samast da yararlanacak. Değişiklik 31 Aralık 2010’da yürürlüğe girecek. Ceza Muhakemesi Kanunu’nun, yürürlük ve uygulama şekline ilişkin yasanın, 23 Mart 2005’te kabul edilmesinin ardından, yasanın tutukluluk sürelerini düzenleyen maddesinin ise 31 Aralık 2010’da yürürlüğe girmesi kararlaştırılmıştı.

Değişikliğe göre ağır ceza mahkemelerinin görev alanına girmeyen suçlarda en fazla tutukluluk süresi 1,5 yıl, ağır ceza mahkemelerinin görev alanındaki suçlarda ise en fazla 3 yıl olarak düzenleniyor.

“Taş atan çocuklar yasası” kapsamında dava dosyası Çocuk Mahkemesi’ne devredilen Samast’ın tahliyesi gündeme gelebilecek. Böylelikle, Samast’ın yargılanmasına tutuksuz olarak devam edilecek. Yasa, ağır ceza mahkemesinin görevine giren işlerde ise tutukluluk süresini en çok iki yıl olarak düzenliyor ve bu süre, zorunlu hallerde üç yıla kadar uzatılabilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Polis katlediyor yargı aklıyor!

Sömürü çarklarını sorunsuzca döndürmek isteyen sermaye devleti, toplumu dizginsiz bir baskı-terör rejimi ile kuşatmış durumda. Bunun için düzenin tüm baskı ve terör kurumları organize biçimde hareket etmektedir. Öyle ki, ilgili yasalarda yapılan düzenlemeler sonrası polis sınırsız yetkilerle donatılmakta, buna paralel olarak polis terörü ve cinayetlerini teşvik edecek önlemler alınmaktadır. Hak ihlallerinin çoğunu görmezden gelen düzen medyası ise, işi yargısız infazları meşrulaştırmaya kadar varırmaktadır. Tüm bunları ise açık bir yargı terörü tamamlamaktadır. Burjuva sınıf egemenliğinin bir parçası olan yargı, bu süreçte üzerine düşeni yaparak katliamcı devleti ve onun tetikçisi polisleri alenen aklamaktadır.

Aydın Erdem cinayeti de aklandı

Polis cinayetlerinin düzen yargısınca aklanmasına dair yüzlerce örneğe geçtiğimiz hafta bir yenisi daha eklendi.

Aydın Erdem'in, 6 Aralık 2009'da Diyarbakır'da gerçekleştirilen eylemde katledilmesinin ardından açılan savcılık soruşturması 'takipsizlik' kararı ile sonuçlandı. Görgü tanıkları ifadelerinde Erdem'in hedef gözetilerek yakın mesafeden açılan ateş sonucu öldürüldüğünü belirtti. Polisin ateş açtığı anlar cep telefonu kamerası ile kaydedilerek yayınlandı. Ancak bunlara rağmen Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı "şüpheli" dört polis hakkında dava açılmasına gerek olmadığına karar verdi.

10 ayı aşkın süredir devam eden soruşturmada yine bildik gelişmeler yaşandı. Birçok delil, savcılık ile birlikte çalışan polisler tarafından karartıldı. Karartılamayan deliller ise burjuva hukuku açısından polislerin aklanmasına olanak sağlayacak biçimde "yorumlandı". Savcılık, olay yerinde bulunan boş kovanları toplayarak orada bulunan polisevinin tuvaletine atan sanık polislerin amacının "kovanların kötü niyetli kişilerin eline geçmesini önlemek" olduğunu ifade edebilecek kadar aymazlaştı. Olay yerindeki boş kovanların sanık polislere ait silahlardan çıktığı, ancak deforme olmuş mermi çekirdeğinin onlara ait olmadığı belirtildi. Aydın Erdem'i katleden mermi çekirdeğinin kimin silahından atıldığı ise "yoğun soruşturmaya rağmen" tespit edilemedi.

Savcılık, diğer polis cinayetlerinde olduğu gibi Erdem'in politik kimliği üzerinden cinayeti meşrulaştırmaya çalıştı. Erdem'in, "örgütün çağruları

doğrultusunda gerçekleştirilen yasa dışı gösteriler sırasında ve yasa dışı göstericiler arasında yer aldığı" belirtilerek, polislerin kurşun sıkması haklı gösterilmeye çalışıldı. "Gizli bir tanığın ifadesi" klişesine yaslanılarak "Erdem'in, faili tespit edilemeyen bir şahsın tabancasından çıkan mermiyle hayatını kaybettiği" söylendi. Böylece, traji-komik bir hal alan soruşturmanın ardından bir polis cinayeti daha aklanmış oldu.

Alaattin Karadağ'ı katleden polisler de aklama yolunda

Polis terörü ve cinayetlerini aklama görevi gören düzen yargısı açısından böylesi örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Aydın Erdem örneğinden birkaç gün önce, 2001'de Esenyurt-Avcılar polisi tarafından katledilen devrimci militan İsmail Karaman'la ilgili açılan davada, mahkeme heyeti sanık iki polis hakkında "kanunun emrini yerine getirdikleri" gerekçesiyle beraat kararı vermişti. "Dur ihtarına uymadığı" gerekçesiyle sokak ortasında vücuduna 10 kurşun sıkılarak alçakça katledilen Karaman'ın infazı, "cübbeli polisler" tarafından yasa kılıfına sokuldu.

TKİP militanı devrimci işçi Alaattin Karadağ'ı sokak ortasında infaz eden Esenyurt-Avcılar polislerinden Oğuzhan Vural'ın "kasten adam öldürme", "görevi kötüye kullanma" ve "kişilerin malları üzerinde usulsüz tasarruf" suçlarından tek başına yargılandığı dava süreci de yine benzer biçimde türlü hukuksuzlukla doludur. Alaattin Karadağ'ın katledilmesinin ardından başlayan yargı sürecinin her anı delil karatma örneklerine konu olmuştur. İnfazdan yedi ay sonra açılan davada Oğuzhan Vural isimli polis tutuklanmadığı gibi İzmir Emniyet Müdürlüğü'ne kaydırılarak görevine devam etmesi sağlanmıştır.

16 Haziran günü görülen ilk duruşmada, sanık polis Oğuzhan Vural'ın tutuklanması isteminin ardından avukatı Tolga Yurdakul'un mahkeme heyetine yaptığı itiraz, düzenin polis-yargı terörü gerçeğine ilişkin çarpıcı vurgular içermektedir :

"...Müvekkilim İzmir İl Emniyet Müdürlüğü kadrosuna atanmıştır. Delilleri karatma ihtimali söz konusu değildir. İddianamede kasten adam öldürme suçundan dava açılmıştır. Bizce bu yanlıştır. PVSK'nın 16. maddesi polisin zor kullanabileceği, hatta silah kullanabileceği yetkisi verilmiştir. Olay tamamen meşru müdafaa sınırları içerisinde işlenmiştir..."

Polis terörü ve cinayetlerine karşı mücadeleye!

Kapitalist sömürü düzeninde gün geçtikçe artan polis terörü ve cinayetlerine karşı, işçi ve emekçileri, ilerici ve devrimci güçleri içerisine alan birleşik zeminde bir mücadele hattı örülmesi zorunluluk halini almıştır. Öyle ki, bugün söz konusu uygulamalar politik kimliği olmayan insanları dahi hedef alan biçimde yaygınlaşmaktadır.

Bunun için, polis devleti uygulamalarının son bulması ve polis cinayetlerinin aydınlatılması talepleriyle örülecek fiili mücadele ve bu ana eksen besleyecek tarzda kurgulanmış hukuksal takip süreçleri büyük önem taşımaktadır - <https://rantey.org>

HRW: "İfade özgürlüğü ihlal ediliyor"

İnsan Hakları İzleme Örgütü, (Human Rights Watch) 2 Kasım günü yayınladığı raporda "terörle mücadele yasalarının" Kürt göstericileri silahlı militanmış gibi yargılamak için kullanıldığını belirterek bunun ifade, örgütlenme ve toplanma özgürlüğünün ihlali anlamına geldiğini ifade etti.

Göstericilerin terör suçlarıyla cezalandırılmak için keyfi olarak kullanılan yasaların değiştirilmesi, bu yasalar uyarınca yargılanmakta olan göstericilerin davalarının durdurulması ve hükmü kesinleşmiş davaların yeniden görülmesi için yetkililere çağrı yapıldı.

Kürt sorunuyla ilgili gösterilere katıldıkları ve siyasi faaliyet yürüttükleri gerekçesiyle halen yüzlerce kişinin yargılandığının altı çizilirken, bu yargılamalarda terörle mücadele kanunlarının, doğrudan bu kapsama girmeyen suçlar için de kullanıldığı söylendi.

Türkiye'de sonuçlanan birçok davada mahkemelerin, PKK'nin katılım çağrısı yaptığı ya da PKK'ye yakın olduğu belirtilen basın organlarında duyurulan herhangi bir gösteride bulunmuş kişileri de PKK üyesi olmamakla birlikte, bu örgüte üyeymiş gibi yargılanıp ceza almasına hükmettiği söylendi. Raporda "Göstericiler tek suçları zafer işareti yapmak, alkışlamak, PKK lehine slogan atmak, taş atmak ya da lastik yakmak olsa bile terör suçu işledikleri gerekçesiyle ağır cezalar alıyorlar." denildi.

Raporda, Kürt meselesiyle ilgili gösterilere katılmış olan çocukların terör suçları bakımından yargılanmasına karşı yükselen ulusal ve uluslararası baskı sonucunda TBMM'nin Temmuz ayında bu yasalarda değişikliğe gittiği, bu değişikliklerle de verilen mahkumiyet kararlarının düşürülmesinin ve çocukların Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemelerinde yargılanmamasının sağlandığı ifade edildi.

Hastanelerde polis devleti uygulaması

Ankara Valiliği adına İl Sağlık Müdürlüğü imzasıyla özel hastanelerden; çalışanların saptanmasına yönelik olarak kamera kayıtları istendi. Hastane personeli fişleme ve baskı altına almaya yönelik polis devleti uygulamasına Türk Tabipleri Birliği (TTB) tepki gösterdi.

"Sağlık personelinin çalışma izin belgesi düzenlenmediği, çalışma izinleri olmadığı halde özel hastanelerde çalıştıkları yönünde şikayetler geldiği; hastanede çalışan personelin kimlik tespitinin yapılabilmesi için hastane güvenlik kamera kayıtlarının en az 1 ay süreyle muhafaza edilmesi"nin istendiği resmi yazıya tepki gösteren TTB, İl Sağlık Müdürlüğü'nün böyle bir denetleme yapma yetkisinin bulunmadığını belirtti.

TTB, denetlenme amacıyla hastaneye gelip giden hastalar da dahil olmak üzere bütün insanların en temel haklarının ihlal edilmesinin söz konusu edilemeyeceğini ifade etti. Kişilerin hastaneye başvurdıklarına ilişkin bilgilerin gizli tutulmasını isteme haklarını da kapsayan başta BİYOTIP sözleşmesi olmak üzere uluslararası sözleşmelerin yanısıra hasta haklarına ilişkin düzenlemelerin bu alana yönelik müdahaleleri yasaklamasını dayanak olarak gösteren TTB, hekimleri "her an suç işleyen tehlikeli kişiler" gibi gören, hem hastaların hem de hekimlerin temel haklarını ihlal eden kameralı kayıt sistemi ile takip istenmesine ilişkin tutumun kabul edilemez olduğunun altını çizdi. TTB uygulamadan derhal vazgeçilmesini istedi.

İzmir Sendikalar Birliği Çalıştayı gerçekleşti

700 işçi mücadeleyi tartıştı

İzmir’de farklı konfederasyonlara bağlı 15 sendika şubesi tarafından kurulan **İzmir Sendikalar Birliği** 31 Ekim Pazar günü İsmet İnönü Kültür Merkezi’nde bir çalıştay gerçekleştirdi. **Tek Gıda-İş**, Hava-İş, **BES**, Deri-İş, **Eğitim Sen 2 No’lu Şube**, Genel-İş 4 No’lu Şube, **Petrol-İş Aliğa Şubesi**, Tez-Koop-İş, **Eğitim Sen 6 No’lu Şube**, Genel-İş 3 No’lu Şube, **Sosyal İş**, **Eğitim Sen 4 No’lu Şube**, Genel-İş 5 No’lu Şube, **TÜMTİS İzmir Şubesi**, Yapı Yol-Sen tarafından oluşturulan Birlik’e **Birleşik Metal-İş** ve Haber Sen de etkinlik sırasında dahil olduklarını açıkladılar.

TÜMTİS’ten kitlesel yürüyüş

Çalıştay öncesinde UPS direnişçileri, ambar işçileri ile ilerici ve devrimci güçler saat 11.00’den itibaren Gümrük’te bulunan TÜMTİS İzmir Şubesi önünde toplanmaya başladılar. Buradan kitlesel bir biçimde ve sloganlar eşliğinde Basmane’ye doğru yürüyüşe geçildi. Çevredekilerin de yoğun ilgi gösterdiği coşkulu yürüyüşün ardından TÜMTİS’i Basmane’de Birlik’in diğer bileşenleri karşıladı.

Deri-İş, Genel-İş, Tez-Koop-İş, Tek Gıda-İş ve KESK pankartlarının yanısıra çeşitli sendikaların flamalarını taşıyan kitle ile buluşulduktan sonra Birlik pankartı arkasında etkinliğin yapılacağı yere doğru, fuar alanı içerisinde yürüyüşe geçildi. Yürüyüşten önce TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli de kitleye dönük kısa bir konuşma yaptı.

Kitle salona yaklaştığı sırada park bahçe işçileri de kitlesel biçimde ve kortej halinde gelerek yürüyüşe katıldılar. Kitlenin salona ulaşmasının ardından etkinlik başladı. Etkinlik alanına İSB imzalı “Taşeronlaşmaya güvencesiz kurlsız çalışmaya hayır!”, “Kıdem tazminatımızı gaspettirmeyeceğiz”, “Birlik, mücadele, zafer”, “Sermayenin saldırılarına karşı İzmir emek örgütleri birleşiyor”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz”, “Yaşasın grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkımız”, “İşçi memur elele örgütlü mücadeleye” pankartları asılıydı.

Çeşitli direnişlerden kesitlerin yer aldığı sinevizyon gösteriminin ardından Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse İSB’nin kuruluş amacını anlatan bir konuşma yaptı. Toplantının mücadele için bir başlangıç olduğunu ifade etti. Köse’nin konuşması sıklıkla atılan sloganlarla kesildi.

Söz işçilerde...

Gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından söz işçi ve emekçilere bırakıldı. Bu bölümde ilk olarak UPS direnişçisi **Şahin Başaraner** söz alarak direniş sürecinden bahsetti. İSB’yi de değerlendiren Başaraner işçilerin sendikalara güvenini yitirdiğini vurgulayarak taşeronlarda örgütlenmenin önemine vurgu yaptı.

Tez-Koop-İş Sendikası’nda örgütlenme mücadelesi veren Kipa işçisi **Caner Fırat** da konuşmasında örgütlenme süreçlerini anlattı, geçmişte yaşadıkları sendikal sorunları aktardı.

BES Gümrük İşyeri Temsilcisi **Meryem Çağ** ise söz alarak polis operasyonu ile tutuklanıp serbest kaldıktan sonra işine son verildiğini söyledi ve güvencesiz çalışmadan bahsetti. KESK’e yönelik operasyonlara değinerek Kürt halkına yönelik baskılara karşı işçi ve emekçilerin sessiz kalmaması gerektiğini söyledi.

Park bahçe işçileri adına söz alan **Kemal Köroğlu** taşeron park bahçe işçilerinin örgütlenme sürecini, kendilerine verilen sözlerin tutulmamasını ve sendikaların yetersizliğini aktardı. Sendikacılığın bir meslek gibi algılanmasını eleştirdi.

İstanbul’dan etkinliğe katılmak için gelen Belediye-İş İstanbul 2 No’lu İstanbul Şube Başkanı **Hasan Gülüm** de burada bir konuşma yaparak İSB’yi ve sınıf hareketini değerlendirdi. Geçmişte benzer birçok platformun kurulduğunu ama bir süre sonra silinip gittiğini söyleyen Gülüm gerçek bir birliğin oluşması için yürütülecek faaliyetten bahsetti. Gülüm, İstanbul’da da böyle bir çalışma içerisinde olduklarını ve bunun yalnızca sendikalarla da sınırlı tutulmayacağını söyledi.

Sendikal bürokrasiyi geriletmek için mücadele vermek gerektiğini vurgulayan Gülüm bunun için devrimci ve demokrat güçlere büyük görevler düştüğünü ifade etti.

Bu bölümde son olarak KENT AŞ işçisi **Bülent Ermiş** söz aldı. Ermiş öncelikle kendi direnişlerinin slaytta yer almadığını belirterek sitem etti. Direniş sürecini anlatan Ermiş, üye sendikacılığını eleştirdi ve pasif anlıyışları kınadı.

“Sendikal bürokrasinin panzehiri taban örgütlenmesidir”

İşçi konuşmalarının ardından 2. bölüme geçildi. Bu bölümde Hacettepe Üniversitesi öğretim üyesi **Dr. Muammer Kaymak** sendikaların ve kapitalizmin krizi üzerine, Eğitim Sen Eğitim Uzmanı **Dr. Erkan Aydoğanoglu** ise sendikal yapı ve sendikaların çıkışı üzerine konuştu. Bu bölümde Aliğa Belediyesi taşeron işçileri, Deri-İş Genel Merkezi, Hava-İş ile Kaldıraç, Mücadele Birliği’nin etkinliğe gönderdiği mesajlar da okundu.

3. oturumda ise söz bir kez daha işçilere bırakıldı. Konuşmak için ismini yazdıran işçi ve emekçiler sırasıyla söz alarak yaşadıkları sorunları ve örgütlenme deneyimlerini aktardılar. Bu bölümde ilk sözü Birleşik Metal-İş İzmir Şube Başkanı **Ali Çelteç** aldı ve İSB’yi olumlu bulduklarını, bundan böyle birlik içerisinde yer alacaklarını duyurdu. TİS sürecinden de bahseden Çelteç Türk Metal Sendikası’nın hain kimliğinden bahsetti ve son sözleşme tartışmalarını aktardı.

Ali Çelteç’in ardından Petrol-İş Aliğa İşyeri Temsilcisi **Ahmet Oktay**, 9 Eylül Üniversitesi taşeron

işçisi **Özgür Arıkan** sosyal saldırılara ve örgütlenme çalışmalarına dair konuştular.

Habaş’tan bir **demir çelik işçisi** ise Bakırçay’da yürütülen örgütlenme çabasını ve Türk Metal çetesinin fabrikadaki etkisini anlattı. Herkesin sendikal bürokrasiden yakındığını ancak bunu yıkacak olanın işçilerin örgütlü mücadelesi olabileceğini söyledi. İşçilerin mücadelesine örnek olarak ÇEL-MER işgalini verdi.

Metal İşçileri Birliği çalışanı bir metal işçisi ise sözlerine “Sendikal bürokrasinin panzehiri taban örgütlenmesidir” diyerek başladı. Çiğli Organize Sanayi Bölgesi’nin yapısını anlatan ve buradaki sendikal fabrikaları sayan MİB çalışanı, bu düşük örgütlenme oranını değiştirmek için çalışmak gerektiğinden bahsetti. Konuşmada TİS sürecine ve Türk Metal’in teklifine de değinildi.

Taşeronlaştırmaya Karşı İşçi Derneği’nden taşeron park bahçe işçisi kurulan dernekten bahsederek sendikal bürokrasiyi eleştirdi. Mücadeleleri sırasında sendikalar ile karşı karşıya geldiklerini ve bunun da sendikalara olan güvenlerini sarstığını söyledi. Torbalı’dan **Naz Mermer işçisi** ise söz alarak çalışma koşullarını anlattı. ÇİMSE-İş’in devlet sendikası olduğundan yakındı.

Etkinlik divan yürütmesi adına söz alan BES Şube Başkanı **Ramis Sağlam**’ın konuşması ve sonuç bildirgesi taslağını okuması ile son buldu. Sonuç bildirgesinde sosyal yıkım saldırılarına karşı bu birliğin vereceği mücadele anlatılırken birliğin aşağıya doğru gelişmesi ve taşeronlarda örgütlenmesi gerektiği vurgulandı. Bildirinin kısa süre içerisinde kamuoyuna açıklanacağı söylendi.

Etkinlikten notlar...

Etkinliğe en yüksek katılımı TÜMTİS üyesi işçiler ile Park Bahçe işçileri gerçekleştirdi. Gerek yürüyüş sırasında, gerekse salonda kitlenin yarından fazlasını TÜMTİS üyesi işçiler oluşturdu. Deri-İş, Petrol-İş ve Genel İş’in katılımı dışında diğer şubelerin sembolik olarak katıldığı görüldü. Özellikle KESK’in varlığı hissedilmedi.

Konuşmalar sıklıkla sloganlarla kesilirken TÜMTİS üyesi işçiler ve KENT AŞ işçileri etkinliğe canlılığını veren unsurlardı. Başlangıçta tamamı dolu olan 700 kişilik salonda katılımın sonlara doğru 100 kişiye kadar düştüğü görüldü.

Etkinlikte söz alan tüm konuşmacıların sendikal bürokrasiden yakındığı görüldü. Ancak TEKEL sürecindeki uğursuz rolüyle bilinen Tek Gıda-İş’in, özellikle de Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse’nin açılış konuşmasını yaparak divanda yer alması önemli soru işaretlerini de beraberinde getirdi.

Kent AŞ işçileri slaytta yer almamalarını ve konuşmacı olarak dahi çağırılmamalarını öfkeyle karşıladılar. Konuşmak için bile kendileri başvurduklarını belirterek, sendika başkanlarının sahneye çıkıp kendilerini göstererek kapalı konuşmalar yaptıklarını belirttiler.

Etkinlik başlamadan önce komünistler “Birleşik, kitlesel, militan ve devrimci bir sınıf hareketi için!” başlıklı ve İSB’ye dönük bakışı anlatan bir bildirinin dağıtımını yaptılar. Yine aralarda Kızıl Bayrak gazetesinin satışı yapıldı.

İzmir Sendikalar Birliği ve hareketin ihtiyaçları

Sınıfa yönelik saldırıların tırmandığı ve sınıfın öfkesinin biriktiği böylesi dönemlerde sınıf hareketi cephesinden atılacak adımlar büyük önem taşır. Bu adımların değeri ise ortaya konan çabanın hareketin ihtiyaçlarına vereceği yanıtla orantılıdır. **İzmir Sendikalar Birliği'ne (İSB)** de bu bakışla yaklaşmak gerekir.

Öncelikle şubelerin yan yana gelmeleri ve kendi etki alanlarındaki işçi kitlelerini harekete geçirerek çeşitli eylem ve etkinlikler yapmaları sınıf hareketinin ihtiyaçlarına yanıt vermek için yeterli değildir.

İSB'nin, geçmişte de defalarca kurulan ve birkaç faaliyetin ardından işlevsizleşerek sönmüş benzeri birlikler ile farkını ortaya koyması, bunun için de önüne somut hedefler koyarak hareket etmesi gerekmektedir.

Amaç, birliğin sendika yönetimlerinin yan yana geldiği bir biçimde değil, sendikalı-sendikasız işçi kitlelerinin öznesi haline gelebileceği, siyasal öznelere de kendini ifade edebileceği bir yapıya kavuşturulması olmalıdır. Karar alma mekanizmaları sendikal yönetimler yerine taban inisiyatiflerine bırakılmalıdır.

Örgütlenme düzeyi geliştikçe yapının aşağıya doğru yaygınlaştırılması, tabana yayılmanın sözde kalmaması için **fabrika komitelerinin, yerel birlikteliklerin** kurulması, sendikal kısıtlamalara hapsolmaksızın **söz, yetki ve karar hakkının** çok yönlü olarak işçilere bırakılması esas alınmalıdır.

Birliğin alta doğru geliştirilmesinin yanı sıra farklı sendika şubelerinin, işçi derneklerinin, işçi ve emekçi gruplarının, ilerici ve devrimci kurumlar ile kitle örgütlerinin birliğe kazanılması, belirlenen mücadele ilkelerine tabi olarak çalışmalarını sürdürmesi hedeflenmelidir.

Böylesi bir yapının oluşturulması için etkin bir örgütlenme kampanyası ile sendikalı-sendikasız tüm işçileri kazanmayı hedefleyen bir program ortaya konulmalıdır. Belirli hedef sektörler ya da havzalar seçilerek böylesi bir çalışma yapılabilir. Somut saldırılara -SSGSS, kıdem tazminatının gaspı, taşeronlaştırma vb.- karşı somut mücadele programları hazırlanarak yaygın bir çalışma yürütülebilir.

Sendikal anlamda örgütlenme imkânı bulunmayan ya da mevcut sendikalar tarafından sahiplenilmeyen, kirli pazarlıklara kurban edilen işçi öbeklerinin bu birlikte kendini ifade edebilmesinin koşulları tereddütsüzce yaratılmalıdır. Park-bahçe işçileri ya da diğer taşeron işçiler, sendikalı olmasına rağmen işten

atılan ancak sahip çıkılmayan işçiler, sendikalar arası “denge” politikalarına bakılmaksızın sahiplenilmeli, sınıfın örgütlenme düzeyini geliştirecek her tür soruna müdahil olunmalıdır.

Yine sürmekte olan direnişlere göstermelik ziyaretler değil, kitlesel ve direnişin seyrini değiştirmeyi, direnişleri bir adım öteye taşımayı amaçlayan destek sunulmalıdır. Bu maddi destek, kitlesel ziyaretler ve eylemlerin yanı sıra dayanışma grevleri biçiminde gerçekleştirilebilir.

Birliğin gerçekleştireceği eylem ve etkinliklerin hedefi, sadece sendikaların tabanı ile sınırlı kalmak yerine işçi sınıfının en geniş kesimleri olmalıdır. Sendikaların getireceği sayılar üzerinden yapılacak aritmetik hesaplar yerine en geniş sınıf bölüklerini hareketlendirmek amaçlanmalıdır.

Böylesi bir hatta gerçekleştirilecek birlik kuşkusuz ki sendikal konfederasyonların merkezlerinden özerk ve bağımsız bir biçimde gelişecek, taban inisiyatiflerinin işletildiği yerde hareketin önünde engel teşkil eden sendikal bürokrasi de geriletilecektir.

Birleşik, kitlesel, militan ve devrimci bir sınıf hareketi için!

Kuşkusuz ki böylesi bir yapı **bugünden yarına hayata geçirilemez** ancak bu hedefle yürütülecek çalışma önemli kazanımlar elde edilmesini sağlayacak ve orta vadede mücadele dinamiğinin açığa çıkmasını sağlayacaktır. Aksi halde oluşturulacak birlik, kendinden öncekiler gibi belirli sendika şubelerinin yan yana gelmesi ile sınırlı kalır ve **zaman içinde yok olup gider**.

Elbette ki işçi ve emekçileri kapsayacak mücadele araçları-platformları yaratmak, kendine ilerici ve devrimci diyen, sınıf hareketinin ihtiyaçlarına yanıt olma kaygısı duyan herkesin görevidir. Bu olmadığı ölçüde ise proletarya, er ya da geç kendi mücadele dinamizmini ete kemiğe büründürerek mevzilerini dişiyle tırnağıyla kazıyarak oluşturacaktır.

Birleşik, kitlesel, militan ve devrimci bir sınıf hareketi için İLERİ!

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

İşçi sınıfı savaştıkça, sosyalizm kazanacak!

(İzmir Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu tarafından etkinlikte dağıtılan “Birleşik, kitlesel, militan ve devrimci bir sınıf hareketi için!” başlıklı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://www.birlesik.org.tr/>

GMİS'ten kredi kartı kursu

Son bir yıl içerisinde madenlerde 3 kez katliam boyutlarında iş cinayeti yaşandı. Bunların yanısıra madenlerden sürekli iş cinayeti haberleri geliyor. Madenlerdeki işçi katliamlarına dair tek söz etmeyen Genel Maden İşçileri Sendikası (GMİS) Genel Başkanı Ramis Muslu maden işçilerine nasıl kredi kartı kullanılacağına dair kurs vereceklerini açıkladı. Yaklaşık 12 bin madencinin çalıştığı Türkiye Taşkömürü Kurumu'nda (TTK), işçilerin yüzde 35'inin bilinçsiz kredi kartı kullanması nedeniyle ısrarlı olduğunu belirten Muslu, işçilere kredi kartı kullanımı konusunda eğitim verilmesi için çalışma başlattıklarını söyledi.

TTK Amasra Müessese Müdürlüğü'ne ait maden ocağında çalışan Muzaffer Kaya'nın çalıştığı madende kredi borcunu ödeyememesi nedeniyle intihar etmesinin ardından Muslu tarafından yapılan açıklama madenlerdeki kölece çalışma şartlarını aklar nitelikteydi.

Kredi kartı borçlanmalarını işçilerin bilinçsizliğine bağlayan Muslu, konuşmasının satır aralarında işçilerin temel ihtiyaçlar dışında eğlence vb. gibi kalemlere de para ayırdığını söyleyerek maden işçilerinin bilgilendirilmesi gerektiğini söyledi.

En düşük maden işçisi ücretinin 1200 lira olduğunu ifade eden Muslu, 2 bin 500 lira olan yoksulluk sınırının altında ücret alan maden işçisinin aylık giderinin, 900 lira mutfak masrafının yanısıra ev kirası, elektrik, su ve okul masrafı gibi zaruri ihtiyaçlarla birlikte 1500 lirayı bulduğunu belirtti. İşçilerin ücretlerinin yaptıkları bu asgari masrafı bile karşılamadığı Muslu'nun ifadelerinde yer alırken, bir sendika başkanından ücretlerin arttırılması talebinin dillendirilmesi beklenir. Fakat Muslu, yaşamak için kredi kartlarına sarılan işçilere kredi kartı kullanım kursu vereceklerini açıkladı.

Muslu patron gibi konuşuyor

Konuşmasının devamını bir patron gibi sürdüren Muslu, madencilerin ısrarlı olmasının üretimi de olumsuz etkilediğini belirtti. Kafasında sorunlarla işe gelenlerin iş kazalarına da neden olduğunu söyleyerek tersanelerdeki iş kazalarını işçilerin “cahilliğine” bağlayan tersane patronları gibi konuştu.

Kölelik koşullarında çalıştırılan maden işçilerinin hakları için tek kelime etmeyen, madenlerde alınmayan işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri yüzünden yaşanan katliamlara ses çıkarmayan Muslu, iş cinayetlerinin temel sebeplerinden biri olan taşeronlaştırma ve sendikal örgütlülüğün dağıtılması noktasında da tek bir çalışma yürütmedi. Enerjisini kredi kartları konusunda yoğunlaştırması Muslu'nun sınıf kimliğini de gözler önüne seriyor.

Katılımcılarla sınıf hareketi ve İzmir Sendikalar Birliği üzerine konuştuk...

“Kalıcı olmanın şartı sınıfa ve tabana dayanmaktır!”

- Öncelikle sınıf hareketi 2008 krizinden ve somutta TEKEL eyleminden bu yana belirli bir kıpırdanış içerisinde. Bu hareketlenmeyi nasıl görüyorsunuz?

İşten çıkarılan BES İşyeri temsilcisi Meryem Çağ: TEKEL mücadelesi işçi sınıfının uzun zamandır duraksamış olan ruhunu bize gösterdi. TEKEL mücadelesi olumlu bir hatta sürüyordu ama sonra sendikacıların, özellikle Türk-İş yöneticilerinin etkisiyle kırılmaya uğradı. Eğer mücadele başladıysa gibi devam etmiş olsaydı bugün işçi sınıfı mücadelesi belki de çok daha farklı bir noktaya gelmiş olabilirdi. En azından birleşme anlamında böyle olurdu. Şu an baktığımızda topyekûn bir saldırı var ve işsizlerin sayısı artmış durumda. Yoğun bir işsiz ordu var.

KENT AŞ işçisi Bülent Ermiş: Şu an için sendikalarla bütünleşmiş bir işçi sınıfı yok. Sınıf bugün iteklemeyle giden bir sınıf. Yani 15-16 Haziran'dan sonra işçi sınıfının kendi iradesiyle ortaya konan bir yapı yok. Şu an sendikalarda üye sendikacılığı yapılıyor. Üye sendikacılığı bugün işçinin hakkını iyi koruyan bir avukat konumunda. Bu avukatlar davalarını iyi yürütürlerse iyi avukat oluyorlar, kötü yürütürlerse de kötü avukatlar oluyorlar. Sendikal anlayışın içerisinde sınıf mücadelesini işçiler ancak pratikte yaşıyorlar; işten atıldıktan sonra direniş çadırlarında görüyorlar.

KENT AŞ gibi, TEKEL gibi, UPS işçilerinin anayasal hakları olan sendikalaşmayı gerçekleştirdikleri gibi, KİPA ve park bahçelerdeki gibi kara listelere alınıyor, işten atılıyorlar. Ancak işçilerin tüm bu olumsuzluklara karşı mücadeleleri sürdürdüklerini de görüyoruz. Ama gelgelelim şu anki sendikal yapılar buna müsaade etmiyorlar. İşçilere düzenli bir şekilde sahip çıkmıyorlar.

UPS direnişçisi Şahin Başaraner: Genel olarak son 15 yıldır sınıf hareketinde bir durağanlık, bir geriye düşüş yaşanıyor. Hepimiz bunu gözlüyoruz. Mücadeleye olan ihtiyaca herkes vurgu yapıyor ama mücadeleciler sendikaların ileri çıkmaması, ileri işçilerin kendini ifade edememesi bizi geçen yıla kadar getirdi. TEKEL Direnişi ile birlikte mücadele bir ivme kazandı. İşçi sınıfı kendisini var etme mücadelesinde nerede durulması gerektiğini, kimlerle ittifak yapması gerektiğini, kimlerle yürümesi gerektiğini, mücadeleyi nasıl örmesi gerektiğini anladı geçen sene. Ondan sonra yaşanan çeşitli süreçlere, ÇEL-MER'inden Park Bahçe işçilerine, UPS direnişine kadar baktığımızda; evet mücadele bir ivme kazanıyor, güç kazanıyor. İşçi sınıfı kendi güçlerini yeniden mevzilendiriyor.

Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Güllüm: Sınıf hareketi bir yandan sınıfın el ileri unsurlarını tasfiye edici bir dönemi yaşıyor. Bir başka yanı ise sınıfın kendini yeniden yapılandırmasının adımı oluşturuyor. Ben 2008'i Türkiye işçi sınıfının mücadelesinde kıpırdanışların yaşandığı bir dönem olarak değerlendiriyorum. Ortadaki tablonun işgaller, direnişler, eylemler, tüm bunlar sınıfın ortak hareket etme iradelerini topladığımızda şöyle diyebiliriz; geleceğe umutla bakılması gereken bir dönemdeyiz.

Tabii bu işin bir yanı, bir yanı da bunu örgütleyebilecek, ileri taşıyabilecek sınıf içerisindeki

öncülerin durumuna bağlı. Yani sizin oradaki rolünüz ile sınıf şekillenecektir, biraz böyle bir dönem. Aynı zamanda biriktirme dönemi ve o biriktirmelerin giderek toparlandığı bir dönem olarak görmek lazım. Ki daha büyük bir dalga geliyor bence. 2010 sonrası dünya genelinde temel bir saldırı dalgası geliyor.

Bilindiği gibi krizler ile birlikte küçük burjuvazi çözülüyor ve proleterleşiyor. Orta burjuvazi daha iyi noktalara geliyor ve kendini buna göre yeniden yapılandırıyor. Bu yapılandırma döneminin bir de saldırı boyutu olacak elbette. Bunun adına kimi yasa diyor kimi başka bir şey, anayasa değişikliği süreci de aslında bunun ilk adımlarıydı. Bu yeni saldırıyı biz nasıl en az zarar ile atlatabiliriz, yeni kazanımlar çıkartabilir miyiz, bu tam da örgütlülüğümüzün durumu ile ilgili.

TÜMTİS Şube Başkanı Şükrü Günseli: Önemli eksikleri olmasına rağmen olumlu yönde atılmış bir adım. Şu an daha az şube yer alıyor. Ancak direngenliği gösterebilirse, bildirgede yer alan somut hedefler doğrultusunda somut adımlar atabilirse daha fazla şubenin bu işin içerisinde yer alabileceğine dair umudum var. Haber Sen'in, Birleşik Metal-İş'in katılımını da olumluluk olarak görüyorum. Organizasyon bakımından birtakım eksiklikler var, bunu artık kendi içimizde değerlendireceğiz.

- Bugün burada ortaya çıkan birliktelik hakkında ne düşünüyorsunuz?

Meryem Çağ: Sistemin bakışı memur ya da işçi anlamında fark etmiyor, aynı yöntemleri uyguluyor. Mesela önümüzde memurlara yönelik bir kamu reform tasarısı var. Amacı ise tamamıyla memurları güvencesizleştirmek. Eskiden devlet memurluğunun koruma altında olduğu söylenirdi, ben de bir devlet memuru olarak işimden atıldım mesela. Yani memurların da işçilerle bir farkı aslında yok. Bu nedenle işçi ve memur sendikalarının içlerine işsizleri de alarak mücadele etmesi gerekiyor. Bu yapılanma bu anlamda olumlu olabilir.

Bülent Ermiş: Sendikalar Birliği şu an için güzel bir oluşumun sinyalini veriyor ama her şeyi bize zaman gösterecek. Birlikte bir adım atabiliriz.

konular da var ama biz bunları burada fazla irdelemiyoruz. Niye irdelemiyoruz, işçi sınıfının direncini zayıflatmak istemiyoruz.

Normalde işçi sınıfının içerisinde, bu oluşumun içerisinde bile olmaması gereken insanlar da var. Örneğin bugün Genel-İş 5 No'lu Şube Başkanı Naci Çetin, işçilerden bir tanesini arayıp bu toplantıya çağırılmış değildir. Bu etkinliğin çalışmaları içerisinde olsaydı salonda da KENT AŞ'nin resmi olurdu. Slaytlarda KENT AŞ'den de bahsedilirdi. KENT AŞ işçisi o serbest kürsüde yer bulurdu. KENT AŞ işçisi kendi isteği doğrultusunda, dilekçe verir gibi söz hakkı istedi ve aldı. Burada suçlu biri varsa o da ben buradayım diye kendini alkışlattıran kişilerdir. Bugün bu gibi insanlar bu topluluğun içerisinde yer almaya devam edeceklerse bu oluşum belli bir yerde yara alır. Bu ve bunun gibi insanlar burada olunca sınıf mücadelesi değil siyasi parti mücadelesine dönüştürecekse bu oluşumun içerisinde olmasalar daha iyi...

Şahin Başaraner: Bugünkü sendikal birliğin ortaya çıkması da, mücadelenin ileri çıkışının yarattığı ihtiyaç sonucudur. Bu ihtiyaç kendini nasıl ifade edecek bugün biraz o tartışıldı burada. Evet mücadeleden yana olan insanların kaygısı var, mücadeleden yana bir ihtiyaç var, ki yaşanan sorunlar zaten bunu dayatıyor. Buradan baktığımızda bu toplantı bir olumluluktur.

Sonuç bildirgesine giren özellikle komitelerde örgütlenme, sendikaların komiteler üzerinden yükselmesi, işyeri komitelerine, taban örgütlenmelerine ağırlık verilmesi olumlu bir yan. Bu perspektifle bu cepheden gidersek doğrudur. Örgütlü olmayan işyerlerinde örgütlü olmayan işçi havzalarındaki mücadelenin örgütlenmesine yönelik çağrı olumlu bir çağrıdır. Bu ne kadar sürdürülebilir, ne kadar hayata geçirilebilir, önümüzdeki süreçte bunu da göreceğiz.

Hasan Güllüm: Temel dayanak iki nokta olmazsa bu tür birlikler dağılır. Bir; sınıfa dayanacak. Sadece sendikalara dayanan birliklerin uzun dönemde çok kalıcı sonuçlar almayacağını düşünüyorum çünkü sendikalar sınıfın kendisini temsil etmiyor. Sınıf sendikalı işçilerden ibaret değildir. Kaldı ki sendikalar da sınıfın yüzde 5'inde örgütlü, yüzde 95 başka bir alanda. Dolayısıyla birlikler buraya dönerse bu birliktelik müthiş kalıcılığa sahip olabilir. Bunun deneyimleri var, örneğin 89 İstanbul Şubeler Platformu müthiş avantaj yakaladı. Çünkü sınıf dışındaki katmanlar da bu sürecin parçası yapıldı.

Şükrü Günseli: Sonuç bildirgesinde birliğin önüne koyduğu birtakım görev ve sorumluluklar var. Bunların tümünün eksiksiz gerçekleştirilebileceğine dair öyle çok fazla hayalci olmak gerekmiyor. Ama en azından orada sıraladığı hedefler bakımından somut bir çalışma yürütebilirse işlevine birazcık uygun bir yol oynayabilir diyoruz. Ama dediğimiz gibi buna gereğinden fazla bir misyon, çok ileri bir görev yüklemek doğru olmayacak. Bir tek şey var, bu dağınıklık ortamında, konfederasyonların parçalanmışlığı, bağlı sendikaların parçalanmışlığı içerisinde düşünüldüğünde bu olumlu bir adımdır. Birliğe bağlı şubelerin, bu şubelere bağlı temsilcilerin,

birliğin işaret ettiği hedeflere uygun, samimi ve dürüst olursa öyle inanıyorum ki İzmir’de işçi ve emekçi hareketi çok sahipsiz kalmayacak. Burada biraz daha derli toplu, emekçilerin birliğine hizmet eden bir rol oynayacaktır. Tabi bunların bir kısmını zaman gösterecektir.

Bir de bizim biraz hoş olmayan bir kültürümüz, alışkanlığımız var. Sadece kendimizi ifade eden, kendimizi öne çıkaran, asıl talepleri geride bırakan bir tarzımız var. Genel olarak böyle bir hastalık var, özellikle siyasal oluşumların, sol örgütlerin böyle bir yönelimi var. Bu tür birlikleri dağıtıcı bir rol oynayabilir. Bundan dolayı kaygı duyuyoruz. Ama bu konuda da eleştiri ve önerilerimizi tabii ki sunacağız.

BES Şube Başkanı Ramis Sağlam: İSB bir ihtiyaç üzerinden doğdu. Özellikle işçi ve memur sendikalarının, farklı konfederasyonlarda örgütlenmiş ama mücadele ihtiyacını önüne koyan sendikaların bugüne kadar hep tıkanıklıkları bir nokta vardı. Mücadeleyi ortaklaştırmakta sıkıntılar yaşıyordu. Örneğin çok doğru kararlar alınmış olsa bile merkezi olsun, yerelde olsun fark etmiyor, bu kararların hayata geçirilmesinde bir yerlerde hep tıkanıyor, sürecin önü tıkanıyordu. İSB bu anlamda mücadelede ortaklaşmış, konfederasyon ayrımı yapmayan sendikaların sürece müdahalesi olarak değerlendiriyoruz. Çok misyon yükliyormuşuz dersiniz, hayır çok büyük bir misyon yüklemiyoruz. Çünkü eksikleri olacak, hataları olacak. Yaşamın kendi içerisindeki sorunlar içerisinde mütevazı bir çabanın, küçük adımların büyük adımlara dönüştürülmesi çabası olarak değerlendiriyoruz biz bu süreci.

- Sizce İSB önüne ne gibi bir çalışma hattı koymalı?

Meryem Çağ: Bugünkü haliyle yetersiz olduğunu düşünüyorum. İzmir’de bu birliğe katılmayan pek çok şube var. Bir de tabanını geniş tutması gerektiğini düşünüyorum. Hepimiz farklıyız ama hepimiz aynıyız. Farklılıklarımızı da gözeterek ve aynılıklarımız konusunda birleşerek mücadele edilebilir diye düşünüyorum.

Bülent Ermiş: Bu şekilde toplantılar düzenlenmesi olumlu bir adımdır. Ama İzmir gibi bir yerde işçi sınıfı sadece 600-700 kişiden ibaret değildir. Bu etkinliklerin daha büyük yerlerde yapılması gerekir. Yine DİSK’in buraya katılması gerekir, farklı alanlara doğru birliği genişletmek gerekir. İşçi sınıfını destekleyen sivil toplum kuruluşlarının da burada yer alması gerekir. Yani burayı işçi sınıfının haklarını koruyabilecek daha yüksek bir platforma ulaştırmamız gerektiğine inanıyorum.

Şahin Başaraner: Her şeyden önce sendikasız işçilerin de, ileri işçilerin, öncü işçilerin de burada varolması gerekiyor. Ve oralarda toplanan o komite tarzı örgütlenmelerin kendilerini burada ifade etmesi gerekiyor. Kendi hatlarını çizmesi gerekiyor. Çünkü sendikal bürokrasiyi aşma iddiasıyla gelişen, yeşeren bir birlik bu. Yeni bir sendikal bürokrasiye yol açmadan yoluna devam etmeli. Bunun koşulu da nedir, taban örgütlerinde varolmak, aşağıdan yukarıya komitelerle örgütlenmek ve aşağının yukarıyı denetleyebilmesi. Yani sendikal demokrasi, işçi demokrasisi dediğin şeyi hayata geçirmek.

Ramis Sağlam: Özellikle sendikalı, örgütlü işçilerin dışında kalan, örneğin sonuç bildirgesinde de net olarak yer alan asgari ücret sorunu gibi sorunlar, örneğin yine, bugün çok fazla dillendirilmedi ama 12 Eylül’ün kurumlarından olan YÖK. 6 Kasım’da örneğin YÖK’ün kuruluş yıldönümü var. İSB bu tip süreçlere de müdahil olmak zorunda. Sadece ekonomik taleplerle değil aynı zamanda demokratik ve siyasal taleplerle de mücadeleyi hedeflemeli diye düşünüyoruz.

Kızıl Bayrak / İzmir

TEKEL işçilerinden birleşik mücadele çağrısı

Tek Gıda-İş Genel Merkezi’nin önünde eylemlerini sürdüren TEKEl işçileri, her hafta gerçekleştirdikleri meşaleli yürüyüşlerin üçüncüsü için 31 Ekim günü Taksim’deydiler. Sendika bürokrasisinden hesap sormak için başlattıkları süresiz oturma eylemlerini sürdüren TEKEl işçileri, güvencesiz çalışmaya karşı birleşik mücadele çağrılarını yinelediler.

TEKEl işçilerinin eylemine BDSP, Halk Cephesi, Mücadele Birliği, PDD, Çağrı, DİP Girişimi ve HSGGP dövizleriyle katılım gösterdi.

Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen TEKEl işçileri, “TEKEl direnişi şehidi Hamdullah Uysal ölümsüzdür!” pankartı ile Taksim Tramvay Durağı’na yürüyüşe geçtiler.

TEKEl işçilerine polis barikatı

Yürüyüş boyunca “Yaşasın Ankara direnişimiz!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!” ve “Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!” sloganları atan TEKEl işçilerinin önü kolluk güçleri tarafından Taksim’de gerçekleşen bombalı eylem gerekçe gösterilerek Ağa camii önünde kesildi. Açıklama polis barikatı önünde yapıldı.

Basın açıklaması başlarken, TEKEl işçisi Metin Arslan’a ve meşale taşıyan bazı eylemcilere polis panzerinden su sıkıldı. Bunun üzerine kitle “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganıyla polise karşılık verdi. Gerginliği dindirmek isteyen polis, “İnisiyatifimiz dışında gelişti, size yönelik bir şey değil” şeklinde aymazca bir açıklamada bulundu. Eylem komitesinden kişilerin “kitleyi sakinleştirme” yönlü müdahalesinin ardından açıklamaya geçildi.

“4/C’ye hayır, iş güvencesi istiyoruz!”

Basın açıklamasını Malatya TEKEl işçisi Halil Acar okudu. Acar, “4/C’ye hayır, iş ve iş güvencesi istiyoruz” talepli mücadelelerinin önümüzdeki haftadan itibaren TEKEl işçilerinin çeşitli illerden yeni katılımlarıyla devam edeceğini söyledi. Acar, başta Ankara olmak üzere farklı illerde ortak talepleri ile ilgili sendika şubelerinin basın açıklamaları yapacağını ve TEKEl işçilerinin ana gövdesini oluşturacağı ancak diğer işkollarından işçilerin de eşit biçimde söz ve karar sahibi olacağı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yeni bir mücadele platformu oluşturacaklarını belirtti. Acar, tek tek yürütülen mücadeleleri birleştirme ihtiyacına vurgu yaparak, mevcut sendikaların bürokratik yapılarının parçalanması gerektiğini ifade etti. Tabandan işçilerin sendikalarda söz sahibi olmasının önemine değinen Acar, “İşçilerin, işsizlerin güveneceği sendikalar yaratalım” dedi.

Acar açıklamasını, 4/C’ye, taşeronlaştırmaya, esnek, sigortasız ve sendikasız çalışmaya karşı birleşik mücadele çağrısı yaparak sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara’da direniş selamlandı

İstanbul’da Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkezi önünde mücadelelerini sürdüren TEKEl işçilerine Ankara’dan destek geldi. 3 Kasım akşamı Sakarya Caddesi’nde yapılan basın açıklamasıyla TEKEl direnişi selamlandı.

Ankara’da bulunan TEKEl işçileri tarafından gerçekleştirilen eyleme birçok sendika ve meslek örgütü de destek verdi. Eylem, Sakarya Caddesi’nde “4/C’ye ve kölelik yasalarına hayır! Herkese iş, iş güvencesi, güvenli gelecek için birleşik mücadeleye/ TEKEl işçileri” pankartı açılarak başladı. Basın açıklamasında “Yeni çalışma biçimlerine karşı çıkan tüm sendikalar meslek örgütlerini siyasi parti ve kurumları birleşmeye çağırıyoruz. Ana gövdesini TEKEl işçilerinin oluşturacağı ancak diğer iş kollarından güvencesiz emekçilerin de eşit biçimde söz ve karar sahibi olacağı; AKP hükümetine, çıkardığı kölelik yasalarına ve sermayeye karşı yeniden mücadele platformu oluşturmak, TEKEl işçilerinin gaspedilen haklarını geri almak ve 78 günlük eylemimizin başarıya ulaşması için mücadelemizi bir adım daha ileriye taşımak istiyoruz” denildi. Eyleme, soruşturma saldırısı nedeniyle okula alınmayan DTCF öğrencileri ve birçok kurum destek verdi. “Her yer TEKEl her yer direniş!”, “TEKEl işçisi yalnız değildir!”, “Yaşasın TEKEl direnişimiz!” sloganları sıklıkla atıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

TEKEl destekçisine gözaltı

Tek Gıda-İş Genel Merkezi’ne gelerek bina önünde süresiz oturma eylemine başlayan TEKEl işçileri ve destekçilerine yönelik polis baskısı devam ediyor.

Sendika binasının bahçesinde iki çevik kuvvet otobüsüyle 24 saat nöbet tutan polis, 3 Kasım günü TEKEl işçisi Arzu Güneş ve işçilere destek amacıyla bina önünde bulunan Elif Kalsen’i kimlik kontrolü için durdurdu. Kimlik kontrolünün ardından Elif Kalsen, “hakınızda soruşturma var” iddiasıyla zorla gözaltına alındı.

Polisin gözaltı saldırısı TEKEl işçileri tarafından protesto edildi. İşçiler, sendika binası önündeki GBT uygulamasının yoğunlaştırılarak ortamın terörize edilmeye çalışılmasına dikkat çektiler.

Başlarına gelebilecek her olumsuzluğun sorumlusunun Tek Gıda-İş yöneticileri olduğunu duyuran işçilerin açıklamasında tüm emek güçleri baskıları boşa çıkartmak için dayanışmaya çağrıldı. Elif Kalsen’in serbest bırakılmasını isteyen işçiler, polisin sendika bahçesini terk etmesini talep ettiler.

Akdeniz Çivi işçileri sendika hakkı için direnişte!

27 Ekim'de 14 işçinin işten atılmasının ardından, 1 Kasım'da işbaşı yapmak üzere fabrikaya gelen Akdeniz Çivi işçileri, kapıların kapalı olduğunu gördüler. Patron, işçilere kriz bahanesiyle işyerini kapattığını söyleyerek, noterden çıkış kağıtlarını göndereceğini ifade etti. Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye işçilerse fabrika önünde bekleyerek direnişe geçti.

Gün içinde iş mahkemesinden hakim getirilerek durum tespiti yapıldı. İşçiler Keresteciler Sitesi içinde sloganlarla yürüyüş yaparak tepkilerini dile getirdiler. "İşçiyiz, haklıyız, söke söke kazanacağız!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Direne direne kazanacağız!", "Gemileri yaktık geri dönüş yok!" sloganları atarak kararlılıklarını gösterdiler. Yürüyüş boyunca çevrede çalışan işçiler de alkışlarla destek verdi.

Akdeniz Çivi patronu Serhat Servet Dövençi, 29 Ekim günü gece yarısı çevik kuvveti fabrikanın önüne yığarak işçilerin ve sendika yöneticilerinin fabrikaya yaklaşmasını engelledi ve fabrikadaki makine ve tezgahlardan bazılarını sökerek başka bir yere nakletti.

Akdeniz Çivi'de kölelik düzeni hüküm sürüyor

Mersin'de kurulu Akdeniz Çivi'de tam anlamıyla kölelik düzeni hüküm sürüyor. İşçiler adeta bir köle kampındaymış gibi çalıştırılıyor. Yapılan iş ağır ve zor bir iş olmasına rağmen Akdeniz Çivi de hem gece hem gündüz vardiyasında 12 saat çalışılıyor. Hafta sonları ve resmi tatillerde bile fabrikada üretim sürüyor. Yaşanan örgütlenme sayesinde sadece geçtiğimiz 29 Ekim'de çalışılmamış. Mesai ücretleri, hafta sonu çalışılsa da değişmiyor.

Özellikle işçi sağlığı adına hiçbir koruyucu önlemin alınmadığı Akdeniz Çivi de "iş kazaları"nın da kaydı tutulmuyor. Parlatma bölümünde çalışan bir işçinin anlatımına göre, koruyucu maske vermek için büyük zorluk çıkarılıyor, prosedür uygulanıyor. Bir maske için birkaç yerden imza almak gerekiyor. Aslında amaçları caydırmak. Ayda bir eldiven veriliyor. Fabrikada düşen bir işçiyi hastaneye götürdüklerinde bisikletten düştüğünü söylüyorlar.

Yine bir işçinin anlatımına göre; parmağı kopan bir işçiyi mahalle arasında bir tıp merkezine götürerek tedavisini yapmışlar. Bir işçinin kırılan eline, kırık yok diyerek rapor verildiği ve eli kırık olduğu halde çalıştırıldığı biliniyor. Dökme bölümünden bir işçi ise 25 kiloluk paketleri bütün gün indir-kaldır yapıklarını anlatıyor.

Akdeniz Çivi'de iş kazası yaşamayan işçi yok. Ancak araçların, makinelerin bakımı yapılmadığı için de iş kazası riski artıyor. Örneğin vinç halatı, bakımı yapılmadığı için 6-7 kez kopuyor. Bundan dolayı pek çok işçi büyük risk atlatmış. İşyeri hekimi işyerinde yok ama Akdeniz Çivi işçilerine bakan doktor Toros Devlet Hastanesi'nde çalışıyor. Bir şey olduğu zaman ona gidiliyor. Verilen ilaçların bile reçetesi eksik hazırlanıyor, işçilerin bu nedenle ilaç alamadığı durumlar olmuş.

Sağlıksız çalışma koşulları

Bunlara ek olarak yemekhaneler ve tuvalet gibi ortak kullanım mekanlarının pis olduğunu söyleyen

işçilere bu sağlıksız koşullarda çalışma dayatılıyor. Yemekhane de farelerin cirit attığından bahsediliyor. Ayrıca yemekhanenin kapasitesi yetmediğinden, işçiler ayakta sıra bekliyor ya da çoğu dışarıda bir yer bulup yemek yemeye çalışıyor.

Sağlıksız çalışma ortamı dışında, uzun ve zorunlu mesailer işçilerin sosyal yaşamla, aileleriyle olan bağlarını engelliyor. Ramazan bayramı arifesi akşamı bile işçileri mesaiye çağırıyorlar. 7 aydır çalışan bir işçi, "4 hafta sonu zorla mesaiye bırakıldım. Mühendis beni zorla bıraktı, 12 saat tatil demeden çalıştım ama kendisi gidiyor." diyerek haklı tepkisini dile getiriyor. İşçiler patronun hep tehdit ederek konuştuğunu belirtiyorlar. Bir işçi "Patronun istediği tek şey mal çıksın, istersen öl." diyerek nasıl bir sömürü düzeninde yaşadığımızı özetliyor. İşçilere performans dayatılıyor. Fazla çalışana altın vaat ediliyor. Bir işçi bunu şöyle açıklıyor: "Aslında bu Ocak ayı zamları dönemi geldiğinde zam yapamamak için. Daha önce 6 ayda zam alırken uzun süredir senede bir alıyorduk. Böylece hem zam yapmayacak hem de işçileri rekabete sürüklemek istiyor. Bir işçi "26 makineye birden bakıyorum. Yetişemeyince, makine 10 saat çalıştırılmadığı için para kesiliyor" diyor.

Kapatma hikayesi

İşçi haklarının esamesinin okunmadığı Akdeniz Çivi'de iş kılıfına uyduruluyor. Bu kadar çok iş kazasının yaşandığı böylesi bir fabrikada genelde sigortalar 3-4 ay sonradan yapılıyor. Ancak bu olay patlak verdiğinde son bir ay içinde işe yeni giren 27 işçiye sigorta yapılıyor.

Son olarak fabrikanın, yaşanan kriz bahanesiyle kapatılması ise bir başka hikaye. İşçiler, "Kriz döneminde en çok etkilenildiği dönemde biz sürekli çalıştık. Mallar sürekli stoklanıyordu. Hafta sonu dahil sürekli üretim vardı" diyor ve soruyorlar, "madem kriz var ne diye yeni 27 işçi ise alınmıştı?" Son iki senedir aşırı büyüme yaşadığı belirtilen fabrika sahibi, bir de Çukurova bölgesinde yılın işadamı ünvanını almış.

Keresteciler Sanayi Sitesi'nde bulunan Akdeniz Çivi'de 140'ın üzerinde işçi çalışıyor. Üretimdeki işçilerin geneli sendikaya üye olmuş. İşçiler fabrika önünde bekleyişlerini sürdürüyorlar. Kararlı ve coşkulular. Keresteciler Sanayi Sitesi'nin içinde yürüyüş yaparak, sloganlarını haykırarak bu kararlılıklarını dile getiriyorlar. Sabah 07.30'dan akşam 18.30'a kadar bekleyen işçilerin kararlılığı şu sözlerinde özetleniyor: "Gittiği yere kadar. Ya burası bitecek, ya bizi sendikalı çalıştıracak"

Kızıl Bayrak / Adana

BMİS Mersin Bölge Temsilcisi Rasim Gündal ve Akdeniz Çivi işçileriyle konuştuk...

"İşçiyiz, haklıyız, söke söke kazanacağız!"

- **Son durum hakkında bilgi verebilir misiniz?**

- **Rasim Gündal:** Ayın 26'sında patron paravan şirket kurdu. İşçilere istifa için baskıda bulundu. 14 işçi çıkartıldı. Daha sonra biz de noter tespiti yaptırarak Adana'da bölge çalışmaya bildirildi. 30 Ekim'de savcılığa çıkartılan işçiler için suç duyurusunda bulunduk. Bugün de iş mahkemesinden gelen hakim durum tespiti yaptı. Sonuçta, işçilerin mesai saatinde burada hazır olduğu tespit edildi.

- **Bundan sonra süreç nasıl ilerleyecek?**

- Davalar açılacak, direniş devam edecek. Her gün buradayız.

- **Direnişe geçme sürecinizden bahsedebilir misiniz?**

- **Ömer Beyaz:** Ayın 27'si sabahı patron bizi yanına çağırdı. Yapay şirkete aktaracağız, buradan istifa edin, ona geçireceğiz, imzalayın dedi. Biz de imzalamadık. 29 Ekim resmi tatil başlangıcında fabrika kapandı. Fabrikanın yüzde 40'ını Mersin Organize'deki yerine taşıdı. Orada üretim yok.

- **Halil Topal:** 14 işçiyi önceden çıkarmışlardı. Bugün geldiğimizde ise kapılar kapalıydı. Burada patron tarafından bize şöyle bir açıklama yapıldı. Herkese noterden çıkış kağıtları yollanacak dendi. Global krizi bahane ederek işyerini kapattığını söyledi. Daha sonra sendika başkanı konuşma yaptı. Siz bunlara aldanmayın, sendika doğal hakkımız, direneceğiz dedi.

- **Sendikalaşma süreciniz nasıl gelişti?**

- **Halil Topal:** 5-6 ay içinde sendikalaştık. Çalışma koşullarımız kötü, en başta senelik izin yok. Zorla imza attırıyorlar. Ücretsiz izne gönderiyorlardı. Öğlen 13.00'ten sonra gelinse bile tüm günün parasını kesiyorlar. Maaşları parça parça veriyorlar. Çocuk parası gibi sosyal yardımları, vergi iade paralarını hiç vermiyorlar. İşe girdikten 3-4 ay sonra sigortamız yapılıyor. İş kazası kaydı bile tutulmuyor.

- **Zeynel Biçer:** İlk başta inanan çok az kişi vardı. Örgütlenmeyi bilmeyen çoktu. Zaman kısıtlı 12 saat çalışılıyor, hafta tatili yok, buna bilinçlenmenin de az olması eklenince zor oldu. İş kazasında parmağı kopan bir işçi var ama bizim yanımızda değil. Yaş ortalaması 35-40'ın üstünde olunca belli bir kaygıyla geç hareket edildi. Ama ilk 14 çıkış bizi hızlandırdı. Patron gözdağı vermek için çıkış yapmıştı. Oysa, patronun adamı içeride çok olmasına rağmen örgütlendik.

- **Komiteniz var mı?**

- **Zeynel Biçer:** Bu süreç için komite var. Haberleşmek vb. için.

- **Bundan sonrası için düşünceleriniz nedir?**

- **Halil Topal:** Bundan sonrası için ekmeğimize bakacağız, direneceğiz. Biz üretim yapmak istiyoruz. Sendikal haklarımızı alalım. Ağır ve yorucu bir iş olmasına rağmen 12 saat çalışıyoruz, biz 8 saat istiyoruz.

- **Zeynel Biçer:** Taleplerimiz arasında 14 işçinin de işe geri alınması var. Sendikalı olarak geri dönmek istiyoruz.

- **Direnişinize destek nasıl?**

- **Zeynel Biçer:** Daha önce kayıt olmayanlar da sendikaya kayıt oldu. Dışardan direnişe destek ise iyi, ilgi var.

Kızıl Bayrak / Adana

Mutaş'ta fabrika işgali sona erdi!

Kocaeli'nin Gebze ilçesinde kurulu Mutaş Demir Çelik'te, onuru ve hakları için 27 Ekim günü 03.00 sıralarında fabrika işgali başlatan Mutaş işçilerinin eylemi sona erdi.

“İşe geri dönme” ve “sendika hakkı” talebiyle eylem yapan işçiler, 28 Ekim gecesi Birleşik Metal-İş Sendikası yöneticileri, DİSK ve Mutaş patronu arasında varılan anlaşma sonucunda eylemlerini sona erdirdiler. Anlaşmaya göre; Mutaş işçileri sadece, normal şartlar altında da almalari gereken kıdem ve ihbar tazminatlarını alabilecekler.

Bekleyiş sırasında Mutaş işçilerinin aileleri ve destek veren güçler işgal eylemini sürdüren işçileri yalnız bırakmadı. Gebze'de 4 günlük işgal eylemiyle haklarını söke söke alan ÇEL-MER işçilerinin yolundan ilerleyen Mutaş işçilerinin işgal eylemi, sonucu ne olursa olsun işçi sınıfının mücadele hanesine artı olarak yazıldı.

İşgal eylemi, başta Birleşik Metal-İş üyeleri olmak üzere ilerici ve devrimci güçlerin desteğini alırken 28 Ekim günü fabrika önüne destek için yüzlerce işçi geldi. Ağırlığını Petrol-İş Sendikası üyesi işçiler ve Birleşik Metal-İş üyelerinin oluşturduğu kitle iki gün boyunca işçilere tam destek verdi.

28 Ekim sabahı saat 10.30 sıralarında, fabrika önündeki bekleyişlerini sürdüren işçi aileleri Mutaş Demir Çelik fabrikasının giriş kapısına yürüyerek patronu protesto ettiler.

Mutaş işçileriyle dayanışma amacıyla fabrika önüne İstanbul Tabip Odası ve Kocaeli Tabip Odası üyesi doktorların, içeride bulunan işçileri sağlık kontrolünden geçirme talebi de reddedildi. Fabrikada işgal eylemini sürdüren Mutaş işçilerinden ikisi öğle saatlerinde fabrikanın çatısına çıkarak ellerindeki metal parçalarıyla dışarıda bekleyen kitleye seslendi.

Saat 15.20 sıralarında gerçekleşen polis saldırısı karşısında geri adım atmayan kitle dağılmadı. Biber gazı sıkarak ailelere saldıran polis kitleyi dağıtmak istedi. Saldırı sonucunda gazdan etkilenen ve yaralanan 10 kişi hastaneye kaldırıldı. Polis ise saldırının ardından fabrika içerisine geri çekildi.

Saat 16.30'da DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin katılımıyla gerçekleşecek eylem öncesinde ilk olarak, fabrika önüne getirilen vinç kitlenin üzerine sürüldü. Fabrika önünde sayısı gittikçe artan kitlenin bekleyişine tahammül edemeyen sermayenin kolluk güçleri tekrar saldırdı.

Saldırının ardından açıklamalar yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ve Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan

Serdaroğlu, polis saldırısını kınadılar. Fabrika önündeki bekleyişe TÜMTİS üyesi UPS Kargo işçileri ile BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan da katıldı. Metal İşçileri Birliği, BDSP, UID-DER, Eğitim Sen ve diğer güçler de fabrika önündeydi. Çelebi, Birleşik Metal-İş yöneticileri ve CHP milletvekillerinden oluşan heyet fabrika kapısından içeri girerek Mutaş patronu ve emniyetle görüşmelerde bulundu.

Saat 18.00'de ise ÇEL-MER işçileri coşkulu sloganlarla fabrika önüne geldi.

Yaklaşık 2 saat süren görüşmelerin ardından Adnan Serdaroğlu ve Süleyman Çelebi, Mutaş patronuyla yapılan görüşmeye ilişkin işçi ailelerine bilgilendirmede bulundular. Görüşmeden net bir şey çıkmadığını, eylemin bir süre daha böyle devam edeceğini belirten Serdaroğlu'yla paralel açıklamalar yapan Çelebi de “birtakım gelişmeler var, durumu değerlendireceğiz” demekle yetindi. İşgal eyleminin devam etmesi beklenirken yapılan görüşmelerin kokusu gece geç saatlerde ortaya çıktı. Sendika yöneticileri ve Mutaş patronu, işgal eyleminin sona erdirilmesi konusunda anlaşmaya vardı. Varılan anlaşmadan; Mutaş işçilerinin yasal hakkı olan “kıdem ve ihbar tazminatlarının işçilere ödenmesi” kararı dışında elle tutulur herhangi bir sonuç çıkmadı.

İçerideki işçiler kendi aralarında oylama yaparak gece saat 01.30'da işgali bırakma kararı aldılar. Avukatlar gelmeden vinçten inmeyeceklerini söyleyen işçiler avukatların gelmesinin ardından tazminat tutarlarının hesaplanmasıyla saat 03.00'te işgali sona erdirdiler. İşçiler, ifadeleri alınmak üzere çevik kuvvet otobüsleriyle karakola götürüldüler.

Kızıl Bayrak / Gebze

Kardemir'de sendikal çetelerin rant dalaşı

Karabük'te geçtiğimiz hafta gerçekleştirilen iki miting bu şehirde aylardır iki ihanetçi sendika arasında süren gerici rant kavgasının gerçek yüzünü bir kez daha ortaya serdi.

İşbirlikçilikleriyle ve işçilere eylem yaptırmamakla övünen Türk Metal ve Çelik-İş ağaları Kardemir'in rantı sözkonusu olduğu için işçileri alet ederek karşılıklı birçok eylem gerçekleştirdiler. Bu eylemlerin sonuncuları ise geçtiğimiz hafta resmi yetkinin Çelik-İş'te kalmasının ardından gerçekleşti.

Önce 28 Ekim'de Çelik-İş ağaları yetkiyi kazanmış olmalarından dolayı bir kutlama mitingi yaptılar. Miting öncesinde ve miting sırasında yaşananlar ise sadece Çelik-İş yöneticilerinin sahip olduğu ihanetçi sendikacılık anlayışını değil, Kardemir'de yaşanan yetki savaşının da içyüzünü bir kez daha ortaya serdi.

Miting için Karabük'e gelen Hak-İş Başkanı Salim Uslu ve ekibi mitingden önce Kardemir yönetim kurulu üyelerini ziyaret etti. Aslında sadece bu pratikleri bile bu ihanetçilerin gerçek kimliklerini ortaya sermeye yetiyordu. Çünkü onlar bu ziyaretleri ile giriştikleri yetki savaşında verdikleri destek için Kardemir yönetimine teşekkür ediyorlardı. Zira bilindiği gibi Türk Metal ve Çelik-İş arasında süren yetki savaşında Kardemir yönetimi de çok özel bir rol oynamıştı. Türk Metal, Kardemir'de üyeliklere başladığı ilk evrede Çelik-İş-Kardemir ortaklığı ile 100'ün üzerinde işçi işten atılmış, sonrasında ise yetkinin kaybedilme riski nedeniyle 1000 civarında yeni işçi işe alınarak Çelik-İş'e üye yaptırılmıştı.

Ama Çelik-İş ağaları sadece Kardemir yönetimine teşekkür etmekle kalmadılar. İşçileri de kullanarak bir gövde gösterisi yapmayı ihmal etmediler. İşte 28 Ekim günü gerçekleştirdikleri mitingin asıl amacı da buydu. Bu nedenle mitingde hem Çelik-İş hem de Hak-İş adına yapılan konuşmalarla sermaye sınıfı ile her cephede girilen işbirliği ibretlik bir şekilde büyük bir övünç kaynağı olarak anlatıldı.

Mitingde ilk konuşmayı yapan Çelik-İş Başkanı Ferudun Tankut bir sendika yöneticisinden daha çok Kardemir yöneticisini andırıyordu. Yaptığı konuşmada Kardemir'in nasıl kar eden bir işletme haline geldiğini ballandıra ballandıra anlatan Tankut, Kardemir işçisine fedakarlık adı altında ödettiği bedellere dair güzellemler yaptı. İşçi, sendika, yönetim ve halk dayanışmasından dem vurarak Türk Metal'in buradaki huzuru bozmak için Karabük'e geldiğini iddia etti. Ancak Tankut'un yaptığı konuşmanın en ibretlik yanı Türk Metal'in Karabük'e geliş amacının sendikal mücadele değil, şirketi ele geçirmek olduğunu söylemesiydi. Bu ifade ile Türk Metal'in kirli emelini teşhir etse de Ferudun Tankut özünde Kardemir'de kendilerinin de işçileri temsilen değil, şirketin emrinde hizmet için bulunduklarını itiraf etmiş oluyordu.

Bir sendika yöneticisi değil, Kardemir'in patronu gibi konuşan Tankut'un ardından konuşan Salim Uslu'nun Ankara'da sermaye hükümeti ile kurduğu derin bağlantılarla övündü. Türk Metal'in referandumla birlikte gündeme gelen birden fazla sendikaya üye olabilmek imkanını kullandığını dile getiren Uslu, Türk Metal'in eski başkanı Özbek'in Ergenekon bağlantılarına gönderme yaparak “O dağlara kar yağdı. Ankara'da Hak-İş var, Hak-İş!” dedi. Böylece Hak-İş'in AKP Hükümeti ile içinde bulunduğu yakın işbirliği en yetkili ağızdan bir kez daha itiraf edilmiş oldu.

Çelik-İş ağalarının elde ettikleri yetkiyi kutlamak için gerçekleştirdiği miting böyle bir atmosferde, suç secereleriyle övündükleri bir ibretlik gösteri haline geldi.

Çelik-İş'in bu şovuna Türk Metal çetesinin de vakit geçirmeden, hem de TİS'in en hareketli günlerinde bir mitingle yanıt verdiğini düşünürsek Kardemir'deki rant savaşının önümüzdeki günlerde de devam edeceğini söyleyebiliriz. Yani her iki ihanetçi çetenin reisleri kendi çıkarları için giriştikleri bu rant kavgasında işçilerin tepki ve öfkelerini kullanmaya devam edecekler.

Sincan'da UPS işçilerine çağrı

Ankara Sincan'da UPS işçilerinin hazırladığı “UPS'de ağır çalışma şartları uygulanıyor. Çalışma saatlerinin düzenlenmesini, 8 saatlik iş yasasının uygulanmasını istiyoruz” şiarlı pul ve “UPS'de baskılara son” şiarlı ozalitler kullanıldı. İşçiden İşçiye UPS özel sayısı servis noktasında UPS işçilerine verilir işçilerle uzun sohbetler gerçekleştirildi. Sendika üzerine konuşmalar yapıldı. Ayrıca süren UPS direnişleri anlatıldı.

Alınan bilgilere göre serviste ve aktarma merkezinde işçiler arasında bu dağıtım yoğun bir ilgiye konu oldu. Dağıtılan bültenin etkisiyle UPS yönetimi kendi arasında toplantı alırken taşeron firma da işçilerle toplantı yaptı. Sınıf devrimcilerinin çalışmaları çeşitli araçlarla devam edecek.

Metal TİS sürecinde MESS-Türk Metal işbirliği

Satışa geçit mücadele b

Son iki haftada Türk Metal çetesi ve Birleşik Metal'in MESS ile yaptığı toplu sözleşme görüşmeleri ile birlikte sermaye sınıfının kapsamlı saldırı hazırlıkları bir kez daha gün yüzüne çıktı. Türkiye sermayesinin öncü kolu durumundaki MESS, toplu sözleşme kapsamında dile getirdiği tekliflerle birlikte aylardır 2010-2012 MESS Grup TİS'lerinin kritik önemine yaptığımız vurguları bir kez daha doğrulamış oldu.

MESS'in kapsamlı saldırı planları

Daha toplu sözleşme görüşmeleri başlamadan MESS'in gündeme getirmeyi planladığı saldırı teklifleri az çok tahmin edilebiliyordu. Özellikle esnek çalışma hükümlerinin geliştirilmesi ve sosyal haklarda yapılması hedeflenen kesintiler zaten MESS'in belli bir dönemdir gündemde tuttuğu ve hayata geçirmek için fırsat kolladığı saldırılardı. Bu dönem MESS'in bu kapsamda yaptığı tekliflerin bu denli ağır saldırı başlıkları içermesinde, sürecin sermaye hükümetinin "Ulusal İstihdam Stratejisi" adı altında hazırladığı saldırı paketi ile örtüşmesi önemli bir rol oynadı. Zaten MESS yetkilileri de dayatmalarını sıralarken UİS'i temel bir dayanak olarak aldıklarını itiraf ettiler. Türk Metal ile yürütülen görüşmelerden herhangi bir ayrıntı yansımasa da bugün Birleşik Metal'in kendi görüşmelerine ilişkin yaptığı açıklama ile bu durum artık tüm yönleriyle ortaya çıkmıştır.

MESS'in bu kapsamdaki "ahlaksız teklifi"nin temelini ise deneme ve denkleştirme sürelerinin 4 aya çıkartılması, telafi çalışmasının sözleşmelere dahil edilmesi oluşturuyor. Fazla çalışma ücretlerinin yüzde 75'e düşürülmesi ise MESS'in kazanılmış hakların gasbına yönelik hedefleri arasında ön plana çıkıyor. Ayrıca sermaye hükümetinin ve Üçlü Danışma Kurulu'nun gündeminde olan UİS ile paralel olarak MESS'in başka bir dayatmasını da ihbar ve kıdem tazminatlarında yasa hükümlerinin uygulanması oluşturuyor. Bu açıdan zaten Türk Metal'in teklifinde herhangi bir önleyici madde bulunmuyor. Yani, MESS'in Birleşik Metal ile görüşmesinde dile getirdiği bu teklif, özünde Birleşik Metal'in daha önce kazandığı hakları geri almak amacını taşıyor. Birleşik Metal'in 9 Kasım'da MESS ile yapacağı görüşmede geri kalan maddelerde de MESS'in benzer bir tutum içine gireceği bugünden anlaşılıyor.

Kapitalist sistemin krizinin metal işçileri üzerinde yarattığı baskılanma ve sermaye hükümetinin saldırı planlarından aldığı cesaretle birlikte bu dönem çok daha pervasız bir şekilde saldıran MESS'in ücretler konusunda dile getirdiği teklif de dikkat çekiyor. MESS, 25 Ekim'de Türk Metal ile yaptığı görüşmede metal

işçilerinin karşısına yüzde 0,18 gibi komik bir zam teklifi ile çıkmış bulunuyor. Bu açıdan Birleşik Metal'e de 9 Kasım'da yapacağı görüşmede benzer bir öneri getirmesi bekleniyor.

Kuşkusuz ki MESS, bir patron örgütü olarak toplu sözleşmeden mümkün olan en az zam oranıyla çıkmayı hedefliyordu. Bu açıdan son aylarda resmi enflasyon rakamlarını özellikle vurguluyordu. Ancak yine de MESS'in dile getirdiği yüzde 0,18 zam teklifinin özünde Türk Metal'in taslağını açıkladıktan sonra metal işçilerinin yükselen öfkesine karşı bir manevra yapma ihtiyacı bulunuyor.

Metal kapitalistleri "çalışma barışını korumak" adına kendi aralarında dahi düşük ücretli işçilere yüksek oranda zam yapmayı tartışırken Türk Metal'in taslağında yer alan yüzde 5+25 kuruşluk teklif sadece Türk Metal çetesini değil, aynı zamanda MESS'i de köşeye sıkıştırmış bulunuyor. Çünkü içinden geçtiğimiz dönemde çok daha kapsamlı saldırı planları yapan MESS'in isteyebileceği en son şey başta Türk Metal üyeleri olmak üzere metal işçilerinin en hassas noktası olan ücret konusunda açığa çıkabilecek tepkileridir. Bu açıdan Türk Metal'in taslağına karşı oluşan tepkinin bir şekilde bertaraf edilmesi ve dizginlenmesi gerekiyordu. Anlaşılan o ki MESS-Türk Metal ortaklığı yüz yüze kaldıkları bu sıkışmadan kurtulabilmek için çareyi Türk Metal'in önerisinden çok daha düşük bir sadaka zam önerisinde buldu. Görüldüğü kadarıyla bu kirli ittifak böylelikle Türk Metal'in mücadele ettiği izlenimi yaratıp metal işçilerini sıtmaya razı etmeye çalışmaktadırlar. Muhtemeldir ki Türk Metal çetesinin göstermelik kimi çıkışlarından sonra MESS bazı tavizler vermek "zorunda kalacak" ve Türk Metal de metal işçilerinin üzerinde kurduğu baskıyı savuşturarak ihanete imza atacak.

Ortaya çıkan bu tablo MESS'in toplu sözleşme görüşmelerine her cepheden topyekün bir hazırlık içerisinde olduğunu göstermesi açısından oldukça önem taşıyor. MESS, bir yandan fabrikalardan kokladığı hava ile istediklerini elde etmek için her türlü taktik manevrayı devreye sokuyor, diğer yandan ise Türk Metal çetesi eliyle metal işçileri üzerinde kurduğu denetimin parçalanmaması için uğraşıyor.

Türk Metal çetesinden orta oyunu

Bugünlerde MESS'in ücretler konusunda dile getirdiği teklif ile birlikte Türk Metal çetesinin reisleri kısmen rahat bir nefes almış gibi görünüyorlar. Aylardır devam eden toplu sözleşme görüşmeleri hakkında işçilere ve kamuoyuna en ufak bir bilgi sızdırmamak için kurdukları suskunluk duvarını bir yana bırakan bu ihanetçi takımı 25 Ekim görüşmesi ile birlikte sahneye inmiş oldu. Böylelikle MESS'in yazıp yönettiği orta oyununda kendilerine biçilen rolü en iyi şekilde oynayabilmek için esip gürlemeye başladı.

Bu çetenin yeni elebaşı olan Pevrul Kavlak ilk gövde gösterisini İzmir ve Manisa'da yaptı. İki ili kapsayan genel temsilciler kurulunda üzerinde konfetiler yağdırılarak MESS'e karşı atıp tuttu. Metal işçilerinin her türlü hakkını sermayedarlara büyük bir iştahla sunan bu ihanetçiler bir anda keşfettikleri "kırmızı çizgilerle" metal işçilerinin haklarını MESS'e yedirmeyeceklerini, direneceklerini söylediler.

Satış taslağı ilk ortaya çıktığında gelişen tepkileri kesinlikle taviz vermeyeceklerini söyleyerek susturmaya çalışan ihanet çetesi şimdi baştan hazırlandığı belli olan satış senaryosunun gereği olarak mücadele eden bir görüntü çizmeye çalışıyor. Patronları, bugüne kadar yeteri kadar taviz verdikleri konusunda "uyaran" Kavlak, bir yandan da sözleşmeyi masada bitirme çağrısı yapıyor. Diğer yandan ise "Masadan kalktığımızda bizi tekrar o masaya oturtamazsınız" diyerek metal işçilerinin kafasını bulandırmaya çalışıyor. Böylelikle hem kendisini hem de MESS'i kurtarmayı hesap ediyor.

Muhtemelen önümüzdeki günlerde İzmir'dekine benzer gövde gösterileri devam edecek. Has adamları ile doldurduğu salonlarda üzerine konfetiler yağdırarak yağmasa da gürleyecek ve metal işçilerini MESS ile birlikte hazırladıkları orta oyununa dahil etmeye çalışacak.

Ancak hiçbir zaman unutmamak gerekiyor ki Türk Metal'in tarihi MESS'e uşaklığın tarihidir, ve bugün yaptığı göstermelik çıkışlar da aynı uşaklık rolü gereğidir.

Dolayısıyla içerisinden geçtiğimiz dönemde Türk

zor...

ermemek için rikatlarına!

Metal üyesi metal işçilerini hazırlanan bu kirli senaryo karşısında her türlü yol ve yöntemle uyarmak özel bir önem taşımaktadır. Özellikle Türk Metal üyesi ilerici metal işçilerini bu orta oyununu bozmak için zorlu bir mücadele süreci beklemektedir.

Birleşik Metal için kararlılığı yükseltme zamanı

Bugün MESS-Türk Metal eliyle hazırlanan bu orta oyununu bozmak için Birleşik Metal yönetiminin ve üyesi işçilerin alacağı tutumlar özel bir önem taşıyor. Tüm sınırlılıklarına karşı Birleşik Metal'in mücadelecî dinamiği süreci tersine çevirebilmek için önemli olanaklar sunuyor.

Her şeyden önce Birleşik Metal yönetimi bugünkü koşullarda tüm eksikliklerine karşı olumlu yanlar taşıyan teklifinin arkasında durmalıdır. Çünkü MESS, taslakların açıklanması ile ortaya çıkan tepkiden sonra adımlarını çok daha temkinli atıyor. Bu kapsamda ele alındığında MESS'in esneklik ve sosyal haklarla ilgili taleplerde çok özel bir gerilime girmeden topu gündemde olan UİS'e atması fazlası ile muhtemeldir. Yani MESS, büyük bir ihtimalle bir dizi maddenin kendi istediği gibi olmasa da yasa hükümleri ile paralel ele alınmasını dayatacaktır. Bu ise Birleşik Metal taslağında yer alan önleyici maddelerin savunulmasını fazlası ile önemli bir duruma getirmektedir.

Dahası toplu sözleşme bir pazarlık süreci olduğu oranda MESS, pazarlığı en alttan açarak sözde ortada bir uzlaşma zemini yaratmaya çalışacak, ancak özünde istediğini elde ederek masadan kalkmayı hedefleyecektir.

MESS'in bu kapsamlı planları ve saldırı hedeflerine karşı metal işçilerinin meşru hak ve çıkarlarını savunmak için kuşkusuz ki oldukça çetin ve diş diş bir mücadeleye hazır olmak gerekmektedir. Ve bugün bu mücadelenin temel dinamiğini Birleşik Metal üyesi metal işçileri oluşturmaktadır.

Ancak bugüne kadar ortaya çıkan tablo bu açıdan da soru işaretleri barındırmakta, önümüzdeki günlerin metal işçileri payına beklenenden de zor geçeceğini göstermektedir.

Bunun temel nedeni, böylesi çetin bir mücadele süreci için Birleşik Metal üyesi metal işçilerinin de halen yeterli bir hazırlığa sahip olmamasıdır. Çünkü Birleşik Metal yönetimi, kadroları ve üyeleri halen normal bir dönemin refleksleri ile hareket etmekte, hatta kimi işyerlerinde temsilciler ve işçiler çok daha gerici bir rol oynamaktalar. Bugün eylemli süreç için uyuşmazlığın beklenmesi tabanın mücadele sürecine hazırlanmasını güçleştirmekte, kimi fabrikalarda dile

getirilen grev karşıtı söylemler ise MESS'in dayatmalarına karşı mücadelede metal işçilerini oldukça güç bir duruma düşürmektedir. Fabrikalardaki bu atmosferi gören patronlar ise saldırılarının dozunu arttırmakta, daha da pervasızlaşmaktalar.

Oysa hatırlanacağı üzere geçtiğimiz dönemlerde Birleşik Metal yönetimi toplu sözleşme görüşmelerinde çok daha ileriden iddialar koyabilmiştir. Bu dönemin başında da bazı anlamlı adımlar görülmüyordu. Örneğin 1000 işçiden oluşturulan TİS kurulları oluşturulduğu duyurulmuş ve kararlı bir görüntü çizmeye özen gösterilmişti. Ancak ortaya çıkan tablo oluşturulan TİS Kurullarının bugüne kadar işlevine uygun bir şekilde değerlendirilemediğini gösteriyor. Tabanı sürece dahil etmenin önemli bir aracı olan bu kurulların yeteri kadar işlevsel değerlendirilememesi nedeniyle de tabanın mücadele sürecine hazırlanmadığı ortadadır.

Uyuşmazlık aşaması ile nihayet gündeme gelen eylemli sürecin bu açıdan mümkün olan en etkin şekilde değerlendirilerek ortaya çıkan vakit kaybının telafi edilmesi görevi öncü metal işçilerinin ve Birleşik Metal yönetiminin önünde bulunuyor. Özellikle Birleşik Metal cephesinden 6 Kasım günü gerçekleştirilecek olan Merkezi TİS Kurulu özel bir önem taşıyor. Kurulda, MESS'in dayatmalarına karşı mücadele barikatlarının örülmesi yönünde ortak bir iradenin yaratılarak, oluşturulmasında geç kalınmış olan mücadele hattı için güçlü bir program çıkartılabilmesi gerekiyor. Bu yapılmadığı oranda metal işçilerinin MESS'e ve sermayeye karşı mücadelesi önemli bir yara

alacağı gibi daha önce de belirttiğimiz üzere Birleşik Metal için örgütsel anlamda çok daha zorlu bir süreç başlayacaktır.

Öncü metal işçilerine düşen sorumluluklar

Aylardır döne döne dile getirdiğimiz gibi 2010-2012 MESS Grup TİS'leri sadece metal işçileri için değil, tüm işçi sınıfı için kritik bir önem taşımaktadır. Ve bu önem öncü işçilere her zamankinden çok daha fazla görev ve sorumluluklar yüklemektedir.

Gelinen aşamada MESS, tüm işçi sınıfı için emsal teşkil eden bir saldırı hazırlığı ile masadadır ve Türk Metal çetesiyle birlikte hazırladığı orta oyunu sayesinde metal işçilerini bir kez daha sıtmaya razı etmeyi hedeflemektedir. Türk Metal çetesinin reisleri hazırlanan bu orta oyununda kendilerine biçilen rolü büyük bir iştahla oynamakta, Birleşik Metal yönetimi ise mücadele görevlerini yerine getirmek noktasında tutuk davranmakta, işi yokuşa sürmektedir.

Ortaya çıkan bu tablo bir kez daha öncü-devrimci işçilerin sürece çok daha aktif bir şekilde dahil olmasının zorunluluğunu göstermektedir. Bugün Türk Metal-MESS ortaklığını en güçlü şekilde teşhir ederek oynanan orta oyununda sahnayı dağıtmak ve tabandan doğru her türlü mücadele yöntemini en etkin şekilde kullanarak metal işçilerinin mücadele barikatını oluşturma görevi Metal İşçileri Birliği saflarında toplanmış olanlar başta olmak üzere öncü-devrimci metal işçilerinin omuzlarındadır.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Kasım Ayı Toplantısı Sonuçları

MİB MYK Kasım ayı toplantısı gerçekleştirildi. Toplantının gündemi şu ana konu başlıklarından oluşturuldu:

- MESS Grup TİS sürecine ilişkin değerlendirme ve planlama
- İşkolundaki diğer gelişmeler üzerine değerlendirme
- Asgari ücret ve özel istihdam stratejisi konusunda değerlendirme
- Bülten üzerine planlama

- MESS Grup TİS sürecine ilişkin değerlendirme:

MESS Grup TİS süreci MYK toplantısının ağırlıklı gündemini oluşturdu. Sürece ilişkin güncel gelişmelerin tablosu ortaya konularak değerlendirildi ve sonuçlar çıkarıldı. Bu sonuçlar temelinde sürece ilişkin pratik çalışma ve müdahaleye dair görevler tanımlandı. Somut bir mücadele planı oluşturuldu. Tüm bunları ana başlıklar altında özetlemeye çalışalım:

1. TİS süreci gelineen noktada kritik bir evreye girmiştir. MESS TİS masasına metal işçisinin sefaletini pekiştirmek ve kısıntı bazı haklarını da tümenden gasbetmek amacını taşıyan “teklif”ini sunmuştur. MESS’in teklifi ağır ve kapsamlı bir hak gaspları listesi olmuştur. Eğer bu saldırı listesi bir yerinden kabul edilirse bu metal işçisinin yaşamında tafafisi mümkün olmayan büyük hasarlar yaratacaktır. MESS böylelikle kriz bahanesiyle çaldıklarının üzerine yattığı gibi, üstüne de fazlasını istemektedir. Bu kadarı metal işçisiyle alay etmek, onu kavgaya çağırarak demektir.

2. MESS’in bu pervasızlığının nedeni TİS masasına metal işçileri adına oturan Türk Metal yönetiminin MESS’in basit bir oyuncağı olmasıdır. Öyle ki, Türk Metal yönetiminin TİS taslağı zaten bir satış belgesidir. Bu taslak metal işçisinin hiçbir hak talebini içermeydiği gibi, tümüyle MESS’in ihtiyaçlarına göre yazılmıştır. İşte MESS’in metal işçisinin canına okumaya yeltenmesinin sırrı da budur.

3. MYK, MESS-Türk Metal arasında uyuşmazlık zaptı tutulmasıyla sonuçlanan görüşme sürecinin metal işçilerini aldatmaya yönelik baştan hazırlanmış bir senaryoya göre yürütüldüğü düşüncesindedir. Öyle ki uyuşmazlık zaptının tutulmuş olması da bu senaryonun gereğidir. Eğer Türk Metal yönetimi grev kararı alırsa, bu da şaşırtıcı olmayacaktır. Çünkü böylelikle mücadele ediliyor görüntüsü yaratılıp satış sözleşmesi metal işçisine yutturulmaya çalışılacaktır. Amaç ölümü gösterip sıtmaya razı etmektir. Türk Metal’in MESS’in gerçek gasp listesini saklayarak, anlaşmazlığı sadece 0.18’lik sadakayla gerçekleştirmesi boşuna değildir. Çünkü böylelikle asıl saldırı başlıkları gizlenmekte, bu durumda da sadaka oranının üzerine çıkılarak satış zafer gibi sunma imkanı elde edilmektedir. Geçmişte bu oyunun sayısız örneği verilmiştir. Bu kez de farklı olmayacaktır.

4. Toplantıda sunulan veriler kapsam dışında kalan birçok metal fabrikasında da patronların sözleşme süreçlerini MESS grup TİS sürecine endekslediklerini göstermektedir. Şu durumda tüm metal patronlarının gözü kulağı TİS sürecindedir. Burada elde edilecek sonuçları ölçü alıp kendi fabrikalarında uygulamanın hesabı içindedirler. Bu durum, TİS sürecinin şimdiden

metal işçilerinin tümünü ve giderek de işçi sınıfını etkileyecek sonuçlar yaratacağını göstermektedir.

5. Durum bu kadar kritikken Birleşik Metal yönetiminin tutumu önem kazanmaktadır. Tüm yetersizliklerine rağmen Türk Metal’in taslağının oldukça ilerisinde bir taslakla TİS masasına oturan Birleşik Metal yönetiminin, gelen ihanet karşısında nasıl bir tutum alacağı ve mücadeleyi örgütlemek yönünde nasıl bir inisiyatif sergileyeceği merak konusudur. Ya geçmişte olduğu gibi gürleyen ancak yağmayan, dediklerini yutup Türk Metal’in suçuna ortak olan bir pratik tutum izlenecektir. Ya da tüm güç ve olanaklar geliyorum diyen ihaneti bozmak üzere seferber edilecek, olası ihanet karşısında metal işçilerinin birleşik mücadelesine kanal oluşturmak amacıyla eylemli mücadele yükseltilecektir. Birleşik Metal yönetiminin önündeki ikilem budur. Halihazırda Birleşik Metal’in pratiğı ilk yolu tuttuğunu göstermektedir. Çünkü “ortak mücadele” çağrılarına rağmen ortaya konulanlar henüz bu açıdan oldukça yetersizdir. Beklenen ısrar ve irade henüz görülmemektedir.

6. MYK, Birleşik Metal yönetimini metal işçilerinin ortak mücadelesine kanal olacak bir eylemli süreci başlatmak üzere derhal harekete geçmeye çağırılmaktadır. MYK diğer taraftan ise birçok fabrikada kurulan “TİS kurulları”nı sorumluluk ve inisiyatif olarak harekete geçirmek üzere tüm ileri ve öncü işçileri göreve çağırılmaktadır.

7. MYK bu süreçte Birlik bileşenleri başta olmak üzere ileri ve öncü metal işçilerini, gelineen aşama ve satış hazırlığı konusunda yaygın bir uyarı ve bilgilendirme çalışması yapmak üzere seferber olmaya çağırıyor. Birlik, bu doğrultuda üzerine düşeni yapmak üzere bir dizi aracı kullanmaya devam edecektir.

8. MYK bununla birlikte bu süreçte asıl olarak “MESS’in kavgaya davetini grev kararlılığını kuşanarak yanıtlamak” şiarına bağlı olarak, eylemli bir duruşun önem kazandığına inanılmaktadır. Bu nedenle metal işçisinin satış hazırlığına karşı öfkesini eyleme geçirebilmek amacıyla etkili bir müdahale çabası sergilenmelidir. Beraberinde ise mevcut olanakları eylemli bir mücadeleye sokmak için elimizden geleni yapacağız. İmzalanırsa satış sözleşmesini yırtıp atacak bir inisiyatif sergilemek, fabrikalardan ortaya çıkabilecek öfkeye bilinçli ve örgütlü bir biçim verebilmek, tekil çıkışlara kararlılık kazandırmak ve genelleşirmek hedefinde hareket edeceğiz.

- İşkolundaki diğer gündemlere ilişkin değerlendirme:

1. Örgütlenme girişimleri ve mevzi direnişler işkolunun gündeminde belirgin bir yer tutmaya devam ediyor. Metal işçileri katmerli sömürüye karşı örgütlenme yolunu tutarken patronlar da işçileri bu yoldan alıkoymak için pervasızca saldırıyorlar. Bu kapsamda verilen mücadeleler içerisinde ÇEL-MER işçilerinin fabrika işgali yeni bir mücadele ufku oluşturmuştur. Geçtiğimiz günlerde ÇEL-MER işçilerini Mutaş işçileri izledi. Sendikalaştıkları için işten atılan Mutaş işçileri patronun pervasızlığı ve vurdumduymazlığı karşısında ÇEL-MER’in yolundan giderek fabrikayı işgal ettiler. Bir gün devam eden işgal eylemi sendika bürokratları tarafından amacına ulaşmadan bitirildi. Fakat her şeye rağmen Mutaş işçileri eylemleriyle işçi sınıfına yürünmesi gereken yolu bir kez daha gösterdiler. Bu yol militan mücadele yoludur. İşçi sınıfı sendikal bürokrasiyi de aşabilecek bir bağımsız mücadele çizgisi ve örgütlülüğüyle bu yoldan giderek sermayeyi yenecektir.

MYK, yenilmesine rağmen Mutaş işçilerinin eylemini selamlarken, öncü-devrimci metal işçilerini yeni ÇEL-MERler yaratmak için seferber olmaya çağırılmaktadır.

2. Önümüzdeki yıl Birleşik Metal Sendikası’nın genel kurul yılı olacak. Yıl ortasında şube genel kurullarıyla başlayacak olan süreç genel merkez genel kuruluyla sona erecek. Bu süreç gerici ve liberal sendikacılık anlayışlarına karşı devrimci sınıf sendikacılığı ilkeleri temelinde bir mücadele programıyla çıkmayı, alternatif bir sendikal önderlik odağını örgütlemeyi gerektiriyor. MYK bu hedefin gerçekleştirilmesi için metal işçilerinin tabandan örgütlenmesi ve ileri-öncü metal işçilerinin devrimci sınıf sendikacılığı çizgisine kazanılması gerektiği inancındadır. Bu çerçevede, sistematik bir müdahaleyi örgütlemek üzere bir Kurultay önerisi gündeme alınmış ve öneri üzerine tartışmaları sonraki bir toplantıya bırakılmıştır.

- Sınıfın gündemleri üzerine değerlendirme:

1. Önümüzdeki günlerde yeni asgari ücreti belirlemek üzere hükümet, sermaye ve Türk-İş

temsilcilerinden oluşan “Tespit Komisyonu” toplantılara başlayacaktır. Bu komisyon göstermelik bir komisyondur, zira hemen her dönem olduğu gibi bu defa da, sermayenin ihtiyaçlarına bağlı olarak asgari ücret belirlenecektir. Bir kez daha asgari ücret genel ücret düzeyini alabildiğine düşürmek üzere sadaka zammıyla geçirilecektir. Böylelikle milyonlarca işçinin açlık sınırının altında bir ücrete talim etmesine yasal dayanak kazandırılacaktır.

İşçi sınıfı olarak buna izin vermemeliyiz. Bunun için MYK başta metal işçileri olmak üzere işçi sınıfını “insanca yaşamaya yeterli ücret” talebiyle mücadeleye çağırıyor. Bu mücadelenin hedeflerinden biri de kuşkusuz sendika bürokratları olmalıdır. Açlık sınırı-yoksulluk sınırı vb. konularda araştırma raporu yayınlamanın ötesine geçmeyen sendika yönetimleri derhal mücadele görevlerini üstlenmelidir. Aksi halde işçi sınıfı ve emekçilerin öfkesinin hedefidirler.

2. “Ulusal istihdam stratejisi” adı altında hazırlıkları süren saldırı programı bir süredir gündemde. MESS de grup TİS sürecindeki dayatmalarını bu hazırlığa dayandırmaktadır. Kıdem tazminatı hakkının gasbından özel istihdam bürolarına ve esnek çalışmaya kadar bir dizi saldırıyı içeren bu programın hazırlıklarında son aşamaya gelinmiştir. Ancak işçi sınıfı ve özellikle de mücadeleye önderlik yapması gereken sendika yönetimleri suskunluk içerisindeyler. Sendika bürokratlarının bu tutumu kabul edilemez. Eğer ortada duran mücadele görevlerini üstlenmiyorlarsa bu bürokrat takımına kapının önünü göstermek işçi sınıfının görevidir. Diğer taraftan ise bu ağalar yapmıyorsa işçi sınıfının oturacak hali yoktur, elindeki tüm örgütsel güç ve olanakları mücadeleyi örgütlemek üzere seferber edecektir. MYK tüm Birlik bileşenlerini TİS sürecindeki mücadelenin bir parçası olarak görülmesi gereken bu konuya gerekli önemi vermeye ve mücadeleyi yükseltmeye çağırılmaktadır.

3. Sermayenin kapsamlı saldırı hazırlıkları yaptığı

bu dönemde bazı yerelerde alt kademe sendika yöneticilerinin de belli bir inisiyatifıyla gündeme getirilen “sendikal birlikler” mücadeleyi ortak bir zeminde örgütlemek bakımından son derece önemlidir. MYK bu girişimleri önemli ve anlamlı bulmakla birlikte, alt kademe bürokratlarının damgasını taşıyan bu girişimlerin geçmişte olduğu gibi taban inisiyatiflerine kendilerini kapatırken, sendikal bürokrasinin üst kademeleriyle işbirliği yapmaya eğilimli olduklarını tespit etmektedir. Eğer bu böyleyse ve böyle devam ederse bu platformların işçi sınıfına bir yararı olmayacaktır. Fakat her şeye rağmen bu platformların geleceğini işçi sınıfının tabandan inisiyatifli belirleyecektir. Bu inisiyatif ne kadar güçlü olursa bürokratların koyduğu sınırlar da o kadar aşılacaktır.

İşte bu değerlendirmelerden hareketle MYK, tüm ileri ve öncü metal işçilerini bu tür platformların örgütlenmesine katkı sunmaya, tabandan örgütlenecek inisiyatifler yoluyla dönüştürmeye ve sınıfın ihtiyaçları doğrultusunda birleşik mücadele zeminleri haline getirmeye çağırılmaktadır.

- Bülten üzerine planlama:

MYK son sayının Ekim ayının son günlerinde çıkmasını, TİS sürecine de hızlı bir müdahale yapma ihtiyacını, diğer taraftan ise bayram dolayısıyla uzun bir tatil döneminin olmasını da dikkate alarak Kasım sayısını sayfa sayısını yarıya düşürerek en kısa süre içerisinde yayınlamayı planlamaktadır.

Bu planlama uyarınca özellikle metal işçilerinin TİS sürecindeki son gelişmelere ilişkin düşünce ve beklentilerini içeren görüşlerine yer vereceğiz. Bu nedenle tüm yerellerden bu kapsamda katkılarını planlamalarını bekliyoruz.

Metal İşçileri Birliği
3 Kasım 2010

MESS metal işçisini kavgaya davet etti!

MESS’e ve uşaklarına grev kararlılığını kuşanarak yanıt verelim!

Metal Grup TİS sürecinde kritik eşik dönülürken MESS’in dayatmalarının içeriği de büyük ölçüde netleşti. Ortaya çıkan yeni bilgiler MESS’in artık tüm sınırları zorladığını gösteriyor. Çünkü MESS metal işçisinin elinde avucunda ne varsa onu almak istiyor. Öyle ki sadece ücretlere sadaka zam ve ikramiyelerin gasbıyla yetinmiyor. Aynı zamanda çalışma düzenini tümünden esnekleştirmenin ve kuralsızlaştırmanın peşinde.

Birleşik Metal yönetiminin, MESS ile yaptığı son görüşmenin içeriğine ilişkin verdiği bilgiler bunu doğruluyor. Bu bilgilere göre MESS’in istekleri şöyle:

- * Deneme süresi 4 aya çıkarılsın.
- * İhbar ve kıdem tazminatı yasa hükümlerine göre düzenlensin. Yani kazanılmış haklar ortadan kaldırılsın.
- * Fazla çalışma ücreti yüzde 75’e düşürülsün.
- * Denkleştirme süresi 4 ay olsun, telifli çalışması sözleşmeye girsin.
- * Yeni disiplin cezaları getirilsin.
- * Ücretlere yüzde 0.18 zam verilsin.
- * İkramiyeler ücretlere yansıtma adı altında ortadan kalksın.

Bu bir meydan okumadır. Çünkü bunları istemek metal işçisinin canına okumak demektir. Metal işçisinin uysal köleler gibi boyun eğmesini istemektir.

MESS’in dayatmalarının her biri, üzerinde pazarlık dahi yapılması teklif edilemez türünden saldırı başlıklarıdır. MESS böylelikle metal işçilerini kavgaya davet etmektedir.

Ancak MESS’in saldırıları bu kadar kapsamlıyken Türk Metal yönetimi ise özenle bunları gizledi. Anlaşmazlığın sadece ücretler ve ikramiyelerle sınırlı olduğu yalanını söyledi. Böylelikle metal işçisini MESS’le birlikte uyutmaya çalıştı.

Ama metal işçileri bu oyuna düşmeyecektir.

Bunun için **Metal İşçileri Birliği**, metal işçilerini MESS’in bu meydan okumasına, grev kararlılığını kuşanarak yanıtlamaya çağırıyor.

Metal İşçileri Birliği, işbirlikçi Türk Metal çetesinden hesap sormaya çağırıyor.

Metal İşçileri Birliği, Birleşik Metal yönetimini iddiasında samimiye acil olarak eylemli mücadeleyi yükseltmeye çağırıyor.

Metal İşçileri Birliği, metal işçilerini MESS ve uşaklarının “ölümü gösterip sıtmaya razı etme” türünden oyunlarına karşı uyanık olmaya, “insanca yaşam ve çalışma koşulları” için hak taleplerinin arkasında durmaya çağırıyor.

Kahrolsun MESS ve uşakları!

Yaşasın metal işçilerinin mücadelesi birliği!

Metal İşçileri Birliği
3 Kasım 2010

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Sendika yönetimleri bize sormadan iş yapmasınlar”

Metal sektöründe 2010 TİS döneminin neredeyse sonuna yaklaşmış bulunuyoruz. Her ne kadar görüşmeler devam etse de metal işçileri açısından durum iç açıcı değil. Türk Metal Sendikası’nın taslağı zaten olası bir ihaneti haber veriyor. MESS’in istekleri doğrultusunda hazırlanan bu taslakla haklarımız neredeyse tamamen sermayeye peşkeş çekiliyor.

Türk Metal çetesi hazırladığı taslağı kendi üyesi işçilere dahi göstermiyor, onlardan gizliyor. Böyle bir taslaktan işçilerin yararına hayırlı bir şey beklemek gaflete düşmektir. Birleşik Metal yönetimi ise her ne kadar hazırladığı taslakla işçilerin haklarını korumayı ve genişletmeyi vaad etse de henüz mücadele adına ciddiye alınır bir şey yapmış değil.

Peki biz işçiler ne yapacağız? Oturup sözleşmeden hayırlı bir şeylerin çıkmasını mı bekleyeceğiz? Böyle yaparsak sonuç hüsrana olur. Sendika yönetimlerinin bize sormadan bir iş yapmamaları gerekiyor. İşçi sendikaya göre değil sendika işçiye göre hareket etmelidir. Bunun içinde işçilerin kendi arasında taban örgütlenmeleri kurması ve bunu sendikaları denetleyen bir tarzda çalıştırması gerekir.

Küçükçekmece’den Türk Metal üyesi bir işçi

“Birleşik Metal yönetimi gerekirse greve çıkmalı”

MESS sıfır zam, esnek çalışma gibi bir dizi dayatmayla karşımıza çıktı. Bu rahatlığı nereden aldığını soracak olursanız, Türk Metal’in MESS’e sunduğu teklife bakmalısınız. Türk Metal ve MESS kol kola girmiş, yeni bir ihanete hazırlanıyorlar. Türk Metal’de başkan değişikliği işçilerde umut yaratmıştı. Ancak gördük ki bu iş başkanla falan olmuyormuş. Pevrul Kavlak Özbek’in bıraktığı yerden devam ediyor.

Sendikalar çok ciddi bir krizin içerisinde bugün. Sözleşme metinlerinde taşeron çalışma yoktur. Ama istisnasız tüm fabrikalarda taşeron çalışma uygulanıyor. Yani kimsenin sendikalara güveni kalmamış. Bu uyumsuzluk da formalite, bakın görün yüzde 5 veya yüzde 6’ya bir gece vakti sözleşmeyi imzalar Türk Metal.

Birleşik Metal Sendikası’nın tutumu ise ortada. İyi bir sözleşme hazırladılar. Kararlı bir şekilde de bunun arkasından durmaya çalışıyorlar. Ama Türk Metal imzalayınca çok fazla etkili olamıyorlar. Bu duruma bir son vermek lazım. Bunu başaracak olan metal işçileridir. Bu işler öyle lafla olmuyor. 26 Mayıs’ta gördük. Ne dediler ne yaptılar veya yapamadılar. Birleşik Metal yönetimi samimiye eğer kararlı olmalı, tabana dayanmalı ve en önemlisi ise gerekirse greve çıkmasını bilmelidir. Aksi taktirde Türk Metal’in peşinde sürüklenmek çok şey kaybettirir.

Küçükçekmece’den
Birleşik Metal üyesi bir işçi

BETESAN direnişinin sesi Taksim'de yankılandı...

Tuzla tersaneler cehenneminde karşılaştığı işten atma saldırısına karşı direniş bayrağını yükselten BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan'ın mücadele kararlılığı 31 Ekim akşamı Taksim Meydanı'na taşındı. Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) tarafından örgütlenen eylemde, Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi önüne yürünerek "Tersaneler cehennem işçiler köle kalmayacak!" kararlılığı bir kez daha haykırıldı.

"BETESAN direnişinin 82. günü! İnsanca yaşam ve çalışma koşulları istedi, işten atıldı! Zeynel Kızılaslan işe geri alınsın!/Tersane İşçileri Birliği Derneği" pankartıyla Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen TİB-DER üyeleri, "İşten atmalar yasaklansın!", "İşçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri alınsın ölümler durdurulsun!", "Artık yeter tersanelerde iş cinayetlerine son!", "Artık yeter ölmek istemiyoruz!", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!" dövizleriyle Galatasaray Lisesi önüne yürüdüler. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun dövizlerle katılarak destek verdiği yürüyüş boyunca sloganlar susmadı. Eyleme ÇHD Çalışma Yaşamı Komisyonu, Ekim Gençliği ve YTÜ direnişçisi de destek verdi.

Basın açıklamasını okuyan BETESAN direnişçisi ve TİB-DER Başkan Yardımcısı Zeynel Kızılaslan, 11 Ağustos günü BETESAN firması karşısında direniş çadırını kurmak istediğinde polisin çadırı dağıtmakla tehdit ettiğini ve sonraki günlerde de bu baskıların devam ettiğini belirtti.

Kızılaslan, kölece yaşam ve çalışma koşullarına

karşı tüm güçleri BETESAN direnişi ve diğer direnişlerle dayanışmaya çağırarak açıklamasını sonlandırdı.

Açıklamanın ardından söz alan YTÜ direnişçisi, öğrencilerin de baskılara ve soruşturmalara maruz kaldıklarını söyledi. 4/C'ye karşı gelen TEKEL işçileri, tersanelerde kölece çalışma koşullarına karşı sesini yükselten Zeynel Kızılaslan ve Türkan Albayrak gibi direndiğini vurguladı. İşçi sınıfının üniversitelerdeki sesi oldukları için okuldan atıldıklarını belirten YTÜ direnişçisi mücadele etmeye devam edeceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Zeynel Kızılaslan'a...

Sınıf mücadelesinin tarihsel bir momentindeyiz. Kapitalizmin yapısal krizi küresel düzeyde antagonizmayı keskinleştirdi. Uluslararası sınıf hareketi Yunanistan'dan Fransa'ya, İtalya'dan İspanya'ya, Güney Kore'den Mısır'a, Portekiz'den Almanya'ya kadar son derece önemli pratikler gerçekleştiriyor. Genel grevler, grevler, büyük kitle gösterileri, direnişler, fabrika işgal eylemleri, rehin almalar ve blokajlar, sınıf hareketini nesnel ve öznel olarak şekillendiriyor.

Türkiye'de de işçi sınıfı 40 yıl sonra fabrika işgal eylemleri silahını; Sinter, Brisa, Gürsaş, Tezcan, ve son olarak ÇEL-MER ve Mutaş'la yeniden eline aldı. Ayrıca Emine Arslan, Saliha Gümüş, Gülistan Kobatan'la model kimliklerini yarattı. TEKEL Direnişi bu birikimlerle şekillendi ve bir döneme damgasını vurdu.

Kapitalist krizin 2. evresi diye tanımlayabileceğimiz Devletlerin Mali krizi, Türkiye'de lokal eylemlerin gelişmesiyle kendini dışa vurdu.

Sınıf mücadelesi yeni model kimlikler yaratmaya devam etti. Zeynel Kızılaslan yeni dönemin model kimliği olarak öne çıktı. 80 günü aşan direnişiyle bir dava insanı olmanın somut simgesi oldu. Paşabahçe'de Türkan Albayrak aynı yoldan yürüyor.

Sınıf mücadelesi kendi iç zenginliğinde yaratıcı pratiklerle derinleşiyor. Zeynel Kızılaslan da

gerçekleştirdiği direnişle, sınıfın kolektif kimliğinin parçası oldu.

Direniş güncesi ise bir işçi önderinin manifestosu olarak işlev görüyor. Hikâyeler "Putilov'u" yani işçi cehennemini, tersaneleri anlatıyor.

Günce sınıfın mücadele gücü, kararlılığı, o keskin öngörüsü, sıcaklığı, direnci, öfkesi, sezgisi ve ironisiyle insanı kuşatan bir havaya sokuyor.

Günce, çok net bir sınıf tavrının ifadesi oluyor. Yüreği, aklı ve ruhu sınıftan yana olanların muhakkak okuması gereken metinler olarak dikkat çekiyor. Sınıf devrimciliğinin altı her gün yeniden, direnişin içinden çiziliyor.

Zeynel Kızılaslan artık Zeynel Kızılaslan'ı aşmıştır. Tarihsel olarak sınıfın kolektif hafızası ve mücadelesinin parçasına dönüşmüştür. Tıpkı Emine Arslan, Saliha Gümüş, Gülistan Kobatan, Türkan Albayrak gibi...

Yaşanan süreç zengin deneyimler ve birikimler yaratıyor. Bu birikimler Türkiye işçi sınıfının kendi Babuşkinler'ini yaratmasını sağlayacaktır. Türkiye işçi sınıfının Babuşkinler'e ihtiyacı var.

İşte DESA, Meha, Entes, Paşabahçe ve BETESAN direnişlerinin önemi bu... İşçi sınıfı mücadelenin içinde hem nesnel, hem öznel şekillenmesini yaşıyor.

Bu yol Babuşkinler'i yaratma yoludur. Yolumuz Babuşkinler'in yoludur...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org/> ***Yolkan Yaraşır***

Ereğli tersanelerinde direniş!

Zonguldak Ereğli'deki tersaneler bölgesinde hak gaspları devam ediyor. Daha önce de iş cinayetlerine ve hak gasplarına karşı gerçekleştirilen eylemlere sahne olan **Ereğli Gemi İnşa Tersanesi'**nde GEZ Denizcilik isimli taşeron firmada çalışan işçiler gasbedilen ücret hakları için oturma eylemi başlattı. Ücret alacakları ödenene kadar eylemlerini sürdürmekte kararlı olan işçiler, gazetemiz yayına hazırlandığı sırada eylemlerine devam ediyorlardı.

3 Kasım günü, işçilerin çalıştığı gemi üzerinde başlayan oturma eylemi **Tersane İşçileri Birliği Derneği** (TİB-DER) öncülüğünde başladı. Aralarında TİB-DER üyesi işçilerin de bulunduğu 33 işçi, 5 aydır ödenmeyen ücretlerinin ödenmesi talebiyle eyleme devam etti.

İşçilere polis tehdidi

Gemi İnşa Tersanesi'nde kaynak, montaj ve taş işlerini yapan tersane işçilerinin başlattığı eylem sonrasında işçilerle görüşen üretim müdürünün ikna çabaları ise sonuç vermedi. Eylemin basıncıyla işçilerin temmuz ayı ücretlerini yatıran tersane patronunun bu hamlesini de yeterli bulmayan işçiler ücret alacaklarının tamamı yatırılınca kadar eylemi sürdüreceklerini açıkladılar. Diğer yandan tersaneye gelen kolluk güçleri ise, işçilere, eylemi bitirmek için saat 15.00'e kadar süre verdi. Polislerin tehdit ve baskılarına rağmen oturma eylemi kararlılıkla devam etti. GEZ Denizcilik isimli taşeron firmanın sahibi ise ortadan kayboldu. Eyleme polis tarafından herhangi bir saldırı gerçekleşmedi.

Geceyi gemide geçirdi

Geceyi, eyleme başladıkları gemi üzerinde geçiren işçiler haklarının tamamını almakta kararlı. Diğer yandan, tersanede ücret sorunu yaşayan diğer işçilerin de eylemi sürdüren 33 işçiye katılması bekleniyor.

TİB-DER: Mücadele sürecektir!

Ereğli'deki oturma eylemine ilişkin bilgi aldığımız Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) Başkanı **Zeynel Nihadioğlu**, işçilerin ücret alacaklarının tamamı ödenmeden eylemin sona ermeyeceğini söyledi. Aynı tersanede daha önce de hak gasplarının yaşandığını hatırlatan Nihadioğlu, ücretler ödenmediği koşullarda daha başka eylemleri devreye sokacaklarını duyurdu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İşçi ve emekçi hareketinden...

MPO işçileri eylemde

Mersin Limanı'nda TÜMTİS üyesi Akansel Nakliyat işçilerinin direnişini kırmak amacıyla kurulan MPO adlı taşeron firma bünyesinde çalışan işçilerin mücadelesi sürüyor. Toplu sözleşme talep eden TÜMTİS üyesi işçiler, 4 Kasım günü Mersin İş Mahkemesi'nde görülen duruşma öncesinde Liman A Kapısı önünde eylemdeydi. Basın açıklamasını okuyan TÜMTİS Mersin İl Temsilcisi Savaş Gürkan, MPO'da çalışan işçilerin TİS hakkını kazanana kadar mücadelenin süreceğini vurguladı. Eyleme işten atılan Akdeniz Çivi işçileri kitlesel ve coşkulu şekilde katılım sağladı.

Eylemde konuşan Birleşik Metal-İş Mersin Bölge Temsilcisi Rasim Gündal, dayanışma vurgusu yaparak, direniş süreçlerinden bahsetti. Basın açıklamasına Mersin Emek ve Demokrasi Platformu bileşeni sendikaların yöneticileri de destek verdi.

Tesco Kipa'da 2. duruşma

Tesco Kipa'nın, örgütlenme çalışması yürüten Tez-Koop-İş'in yetkisine itiraz ederek açtığı davanın ikinci duruşması 1 Kasım günü İzmir'de yapıldı. Patron tarafı duruşmada, işkoluna yönelik itiraz ile işe iade davası devam eden 41 kişinin dava sonuçlarının bekletici mesele yapılmasını istedi. Sendika temsilcileri ise bu talebin süre kazanmaya yönelik bir istek olduğunu belirtti. Bu konuların bekletici mesele yapılmasına karşı çıkararak dosyanın bilirkişiye gönderilmesini talep etti. Duruşmada dosyanın bilirkişiye gönderilmesine ve duruşmanın 6 Aralık tarihine ertelenmesine karar verildi.

Tersanede eyleme dava

Tuzla tersanelerinde 27-28 Şubat 2008 tarihinde yapılan iş bırakma eylemi nedeniyle haklarında dava açılan sendika yöneticileri ve işçilerin yargılandığı dava 1 Kasım günü görüldü. Limter-İş, TÜMTİS ve Tekstil-Sen yöneticilerinin de aralarında bulunduğu 40'a yakın kişi ile davayı izlemek üzere birçok avukat duruşmada hazır bulundu. Dava eksikliklerin giderilmesi ve duruşmaya katılmayan sanıkların ifadelerinin alınması için 7 Şubat 2011'e ertelendi.

ESM'den 11 Kasım çağrısı

Çevre ve Orman Bakanlığı ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı bütçelerinin TBMM'de görüşüleceği 11 Kasım 2010 günü Enerji Sanayi ve Maden Kamu Emekçileri Sendikası (ESM) eylemde olacak, hizmet üretmeyecek.

"Eşit işe eşit ücret" talebiyle üretimden gelen gücünü kullanacak olan ESM, farklı istihdam ve ücret uygulamasından vazgeçilmesini, ek ödemelerin eşit olmasını isteyecek.

KARYAPSAN'da sendikal örgütlenme

Kartal Yapı ve İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş. (KARYAPSAN) bünyesinde çalışan 100'ü aşkın işçi Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Bölge Başkanlığı'na bağlı Genel-İş 1 No'lu Şube'de örgütlendi. Sendika, önümüzdeki günlerde çoğunluk tespiti için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvuracak.

Kartal Belediyesi bünyesinde faaliyet yürüten taşeron firmalardaki örgütlenme çalışmalarına ilişkin bilgi aldığımız DİSK/Genel-İş Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir, Kartal'daki örgütlenmenin

önemine değindi. Belediye bünyesindeki diğer taşeron firmalarda da örgütlenmeyi hedeflediklerini söyleyen Demir, güvencesiz çalışmaya karşı tek seçeneğin örgütlenmek olduğunun altını çizdi.

Pratt Whitney'de yetki Hava-İş'in

Pratt Whitney THY Teknik Uçak Bakım Motoru Bakım Merkezi'nde (TEC) toplu sözleşme yetkisi Hava-İş'in oldu. Hava-İş, 15 gün içinde toplu iş sözleşmesi yapmak için Pratt Whitney THY Teknik Uçak Bakım Motoru Bakım Merkezi yönetimini görüşmeye çağırarak.

Maden işçileri işten atıldı

Zonguldak'ta Üzülmüş ve Kozlu Müsese Müdürlükleri bünyesinde çalışan taşeron maden işçileri ücretlerini tam ve zamanında alamadıkları için eylem gerçekleştirmiş ayrıca TTK'da örgütlü Genel Maden İşçileri Sendikası'na giderek üyelik müracaatında bulunmuşlardı.

TTK Karadon'da meydana gelen iş cinayetinin ardından içerideki alacaklarını ancak alabilen işçilere ücretleri yine kesintiler yapılarak ve aksatılarak ödenmeye başlandı. Bu duruma tepki gösteren işçiler bir günlük iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Firmanın yanıtı ise işten atma saldırısı oldu. Üzülmüş'de çalışan işçilerden 70'inin işine son verildi.

BES'ten mücadele programı

BES, aylara yayılan bir mücadele programı oluşturdu. Eylem takvimi, 28 Ekim günü düzenlenen basın toplantısıyla duyuruldu. "Eşit işe eşit ücret uygulamasının yaşam bulması", "tüm ek ödemelerin temel ücret kapsamına alınarak emekli aylıklarına yansıtılması", "görevde yükselmelerde kariyer ve liyakat ilkelerine uygun davranılması", "performans esaslı yönetim modeli uygulamaların ve kamera, turnike vb. insan haklarına ve özel hayatın gizliliği esasına aykırı sistemlerin ortadan kaldırılması",

"yemek, servis, kreş, lojman gibi sosyal haklardan tüm büro emekçilerinin eşit ve adil bir biçimde ve ücretsiz olarak yararlandırılmaları" talepleriyle 15 günlük periyotlarla gerçekleştirilecek eylem ve etkinliklerin son ayağı ise 11 Mart'taki tüm gün iş bırakma eylemi olacak.

SGK önünde eylem

BES Bursa Şubesi, SGK'nın yeniden yapılandırılmasını, kamu emekçilerinin haklarının kısıtlanmasını, sağlığın paralı hale getirilmesini ve Kamu Hastane Birlikleri Yasası ile devlet hastanelerinin özelleştirilmesini protesto etmek için 3 Kasım günü SGK Bursa İl Müdürlüğü önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, turnike ve performans denetimleriyle çalışma yaşamının 18. yüzyıl kölelik koşullarına geri çekildiğine, bir taraftan da yetersiz olan dinlenme ve eğitim tesislerinin taşeron şirketlere kiralandığına veya satışa çıkarıldığına değinildi.

Gebze'de tek başına direniş

6 Ekim Çarşamba gününden itibaren çalıştığı fabrikanın önünde "Haksızca işten atıldım! Hakkımı istiyorum!" talebiyle direnişe başlayan İleri Elektrokimya işçisi, 3 vardiyanın çalıştığı fabrikada hafta sonları 8 saat süren fazla mesaiye 1 gün kalmadığı gerekçesi ile işten atılmıştı.

Direniş sürecine ilişkin gazetemize bilgilendirmede bulunan Saim Karaçay direnişe başladığı günden bu yana fabrikada olumlu bir hava estiğini vurguladı. Çevre fabrikalardan birçok işçinin destek verdiğini söyleyen Karaçay, içeride çalışan ve sözleşme süresi dolan işçilerin kadroya alınacağını hatta birkaç işçinin kadroya alındığını vurguladı. İşten atmaların durduğunu hatırlatan Elektrokimya işçisi, direnişe devam mesajı verdi. Karaçay UID-DER ve BDSP'nin kendisini ziyaret ettiğini, kitle örgütlerinden henüz bir destek gelmediğini söylerken sendikalardan, kitle örgütlerinden destek çağrısında bulundu.

Termo Makine'de TİS imzalandı

Düzce'de kurulu Termo Makine Sanayi Tic. AŞ.'de işten atma saldırısı ve sendika düşmanlığına direnen Birleşik Metal-İş üyesi işçiler toplu sözleşmeli çalışma düzenine kavuştu. Termo Makine patronu ile Birleşik Metal-İş arasında bir süredir devam eden toplu sözleşme görüşmeleri 27 Ekim günü anlaşmayla sonuçlandı. Anlaşmaya göre; Termo işçileri 1 Ağustos 2010 tarihinden itibaren ortalama net 291 TL artış elde ettiler. İşçilerin ortalama gelirlerinde yüzde 40 civarında artış sağlandı. 31 Temmuz 2012 tarihine kadar yürürlükte olacak TİS kapsamında Termo işçilerinin saat ücretlerine 0,50 TL zam yapılacak. Aynı zamanda saat ücretleri 3,55 TL'nin altında olan işçilerin ücretleri ücret zammından önce 3,55 TL'ye yükseltilecek.

Termo işçilerine, birinci yıl 60 günlük, ikinci yıl 75 günlük ücretleri tutarında ikramiye her ay ücret ödemeleri ile birlikte ödenecek. Daha önceki toplantılarda her ay ücret ödemeleri ile birlikte 95 TL ödenecek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Zam soygunu toplu taşımayla devam ediyor...

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) ulaşım ücretlerine 30 Ekim 2010 tarihinden geçerli olmak üzere yüzde 10 oranında zam yaptı. Daha öncesinden de metrobüs ücretlerine zam yapılmış ancak gelen tepkilerin sonrasında yargı kararıyla geri çekilmişti.

İstanbul 10. İdare Mahkemesi oybirliğiyle aldığı ilgili kararını, *“hukuka aykırılığı açık olan dava konusu işlemin uygulanması halinde telafisi güç zararlar doğabileceği”* gerekçesine dayandırmıştı. Mahkeme kararında, *“Dava konusu işlemin enflasyon oranları gibi bilimsel tespitlere dayanan objektif ölçüler içermediğini, kapsamlı bir inceleme ve araştırmaya dayanmadığını, tamamen idarelerine iç kaynak teminine yönelik olduğu”* ve *“Özellikle düşük ve orta gelirli vatandaşlarca kullanılan toplu taşıma ücretlerine bir yıl içinde toplamda enflasyon oranını fahiş oranda aşacak şekilde yapılan zammın hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı”* belirtilmişti.

O zaman İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nin hukukçuları bir tüccar mantığıyla, metrobüsün köprüyü geçmesi ve “aslında 4 hattan oluşması” gibi gerekçelerle yüzde 33’lük zammı savunmuşlardı. Ancak gelen tepkiler nedeniyle belediye zammı yapamamıştı.

Asgari ücretin sefalet ücreti olduğu mevcut durumda, yapılan bu zamlar birlikte ulaşım metrobüsü kullanan bir emekçi maaşının neredeyse dörtte birini ulaşım için harcamak zorunda kalacaktır.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi ise bütçesinin yüzde 60’ını ulaşım yatırımlarına ayırdığını iddia ediyor. Tabi ki bu emekçilere hizmet olarak geri gelmiyor. Büyük meblağlardaki paralarla alınan metrobüslerin gerçek anlamda ihtiyacı görmediği bilinmektedir. Phileas markalı Hollanda’dan getirilen otobüsler için de benzer şeyler söylenebilir.

Ulaşım da diğer alanlar gibi sermaye sahipleri için büyük bir kar alanı haline getirilmiştir. Bu pazara yönelik yatırım yapan sermaye sahiplerinin ise devlet ve belediyeler sayesinde müşterileri hiç eksik olmamaktadır. İhtiyaca uygunluğuna ve kalitesine bakılmadan araçlar alınmaktadır. Çünkü, emekçilere

verilecek hizmetin kalitesi değil de sermaye sahibinin memnuniyeti esas alınmaktadır. Fatura ise her koşulda emekçiye ödetilmektedir.

Boğaziçi Üniversitesi’nin hazırladığı bir raporda ise, her sene İstanbul’da trafik sıkışıklığı yüzünden 3 milyar 200 milyon Euro’luk bir ekonomik kayıp yaşandığı, bu bedelin ise İstanbul’un ulaşım sorununu çözmeye yeteceği belirtilmektedir. Ancak bu açık gerçek yönetenler tarafından görmezden gelinmektedir. Çünkü işçi ve emekçiler genel olarak toplu taşıma araçlarını kullandıkları için “müşterisi” bol bir ticarethane gözüyle bakılmaktadır.

Zamlar sadece ulaşım ile sınırlı değil. Hemen her gün yeni bir zam haberi geliyor. Buna vergilere yapılan zamlar ekleniyor. Böylelikle yoksulluk giderek artıyor, emekçilerin yaşamı kararıyor. Emekliye, işçiye, memura ancak yüzde 4 zamlı maaş reva görülürken, iş tüketim maddelerine ve hizmet alanlarına geldiğinde zam üstüne zam yapılmaktadır. Bütçeden emekçiler, emekliler, eğitim, sağlık vb. alanlar için oldukça kısıtlı bir pay ayrılırken, aslan payı savunmaya ve silah alımları almaktadır.

Sermaye devleti kurulu düzeni korumaya bütçeden büyük paylar ayırırken, faturayı emekçiye yüklemiştir. Sırtlarından geçindikleri emekçilerin ne yiyip ne içtiği, nasıl yaşadıklarını düşünme tenezzülünde bulunmadıkları emekçilerin, “yolunacak kaz” misali zamlar ve vergi artışları ile beli bükülmektedir.

Görüleceği üzere, kapitalist düzende insanca bir yaşamın temel kriterleri hiçe sayılıyor. Beslenme, barınma, eğitim, sağlık, ulaşım hakkı gibi tüm haklar elimizden alınmaktadır. Parası olanın parası yettiği kadar ulaşabildiği bu temel haklar, emekçiler için artık neredeyse lüks tüketim haline gelecektir.

İnsanca bir yaşamın diğer temel gerekleri gibi ulaşım hakkı da örgütlü mücadele ile söke söke alınacak bir haktır. Bu nedenle zamlar vesilesiyle gösterilen eylemlilikler artırılmalı, ulaşım hakkının herkes için kolay ulaşılabilir, güvenli ve sağlıklı koşullarda sağlanması için mücadele büyütülmelidir.

Aile hekimliği uygulaması İstanbul’da!

Sağlıkta Dönüşüm Programı’nın yeni bir aşaması olan **“Aile Hekimliği”** uygulamasına 1 Kasım günü itibarıyla İstanbul’da başlandı. Zaten kaos durumunda olan sağlık alanında, Aile Hekimliği uygulamasıyla beraber yeni sorunlarla karşılaşılacak. Sağlıkta mevcut eşitsizlikler daha da derinleşecek.

Birçok ilde hayata geçirilen Aile Hekimliği uygulamasında İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü verilerine göre, 3 bin 500 kişiye bir aile hekimi düşecek ve bir doktor günde en fazla 40 hastaya bakabilecek. İstanbul’da 930 aile sağlığı merkezinde 3 bin 645 aile hekimi faaliyet gösterecek. Atamaların yüzde 94’ü gerçekleşti. 50 yerleşim birimine ise henüz doktor ataması yapılmadı. Boş birimlerin bulunduğu ilçeler Bağcılar, Esenler, Sultangazi gibi ağırlıklı olarak yoksul emekçilerin oturduğu bölgeler.

Sağlık ocaklarında verilen hizmetin, aile hekimliği kapsamına alınması ise sağlık hizmetini özelleştirmeye yönelik önemli basamaklardan biri

durumunda. Yeni uygulama ile birlikte sağlığa erişimin birinci basamağı olan sağlık ocakları kapatılacak. Bu durumun özellikle kadın ve çocukların sağlığa erişiminde sorunlara yol açabileceği belirtiliyor. Aile hekimi gebelikten aşlamaya, rutin hasta muayenesine ve kayıt tutmaya kadar birçok hizmet verecek ayrıca sağlık Merkezinin kirasını ve personelinin ücretlerin de ödemesi gerekecek. Yeni uygulamayla birlikte “hekimler esnafa, hastalar müşteriye” dönüştürülecek.

Sağlık hizmetlerinin taşeronlaştırılmasının yeni bir basamağı olan aile hekimliği uygulaması ise burjuva medya tarafından allanıp pullanıyor.

Bir yanda, 3 ayda bir hangi kriterlere göre olduğu bilinmeyen hekim değiştirme hakkına sahip olduğu söylenen, GSS primini düzenli yatırmaması, katkı/ katılım paylarını ödeyebilmesi koşullarıyla hizmet alabilecek hastalar varken diğer yandan her şey güllük gülmük olarak sunuluyor.

KPSS protesto edildi

Eğitim Sen 31 Ekim Pazar günü yapılan KPSS-Eğitim Bilimleri Alan Sınavı öncesinde ve sınav günü basın açıklamaları gerçekleştirdi.

30 Ekim günü **Bursa** Fomara Meydanı’nda yapılan basın açıklamasında güvenceli ve kadrolu atama istendi. KPSS’nin kaldırılması, öğretmenlerin tamamının kadrolu iş güvenceli olarak atamalarının yapılması talep edilirken ücretli ve sözleşmeli çalışma biçimine son verilmesi gerektiği dile getirildi.

Basın açıklamasının ardından KESK Bursa Şubeler Platformu adına konuşma ve kısa bir oturma eylemi yapıldı. Açıklamada, tutuklu bulunan KESK üyelerinin bir an önce serbest bırakılması istendi.

Kayseri’de “Öğretmen açıkları kadrolu güvenceli atamalarla kapatılsın!” pankartı arkasında bir araya gelen eğitim emekçileri KPSS’yi protesto etti.

Eğitim Sen Şube Başkanı Sedat Ünsal yaptığı açıklamada, KPSS’nin, ataması yapılmayan ve işsiz öğretmen ordusunun hayatını felce uğrattığını söyledi.

Eylem boyunca, “Öğretmenler işsiz, okullar öğretmensiz kalmayacak!”, “Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır!” sloganları atıldı. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı eyleme AYÖP, BDSP ve Emek Partisi destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa - Kayseri

Eğitim Sen’den KPSS açıklaması

Eğitim Sen, kopya skandalının ardından 31 Ekim günü tekrar edilen KPSS- Eğitim Bilimleri Alan Sınavı’nda yaşananlara ilişkin yazılı açıklama yaptı.

2 Kasım günü yapılan açıklamada, 31 Ekim’de gerçekleştirilen KPSS sınavı ile kopya çekenlerin, onlara destek sunanların ve bu şaibenin üzerini örtmeye çalışarak sorumluluk almaktan kaçınanlar değil öğretmenlerin cezalandırıldığı vurgulandı.

Açıklamada, yaşanan kopya iddialarının aydınlatılamaması sonrasında tüm merkezi sınavları kapsayacak şekilde genişletilen yoğun güvenlik önlemleri alınmasının, sınavın sadece güvenlik sorununa indirgendiğini açıkça gösterdiği belirtildi. Güvenlik gerekçesiyle öğretmenlerin ikinci kez cezalandırıldığı ve rencide edildiği söylendi.

Açıklamada, adaylara dağıtılan kalemlerin kırılması, silgilerin iyi silmemesi ve cevap anahtarına zarar verebilecek sertlikte olması ile dağıtılan poşetlerin içerisinde sadece bir tane peçete olması gibi sorunların sınav stresi altındaki adayları olumsuz etkilediği vurgulandı.

Yaşananların ardından akıllara birçok sorunun geldiği söylenerek şu sorular sıralandı:

“Doğramacı’nın kurduğu ve ÖSYM’nin “tek” tedarikçisi haline getirilen METEKSAN, sınav için hazırlanan ve içinde iki adet kalem, bir adet kalemтіраş, bir adet silgi, bir adet peçete, birkaç tane şeker ve bir adet sudan oluşan paketlerin ihalesini hangi şartlar karşılığı almıştır?

-METEKSAN’ın sürekli olarak ihaleleri kazanmasının sebebi nedir?

- Bu ihale sadece bir sınav için mi, yoksa bir yıllık dönemdeki tüm sınavlar göz önünde tutularak mı yapılmıştır?”

6 Kasım eylem ve etkinliklerinden...

ÇÜ’de YÖK protestosu

3 Kasım günü Adana Çukurova Üniversitesi’nde Ekim Gençliği, SGD, DÖB, YDG ve Gençlik Cephesi’nin örgütlediği eylemle YÖK protesto edildi. Son Durak Kafe önünde bir araya gelen öğrenciler “YÖK’ü dağıtacağız, düzenini yıkacağız! / Çukurova Üniversitesi Öğrencileri” pankartı ile R1 alanına yürüdü. R1 alanında amfi kantin önünde YÖK’ün teşhiri yapılarak, öğrencilere eyleme katılma çağrısında bulunuldu. Yemekhane önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında YÖK’ün 29 yıl önce düşünmeyen, araştırmayan, sorgulamayan bir toplum yaratmak için gerçekleştirilen darbenin ürünü olduğu belirtildi. YÖK’ün üniversiteleri devrimci, ilerici öğrenci ve öğretim görevlilerinden temizlemek için kurulduğu söylendi.

Dicle Üniversitesi’nde polis terörü

3 Kasım günü Dicle Üniversitesi’nde 6 Kasım YÖK protestosu kapsamında bir eylem gerçekleştirildi. Eylemde fakülteler arasında örülen duvar da protesto edildi. Dış Hekimliği Fakültesi ile Fen Edebiyat Fakültesi arasında örülen ‘utanç duvarına’ karşı tepkilerini dile getiren öğrenciler Ziya Gökalp Edebiyat Fakültesi önünde toplandı. Öğrenciler buradan Tıp Fakültesi’ne yürüdü. “Şerzan yoldaş ölümsüzdür”, “Qedexekirina zimanê Kurdî ne hede weye!”, “YÖK kalkacak polis gidecek üniversiteler bizimle özgürleşecek!”, “Öğrenci dayanışması cuntacı zihniyetin ürünü YÖK’ü de utanç duvarını da yakacak” pankartlarının açıldığı yürüyüşte Aydın Erdem ve Mahsum Karaoğlu’nun fotoğrafları taşındı.

Öğrencilerin Tıp Fakültesi önünde gerçekleştirmek istediği basın açıklamasına polis barikat kurarak izin vermedi. Öğrencilerin kararlı tutumunu hazmedeyen polis, tazyikli su ve gaz bombası ile öğrencilere saldırdı. Çıkan çatışmada 6 öğrenci çeşitli yerlerinden yaralanırken, 40’a yakın öğrenci ise gözaltına alındı.

Beytepe’de eylem

2 Kasım günü Beytepe Kampüsü’nde gerçekleştirilen eylemle 6 Kasım çağrısı yapıldı. Genç-Sen ve TUM-İGD tarafından örgütlenen eylem, Edebiyat Fakültesi’nden kütüphane önüne yapılan yürüyüşle başladı. Ajitasyon konuşmalarında ve sloganlarda sık sık Beytepe yereline özgü baskı ve sorunlara değinildi. Ardından yemekhane önüne gelinerek bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eyleme Ekim Gençliği, YDG, ÖEP, SDH ve HÜÖD destek verdi.

İstanbul’da 6 Kasım forumu

Ankara’da gerçekleştirilecek “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için YÖK’E hayır!” mitingini örgütleyen bileşenlerden Ekim Gençliği, Genç-Sen, Kaldıraç ve YDG’nin düzenlediği forum 31 Ekim Pazar günü İHD İstanbul Şubesi’nde gerçekleşti. Forum, Bologna Süreci’nin üniversiteler ve eğitim süreci üzerindeki etkilerine dair bir giriş konuşması ile başladı. Eğitimin ticarileşmesi, niteliksizleşmesi, üniversite-sermaye işbirliğinin güçlenmesi, mesleklerin sermaye eksensiz dönüşümü, güvencesiz çalışma ve işsizlik ordusunun büyümesi demek olan Bologna Süreci’nin 70’lerle başlayan neo-liberal dönüşümler ekseninde nasıl yansımalarla karşımıza çıktığı ele alındı. Konu anlatımı üniversitelerde

karşılaşılan örneklerle birlikte güçlendirildi. 2020 yılına ertelenen Bologna Süreci’nde tartışılan birçok saldırının aslında üniversitelerde çoktan uygulanmaya başlandığına değinilerek bu saldırılara karşı birleşik bir mücadelenin oluşturulamamış olmasının eksikliği vurgulandı.

Bologna Süreci’ne dair tartışmanın ardından özerk-demokratik ve özgür üniversite yaklaşımları üzerinden bir tartışma gerçekleşti.

Gençlik hareketinin ihtiyaçlarının tartışılacağı başlık sınırlı bir şekilde ele alındı. Mücadelenin eksikliklerine vurgu yapılarak forum son buldu.

Taksim’de 6 Kasım çağrısı

Ankara mitingini örgütleyen güçler (Demokratik Yurtsever Gençlik, Ekim Gençliği, Genç-Sen, Kaldıraç, ÖEP, Proleter Devrimci Gençlik, Tüm-İGD ve Yeni Demokrat Gençlik) 28 Ekim günü Taksim Tramvay Durağı’ndan Galatasaray Lisesi’ne yüründü.

Basın açıklamasında YÖK düzeninin öğrenci gençliğe dayattığı geleceksizliğin altı çizildi. Öğrencilerin eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim talep ettiği söylendi. Ardından YTÜ’de yaşanan olayları aktarması için bir öğrenciye söz verildi.

YTÜ öğrencisi, oluşan kamuoyu baskısıyla birlikte YTÜ idaresinin ihtiyati tedbir uygulamasını kaldırmak zorunda kaldığını, ancak soruşturmaların ve kapı önünde direnişini sürdüren öğrencinin cezasının devam ettiğini hatırlattı. YTÜ öğrencilerinin soruşturmalar ve cezalar geri çekilene kadar mücadele etmeye devam edeceklerini belirtti.

Eskişehir’de 6 Kasım çağrısı

Anadolu Üniversitesi’nde ise 27 Ekim günü 6 Kasım’a çağrı amacıyla basın açıklaması gerçekleştirildi.

“Geleceğimiz ve Özgürlüğümüz İçin YÖK’e Hayır Demek İçin 6 Kasım’da Ankara’ya” ozalitinin açıldığı eylemde eğitimin ticarileştirildiği, üniversitelerin her alanının sermayeye açıldığı ve buna karşı çıkan öğrencilerin ise ÖGB, polis, soruşturma ve ceza terörüyle yıldırılmaya çalışıldığı belirtildi. Rektörlük önünde okunan basın açıklamasında ise YÖK’ün ne anlama geldiği anlatılırken buna karşı mücadele eden öğrencilerin hangi baskılarla karşı karşıya kaldığı belirtildi ve öğrenciler gelecekleri ve özgürlükleri için 6 Kasım’da yapılacak büyük öğrenci mitingine davet edildi.

Yaklaşık 30 kişinin katıldığı eylemi Ekim Gençliği, Genç-Sen ve SGD örgütledi.

Ankara’da 6 Kasım eylemi

Genç-Sen 3 Kasım günü Ankara’da eylem gerçekleştirdi. Yüksel Caddesi’nde toplanan kitle burada “Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için YÖK’e hayır” pankartı açarak Sakarya Caddesi’ne yürüdü. Heykel önünde yapılan basın açıklamasında Hacettepe Üniversitesi’nde yaşanan polis saldırılarına ve stant açma yasağına, DTCF ve YTÜ’de yaşanan soruşturma ve ceza terörüne de değinildi. Eylem “YÖK’ü dağıtmak ve bizleri sermayedarların avuçlarına atıp demokratik haklarımızı elimizden alan sisteme engel olmak için tüm öğrenci arkadaşlarımızı haftalık eylemlerimize ve ardından 6 Kasım’da Ankara’da yapılacak olan öğrenci mitingine çağırıyoruz” denilerek bitirildi.

Genç-Sen, DYG, SDH, TUM-İGD ve YDG’nin örgütlediği eylem, ÖEP, HÜÖD, DTCF ve YDG’nin

6 Kasım çalışmalarından...

DLB’den 6 Kasım çalışması

Ankara Devrimci Liseliler Birliği, 30 Ekim günü Yüksel Caddesi’nde 6 Kasım mitingine çağrı yapan bildirileri ve Liselilerin Sesi’ni etkili bir şekilde kullandı.

Sincan DLB, 29 Ekim Cuma günü gerçekleştirdiği bir toplantıyla YÖK’ü ve YÖK düzenini tartıştı. Toplantı YÖK’ün tarihçesi, kuruluşunun amacı, uygulamaları ve YÖK düzeninin liselerdeki uygulamalarına değinilen kısa bir açılış konuşmasıyla başladı. Aynı zamanda konuşmada eğitimin ticarileşmesi, paralı eğitim uygulamaları ve eğitimin bir bütün olarak sermayenin ihtiyaçlarına göre şekillendirildiğine değinildi.

Yapılan açılış konuşmasının ardından lise ve üniversitelerde karşılaşılan sorunlar, dershaneler ve sınav sistemi üzerinden tartışmalar gerçekleştirildi.

Afiş çalışması

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü’nde, ODTÜ, DTCF’de kampüsün birçok noktasında yaygın bir şekilde Ekim Gençliği afişleri kullanıldı ve masa açıldı. **Kocaeli Üniversitesi** Ekim Gençliği ise İzmit Merkez’e, Halkevi’ne, öğrencilerin yoğun olarak oturduğu Akçakoca Konutları’na, Umuttepe Yerleşkesi çevresine, üniversite yolu ve Anıtpark Yerleşkesi civarına yoğun bir şekilde afiş yaptı.

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi öğrencilerinin yoğun olarak kullandığı tramvay yolu güzergahına Ekim Gençliği afişleri yapıldı. **Anadolu Üniversitesi**’nde 2 Eylül ve Yunus Emre Kampüsleri’nde yürütülen 6 Kasım faaliyeti sırasında Ekim Gençliği imzalı afişler kullanıldı. Ayrıca 6 Kasım’da Ankara’ya çağırان bildiriler dağıtılarak öğrencilerle YÖK üzerine konuşuldu.

KOÜ’de KAMPÜS satışı

Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Yerleşkesi’nde Genç-Sen’li öğrenciler yemekhane önünde, Genç-Sen yayın organı olan Kampüs’ün satışını gerçekleştirdi. Kampüs’ün bu sayısında ağırlıklı olarak 6 Kasım ve paralı eğitim saldırıları üzerinden hazırlanmış yazılar yer alıyordu.

YTÜ’de yaşananlar üzerine...

Referandumdan konumunu pekiştirerek çıkan AKP hükümeti kazandığı güven ile birlikte yeni mevziler kazanmaya koyuldu. Bunun ilk adımlarından biri türban düzenlemeleri oldu ve Gül’ün türbanlı eşinin resmi bir törende askeri birlikleri selamlamasıyla yeni bir boyut kazandı. Politik ve siyasal anlamı tartışmasız olan bu gelişme ardından üniversiteler de tartışmanın ana meydanlarından biri olarak ısındı. Düzenin eğitim alanındaki baskı aygıtı YÖK “hiçbir öğrencinin disiplin gerekçesiyle dersten çıkarılmayacağı, böyleli durumlarda öğretim görevlisinin sadece tutanak tutabileceği”ni açıkladı. Bugüne kadar binlerce devrimci öğrenciyi soruşturan, yıllarca eğitim haklarını gasbeden bir kurumun yaptığı bu açıklamanın ne kadar ikiyüzlü olduğu aşikardır ancak ilgi çekici bir diğer nokta ise bunun 6 Kasım’a yaklaşılrken yapılmış olmasıdır. Bilindiği gibi YÖK’ün artık bir yandan reforme edilmesi bir yandan ise kaldırılması tartışılmaktadır. Tüm bunların gerçek anlamı ise iki hafta önce Yıldız Teknik Üniversitesi’nde gözler önüne serildi.

6 Kasım’a giderken hazırladıkları duvar gazetelerinde YÖK’e karşı mücadele çağrısı yapan **TKP’li Öğrenciler**, bu duvar gazetelerinde aynı zamanda türban düzenlemelerinin üniversitelerden geri çekilmesi taleplerine yer veriyorlardı. Bu durum, kendilerine **YTÜ İhya Hareketi** diyen bir grubun tahammülsüzlüğü ile karşılandı. Bu gerici grup değerlerine saldırıda bulunulduğunu öne sürerek 19 Ekim Salı günü duvar gazetesi ilgili bölümünün kapatılmasını ya da indirilmesini istediler. 20 Ekim Çarşamba günü ise bunu kabul etmeyen TKP’li Öğrenciler’e saldırdılar. Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhafefeti de Çarşamba günü saldırı karşısında afişleri korudular ve saldırıyı püsküttüler.

21 Ekim Perşembe günü yine kampüse hazırlıklı gelen grup TonoZ Kantin önünde bekleyişe geçti. TKP’li Öğrenciler’in ve Öğrenci Kolektifleri’nin benzer içerikteki duvar gazetelerini TonoZ Kantin önüne asmalarının ardından, önce üniversite idaresi adına gelen güvenlik amirleri gerginliğin bitmesi için afişlerin kaldırılmasını istediler. Alanda bulunan Ekim Gençliği’nin, Genç-Sen’in ve Gençlik Federasyonu’nun afişlere yönelecek müdahalenin karşısında duracaklarını belirtmeleri üzerine ise amirler 15 gün boyunca, gerginlik bitene dek, -6 Kasım’a kadar- afiş yasağı konulduğunu belirttiler. Bunun ardından afişlerin indirilmeyeceğinin belirtilmesi ardından ise önce saldırgan grup üzerlerindeki sopaların ve sodaların bir kısmını ÖGB’nin ve polisin gözü önünde yere bırakarak alanı terk etti. Ardından ise önce ÖGB’ler afişlere saldırmak istedi, onlar afişlerin önünde duran öğrencileri aşamayınca da çevik kuvvet devreye girdi. Sloganlar ile kararlılıkla afişleri savunan öğrencileri çevik kuvvet de copları ile dağıtamayınca bu sefer öğrencilerin üzerine portakal gazı sıkıldı. Afişler gazdan etkilenen öğrencilerin geri çekilmesi üzerine sökülebildi. Buraya kadar olan bölüm öğrencilerin kararlılığı ile noktalandı.

Yaşananları konuşurken açmak ihtiyacı duyduğumuz küçük bir parantez var. Sadece iki hafta önce üniversitede 12 Eylül’ün ardından idam edilmiş bir ülkücünün son mektubundan bir bölüm bildiri haline getirilerek **“YTÜ’lü Ülkücüler”** imzası ile dağıtılmıştır. Siyasal faaliyet alanımıza yönelen bu müdahale için bir araya gelindiğinde ise öncelikle duruma karşı kısa süreli de olsa yaygın bir teşhir

faaliyeti örülerek, mağdur rolü oynayan bu katillerin aslında topluma yöneltilen iktisadi ve siyasi saldırılarda taşeronluk rolü üstlendiğinin vurgulanması ve son olarak da öğrencilerin hiçbir gündemlerine cevap üretmediklerinin altının çizilmesi tarafımızdan önerildi. Devrimci şiddetin ise bunun ardından gelmesi gerektiği vurgulanırken tartışmalar şiddet sınırında kaldı. Gençlik Muhafefeti ise bir birlikteliğe gerek olmadığını, *sorunu* karşılaştıkları yerde çözeceklerini belirtirken, Öğrenci Kolektifleri ise bu durumla ilgili ortak siyasal bir tutum almayacaklarını belirttiler. TKP’li Öğrenciler ise salt şiddetin bir çözüm olmadığını üzerinde durarak ortak siyasal bir tutumu da paylaşmayacaklarını, faşist provokasyon karşısında kendi çalışmalarına ağırlık vereceklerini belirttiler.

Fakültelere çekilindikten sonra Gençlik Federasyonu ve bizim öncelikli vurgumuz kantine geçilip afişlerin asılması yönünde olurken TKP’li Öğrenciler bir basın açıklaması önermişler ve kantine gidildiği taktirde olası bir polis saldırısının bu açıklamayı boşa düşüreceğini söylemişlerdir. Ardından ise bir yandan bir imza tartışması başlarken bir yandan da türban gündeminin açıklamanın neresinde duracağı tartışılmıştır. Polis barikatının sadece birkaç metre ilerisinde yapılan tartışmada Genç-Sen **“YTÜ Öğrencileri olursa biz olamayız”**, Öğrenci Kolektifleri ise **“YTÜ Öğrencileri olmalıdır”** şeklinde taraflaşmışlardır. Saldırının ise toplamda türbana ilişkin düşüncelere olan tahammülsüzlük üzerinden yaşandığı öne sürülmüştür.

Polis saldırısı ardından ortada sözü edilebilecek bir ortaklık kalmamıştır. Basın açıklaması imzasız ve pankartsız yapılmıştır. Ardından ise gün değerlendirmesi yapmak istememiz üzerine tablo daha da netleşmiştir. Önce TKP’li Öğrenciler toplantıdan başka bir yoğunluklarının olduğunu söyleyerek ayrılmış, ardından da Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhafefeti benzer bir biçimde toplantının sonlanmasını beklememişlerdir. Zira belirtmek gerekir ki kendi adlarına zaten böyle bir toplantıdan beklentileri olmadığı açıktır.

Bunun yanında ise burjuva gericiliğine ve faşist baskıya karşı gösterilen tepkiler silikleşmiştir. Cuma

günü ise içinde Gençlik Federasyonu, Kaldıraç, YDG ve +İvme Genç ile birlikte süreç örülmeye başlamıştır. Saldırıyı ve ardındaki YÖK düzenini teşhir eden, bu yolla üniversitelerde oluşturulan ablukaya işaret eden bu çalışmada ise Gençlik Federasyonu’nun “Yan yana gelmeyiz” tutumu üzerine isim nedeniyle Kurtuluş Yolunda Dev-Genç de ayrılmıştır. Açıktır ki bir yanda mirası sahiplenmek ile onu tekelinde görmek birbirine karışırken diğer yanda bu türden çarpıklıklar iş yapmanın kılıfı haline gelmektedir. Tüm yaşananların tozu dumanı dağıldığında ise geride parçalı ve ilkesiz bir tablo ortaya çıkmıştır.

25 Ekim itibarıyla ise pervazsızlığı ile tanıdığımız YTÜ idaresi 26 öğrencinin kampüslere girişlerini *soruşturmanın sağlıklı yürütülebilmesi* bahanesiyle engellemiştir. Bu durum ise herkesi birkez daha yan yana getirse de, son gün ortaya çıkan tablo üzerinde tartışmalar uzamamış, ortak bir açıklama ardından bir ayrışma yaşanmıştır. Bu süreçte ortak bir tartışma dilinin ve değerler bütünüünün olmayışı öne çıkmıştır. Bir yanda ajitasyon-propaganda serbestliğinden herkes işine geleni anlamışken diğer yandan ise içerik tartışmalarında herkes kendi siyasal eksenini dayatmıştır. Sonunda ise saatleri bulan toplantıda sabrını koruyanın düşünceleri kabul görmüştür. Kendi adımıza gençlik hareketinin ve alanın ihtiyaçları ötesindeki tüm dayatmaları sadece dar kafalılığın ürünü sayıyoruz. Bayrak sayısı, imza gibi tartışmalarda ne ayrılıkçı ne de dayatmacı bir tutumumuz oldu. Gericilik üzerine dönen tartışmalarda temel bir gericilik vurgusu yerine saldırının dinci-gerici siyasal ekseninin vurgulanmasını önerdik, her dinci akımın gerici olmayacağını savunanlara ise karşılarında olan grubun metinlerini hatırlatmakla yetindik. Bu kapsamda dayatmacı veya dar grupçu yaklaşımlar üzerinde daha fazla durmaya gerek görmüyoruz.

YTÜ’de bu süreçte yaşananlar hakkında tutumumuzu bu vesile ile de kamuoyu ile paylaşıyoruz. Dinci gericilik toplumun çeşitli alanlarında kurumsallaşmasını son hızla sürdürürken kendi siyasal konumuna uygun bir dönüşümü üniversitelere de dayatmaktadır. YTÜ idaresi bundan

payını yeterince aldığı gibi, üniversitede önceden beri süren, bundan sonra da devam edecek bir burjuva siyasal gerici abluka ve hizmet ettiği bir iktisadi plan vardır. Bunun yanında yaşanan kurumsallaşmayı görmezden gelmek gibi bir tutumumuz yok. Ancak bunu kendimize bir gözbağı da yapamayız. Zira, Rektör İsmail Yüksek kendi fotoğrafı ile hazırlanmış mizahi bir afişle yapılan eleştiriler üzerine “*Bunlar ben olmadan da bu üniversitede olurlar*” anlamına gelecek bir ifadeye bulunmuştur. Ötesinde ise üniversitelerde istenmeyen, türban ve türban düzenlemesi karşıtı görüşler değil toplamda toplumsal muhalefete emekten yana kan taşıyacak herhangi bir birikimdir.

Kapı önünde hızla ayrışmayla sonuçlanan süreç ilişkin düşüncelerimiz geçtiğimiz yıllardan beri değişmemiştir. Öğrencilerin siyaset yapma haklarına yönelik yasakların karşısında olduğu gibi eğitim haklarına yönelik saldırılar söz konusu olduğunda da gençlik gruplarını bir arada görmek güçtür. Bu nedenle kendi adımıza son süreçte herhangi bir şaşkınlık içinde değiliz. 29 Ekim Cuma günü üniversiteye giriş yasağının kaldırılmasının ardından ayırım çizgileri belirginleşmiştir. **YTÜ Direnişi** olarak başlayan süreç Genç-Sen ve Kaldıraç dışında tutulursa belirgin mesafeli bir tutum vardır. Ne yazık ki direnişin anlamı kavranamamaktadır. Aylardır eğitim hakkı gasbedilen öğrencilere yönelik tüm siyasetler açısından tam bir suskunluk hakimdir. YTÜ Direnişi bugün iki talep öne sürmektedir. Bunlardan ilki soruşturmaların iptal edilmesi diğeri ise cezaların geri çekilmesidir. Bunlar yaşanan iki haftalık süreçten süzölmüş temel iki taleptir. Bu talepler karşısında ise YTÜ rektörlüğü pervazsızlığını korumaktadır.

Son olarak, 28 Ekim günü Perşembe günü ortaya çıkan rektörlüğün görüşme talebine gelecek olursak, burada sahnelenmek istenen demokrasi oyununun son perdesi oynanmıştır. Özgürlük yalanları ile soruşturma-ceza terörü aynı anda mdeyaya yansımıştır. Rektörlüğün görüşme talebi de yaşadığı bu sıkışmadan dolayı olmuştur. Amaçlanan kapı önünde süren direnişi kırmak öğrencilerin birlikteliğini bozmaktır. Üniversiteye giriş yasağının kalkması bunun akıllıca bir adımıdır. Bu yolla süreç kesintiye uğratıldığı gibi, cezalar da daha az sayıda öğrenciye verilerek birliktelik daraltılmak istenmektedir.

Bunun karşısında ise talepler tam olarak karşılanana kadar direnişin sürdürülmesi gerekiyor. Ne var ki bu bugün bu süreç “YTÜ Direnişi”nin omuzlarındadır. Bu noktada direnişin ardından bir araya gelen Genç-Sen’e, Kaldıraç’a ve bize ağır bir sorumluluk düştüğünü görüyoruz. Rektörlük görüşmede bu iki talebin dışına çıkmaya gayret etmiş, panoları ve afiş yasaklarını konuşmayı tercih etmiştir. Bu da durumu genel olarak gençlik örgütlerinden iyi kavradığını göstermektedir. Bu orta oyunu karşısında muhattap alınmaktan memnun Genç-Sen, Öğrenci Kolektifleri ve Gençlik Muhalefeti ise şikayetlerini dile getirmiş ve bugüne kadar taleplerinin dinlenmemesinden şikayet etmişlerdir. Bu arada pano sözünü alanlar elde ettiklerinden memnun ayrılmışlardır.

Görüşmelere olması gerekenden büyük bir anlam atfedenlerin bir öğrencinin kesinleşmiş bir dönemlik cezasının iptal edilmesi konusunda ne kadar takipçi olacaklarını merak ediyoruz. 1 Kasım günü katılmadığımız bu görüşmenin mahiyetini açıkça görüyoruz. Kapı önünde ve kampüste özgün talepler ile geliştirilecek bir çalışma olmaksızın masada bir çözüm boş bir hayaldir. Rektörlük bu baskıcı YÖK düzeninin basit bir organından başka birşey değildir. Bunun için meşru ve militan yoldan kendi çizdiğimiz eksende yürümeye devam edeceğiz.

YTÜ Ekim Gençliği

Direnişin 36. gününde YTÜ önü eylem alanı oldu

“Direne direne kazanacağız!”

Yıldız Teknik Üniversitesi yönetiminin devrimci siyasal faaliyeti hedef alan soruşturma-ceza saldırısının ardından üniversite giriş kapısı önünde başlatılan YTÜ direnişi 36. gününde eylem ve ziyaretlere konu oldu.

BDSP direnişi selamladı

BDSP’liler, “YTÜ direnişini selamlıyoruz... YÖK’e ve YÖK düzenine karşı mücadeleye / BDSP” şiarlı pankart eşliğinde direniş alanına yürüdüler. Direniş alanında ilk olarak YTÜ direnişçisi söz aldı. Üniversitelerde ilerici ve devrimci öğrencilere dönük soruşturma-ceza terörünün hız kesmediğini söyleyen YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar, yaşadığı süreci aktardı. Acar konuşmasını, direnişini kazanana kadar sürdüreceğini vurgulayarak noktaladı.

YTÜ direnişçisinin ardından BDSP adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada, işçi ve emekçilere kölece çalışma koşullarının dayatıldığı kapitalist sömürü düzeninde gençlik payına düşenin koca bir geleceksizlik olduğu vurgulandı. Üniversitelerdeki devrimci siyasal faaliyeti ezmek için hayata geçirilen soruşturma-ceza saldırısıyla aynı zamanda sermayenin üniversitelere dönük yeni saldırılarına yol düzlediği belirtildi.

“YTÜ’de direniş kazanacak!”

YTÜ direnişi adına okul kapısı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

“Soruşturmalar geri çekilsin, cezalar iptal edilsin! Eğitim hakkımız engellenemez! / YTÜ Direnişi” pankartıyla Tonoç Kantin’den yürüyüşe geçen öğrenciler, direniş alanında bulunan kitleyle buluştular. Burada YTÜ direnişçisi Dilbirin Acar tarafından basın açıklaması gerçekleştirildi. YTÜ’de

yaşanan soruşturma ve ceza terörüne ilişkin bilgilendirmede bulunan Acar, YÖK düzeninin YTÜ’de son hızla işletildiğine dikkat çektikten sonra taleplerini sıraladı. Talepler kabul edilene kadar YTÜ direnişinin süreceğini vurgulayan Acar, açıklamasını şu sözlerle noktaladı:

“YTÜ Direnişi bu iki talebinin sonuna kadar kararlılıkla arkasında duracaktır. Bu direniş üniversitede düşüncelerimizi özgüce ifade edebilmemiz içindir. Bu direniş keyfi bir şekilde eğitim hakkımızı elimizden alarak baskı ve zor kullanan YTÜ rektörlüğüne inat eğitim hakkımız içindir.”

Basın açıklamasının ardından ilk olarak **TEKEL işçisi Hüseyin Bozkurt** söz aldı. Üniversitelerdeki polis ablukasına değinen Bozkurt, benzer bir tabloyla Tek Gıda-İş önünde karşılaştıklarını söyledi. Bozkurt, kazanmak için birleşik mücadelenin zorunluluk olduğunu vurgulayarak konuşmasını sonlandırdı.

Ardından direnişçi **UPS işçileri** adına bir konuşma gerçekleştirildi. UPS işçisi, YTÜ öğrencilerinin direnişinin yanında olduklarını vurguladı.

Daha sonra **BETESAN direnişçisi Zeynel Kızılaslan** söz aldı. Soruşturma ve cezalarla üniversite öğrencilerini eğitim hakkının gasbedildiğine dikkat çeken Kızılaslan, YTÜ direnişinin her zaman yanında yer alacağını vurguladı.

Direnişteki işçilerin ardından destekçi kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Burada söz alan **Genç-Sen temsilcisi**, YTÜ direnişinin yanında olduklarını belirttikten sonra 6 Kasım’da Ankara’da gerçekleştirilecek öğrenci mitingine katılım çağrısında bulundu.

Ardından **BDSP temsilcisi** söz aldı. Geleceğin ve özgürlüğün mücadelesini yükselten ilerici ve devrimci öğrencilerin “suç işledikleri” gerekçesiyle soruşturma-ceza terörüne maruz kaldıklarını söyledi.

Direniş 37. günde!

2 Kasım günü sabah saatlerinde direniş çadırının kurulmasının ardından Genç-Sen’li öğrencilerle beraber KAMPÜS gazetesinin satışı gerçekleştirildi. Ardından bekleyişini sürdüren YTÜ direnişçisi, öğrencilerle sohbetlerine devam etti.

Kamuoyunun gündemine giren YTÜ’deki soruşturma-ceza terörü öğrencilerin direniş çadırına ilgisini yoğunlaştırdı. Direniş süresince yapılacak çalışmalara katılacaklarını ifade eden öğrencilerle direniş komitesi hakkında tartışmalar yapıldı.

Öğleden sonra da Ekim Gençliği’nin 6 Kasım’a çağrı yapan bildirilerinin dağıtımı yapıldı.

Ekim Gençliği / YTÜ

DTCF’de soruşturma terörü

Üniversitelerde siyasal faaliyeti engellemenin bir aracı olarak kullanılan soruşturma ve ceza terörü, DTCF’de de devreye sokuldu.

Geçen hafta DTCF’de ulusalcı TGB çetesi ve yurtsever öğrenciler arasında çıkan çatışmanın ardından 2 Kasım günü, 9 öğrenciye soruşturma açıldığı ve soruşturma süreci bitene kadar öğrencilerin okula giremeyeceği açıklandı. Sabah okula gelen öğrenciler ÖGB’ler tarafından içeriye alınmadılar.

Haklarında soruşturma açılan ve soruşturmalar sonuçlanana kadar okula girişleri yasaklanan DTCF öğrencileriyle dayanışmak ve soruşturma terörünü protesto etmek için 3 Kasım günü DTCF öğrencileri imzasıyla örgütlenen eylemin duyurusu okul içinde ajitasyon konuşmalarıyla yapıldı. Basın açıklamasında son süreçte artan baskılara değinildi ve baskılar karşısında mücadele etme çağrısı yapıldı. DTCF öğrencileri eylemin ardında TEKEL işçilerinin yarıcağı basarak okula sokulmasını destekleyen bir yürüyüş gerçekleştirdi.

BP'nin suç ortağı Halliburton

Bu yılın Nisan ayında Meksika Körfezi'ndeki petrol kuyusunun patlaması sonucunda yaşanan facianın sorumlularından biri oldukça tanındık: Halliburton şirketi. Geçtiğimiz günlerde basına yansıyan bilgilere göre Meksika Körfezi'nde yaşanan patlamanın sebebi bu şirketin BP'ye verdiği standartların altındaki çimento. Eğer iyi bir çimento kullanılmış olsaydı patlama olmayabilirdi. Yani bu büyük felaket kapitalist tekellerin kar hırsı uğruna gerçekleştirilmiştir.

Bu felaketin sorumlularından olan Halliburton şirketinin sicili kabarık. Öyle ki bu şirketin 100 yılı aşan tarihi büyük suçlarla doludur. Bu suçlar arasında ise nice kirli pazarlıklar, yolsuzluklar ve katliamlar var.

Halliburton 1920'lerde Nazilerin baş finansörlerinden biriydi. Tarihe "Watergate" diye geçen büyük yolsuzluk olayının da baş mimarıydı. 1962-1972 yılları arasında Pentagon bu firmaya milyarlarca dolar ödeyerek Güney Vietnam'da yollar, havaalanı, limanlar ve askeri üsler inşa ettirdi. 1990 yılında baba Bush döneminde o zamanlarda savunma bakanı olan Dick Cheney önderliğinde yeni bir proje başlatılarak ABD ordusunun yiyecek, içecek, temizlik gibi ihtiyaçları özelleştirilecekti. Yapılan ihaleyi kazanan tabii ki Halliburton şirketi oldu. Şirketin başkanlığını Cheney'in yapması ise diğer bir başka dikkat çekici noktadır. Cheney ve ailesi Irak işgalinin ilk üç yılında büyük para transferleriyle gündeme geldi. Firmaya sunulan imkânlar bununla sınırlı değil. Irak işgaliyle elde edilen petrol kaynakları ihalesiz olarak bu şirkete verilmiştir. Şirket de çıkan petrolü yüksek fiyatlarla ABD'ye satarak önemli karlar elde etmiştir.

Dünyaca ünlü Newsweek dergisinin yapmış olduğu araştırmada, Halliburton şirketinin amaçlarına ulaşmak için Amerikan Cumhuriyetçi Partisi'nin kadrolarından eyalet yönetimlerine kadar birçok üst düzey görevliyi himaye ettiği ortaya çıkmıştır. Bu durum sayesinde şirket palazlanmaktadır. Savaşların hem sponsoru hem de finansörü olan bu şirket kana susayan hayvan gibi dünyamızı kirlletmektedir.

Meksika'daki petrol faciası bu kanlı ve kirli tarihin yeni bir sayfası olmuştur sadece. Bugün bu facianın sorumluluğundan kurtulabilmek için Halliburton ve BP şirketleri birbirlerini suçluyorlar. Ama her iki şirket de bile bile standartların altında çimento kullanmaktan sorumludur.

Meksika Körfezi'ndeki faciadan sonra tüm

dünyanın tepkisini çeken BP, Meksika Körfezi'ndeki temel geçim kaynağı balıkçılık olan yerel halkın zararı için yüklü tazminatlar ödeyeceğini açıkladı. Yayılan binlerce varil petrolü temizlemek için milyar dolarlık bütçe ayırdı. Fakat körfezin eski haline döndürülmesi oldukça uzun bir zaman alacaktır.

Bu arada ise, petrol atıklarının etkisini azaltabilmek için kullanılan kimyasal maddeler de çevredeki halkların yaşamlarını tehlikeye sokmaktadır. Kullanılan kimyasal maddelerden birçok kişi kan kusacak kadar etkilenmektedir. Bunun için petrolü inceltip çevreye verdiği zararı azaltmak adına yapılan bütün çabalar aslında birer göz boyamadır. Kullanılan incelticiler BP'nin stoklarındaki yeterli kaliteye sahip olmayan kimyasallardır. Daha pahalı ve belki de daha etkili olan kimyasalları kullanmaktan kaçınan şirket hala da insanların yaşamlarını kar adına tehlikeye atmaktadır.

2010 yılının ilk altı ayında BP'nin yapmış olduğu kar milyarlarca dolardır. Oysa ödenen tazminatlar ve sorunun giderilmesi için harcanan paralar bu karın yanında cüzi bir miktar olarak kalmaktadır. Bu kapitalist tekel, dünya pazarında büyük zararlara uğramış gibi gözüксе bile karını maksimize etmek adına her türlü yolu meşru görmektedir. ABD başkanı Obama'nın BP şirketine yönelik bütün tehditleri gerçeği yansıtmayan birer aldatmacadan ibarettir.

Yaşanan bu facianın üstünden geçen bunca zamana rağmen soruna kalıcı bir çözüm bulunamamıştır. Halliburton şirketinin kalitesi düşük çimento sağladığı ve BP'nin de bunu bile bile kuyunun çevresinde kullandığı ortaya çıktığından beri bu şirketler suçlarını başkalarına atmaya çalışmaktadır.

Oysa BP'nin insanları ve çevreyi katledişinin ilk ürünü değildir bu olay. Son beş yılın tablosu şöyledir: 2005 yılında Teksas'daki bir rafinerisinin patlaması sonucunda 15 işçi öldü, yüzlercesi yaralandı. 2006 yılında Alaska'daki petrol borularının patlaması sonucunda 800 bin litre petrol çevreye yayıldı. 2009 yılında ise yine rafineri patlaması gerçekleşti ve bunun sonucunda BP'ye 87 milyon dolar ceza kesildi. Şirketin 327 milyar dolarlık geliri düşünüldüğünde ise bu cezanın bir caydırıcılığı olmadığı açıktır.

Dünyayı hoyratça tahrip eden bu kapitalist tekeller ve onları himaye eden devletlerden hesap sorulmalıdır. Aksi halde dünya her geçen gün yaşanacak bir felakettir. <https://rantey.org>

İMO: Hukuki kazanım mücadelenin sonucu

Rize İkizdere bölgesinin SİT alanı ilan edilmesinin ardından Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız'ın açıklamalarına İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) tepki gösterdi.

İMO, Türkiye'nin dört bir yanında yaklaşık bin 700 HES projesinin, doğaya vereceği zararlar ve insanların yaşamlarında yaratacağı tahribat düşünülmeden, aksi yönde verilen yargı kararlarının dahi yok sayılarak hayata geçirilmeye çalışıldığını belirtti.

Elde edilen hukuki kazanımı, "bölge halkının, doğal yaşamı korumak için verdiği mücadelenin etkisi"ne bağlayan İMO, bu kazanımın, akarsuları özelleştirerek uluslararası içme suyu ve enerji tekellerine rant sağlamak olan HES projelerini durdurmak adına önemli bir adım olduğuna vurgu yaptı.

Başbakan Erdoğan, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız ile Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu'nun bu nedenle paniğe kapıldıklarını belirten İMO, iktidar kanadından gelen tepkileri ise şöyle değerlendirdi:

"İkizdere kararının ardından iktidar kanadından gelen tepkilerin ortak noktası "boşa akan suların değerlendirilmesine engel olunduğu" şeklinde olmuştur. Suların boşa aktığı yargısına neden olan şey ise uluslararası su tekellerinin bu alanı henüz tam anlamıyla ranta çevirememiş olmasıdır. Oysa ki sularımız iddia edildiği gibi boşa akmamaktadır. Sahip olduğumuz zengin bitki örtüsü, ormanlar, akarsulardan beslenen doğal yaşam, bitki ve hayvan çeşitliliği, tarım faaliyetleri, içme ve kullanma suyu ihtiyacı suyun boşa akmadığının kanıtıdır.

Bunları görmeyen ya da gördüğü halde bilmezden gelenler, aslında topyekûn yaşama karşı gelmektedir."

Açıklamanın son bölümünde şu ifadeler yer buldu: *"İMO olarak, HES'lere karşı yaşam haklarını savunan herkesin yanında olmaya ve bunun için gerekli her türlü hukuki, teknik desteği vermeye devam edeceğimizi; iktidar üyelerinin "yaşadığı rahatsızlığın sürekli kılınması için" verilen mücadeleleri desteklediğimizi bir kez daha dile getiriyoruz."*

Türban, kadınlar üzerindeki baskı ve köleliğin simgesidir...

Dinci gerici hükümet, referandumda elde ettiği başarının ardından, gerçekleştirdiği hamleler ile devlet üzerindeki egemenliğini pekiştiriyor. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu’nun güdümlü hale getirilmesinden sonra gelen hamle türban konusunda oldu. Geçtiğimiz günlerde İstanbul Üniversitesi’nde derse türbanla giren bir öğrencinin dersten çıkartılması ve ardından konu ile ilgili olarak YÖK yönetiminin üniversite yönetimine gönderdiği yazı, konunun gündeme taşınmasına vesile edildi.

Türban sorunu “Kadınların mağduriyeti”, “türbana özgürlük” vb. argümanlar eşliğinde tartışılmasına rağmen, bu tartışmanın gerisinde gerici güç odaklarının iç çatışması vardır. AKP, “türbana özgürlük” savunusuyla kendi egemenliğini pekiştirmeye çalışırken, rakibi olan kesim de bugüne kadar kazandığı mevzileri elinde tutmaya çalışmaktadır.

Çünkü üzerinde o kadar gürültü koparılmasına rağmen, türbanın özgürlük ve eğitim hakkıyla bir ilgisi yoktur. Öyle ki, geçtiğimiz yıllarda Boğaziçi Üniversitesi’nden Binnaz Toprak ve Sabancı Üniversitesi’nden Ersin Kalaycıoğlu’nun yaptığı araştırma liseyi bitiren genç kadınların sadece yüzde 1’inin başörtüsü yasağı yüzünden üniversiteye gidemediğini gösteriyor. Araştırmaya göre liseden sonra üniversiteye devam edememiş olan kadınların yüzde 29,8’i neden olarak sınavı kazamadığını gösterirken, yüzde 14,6’sı “sınavı kazandığını ancak evlenip okulu bıraktığını”, yüzde 10,5’i “daha fazla okumasına ailesinin izin vermediğini” söylüyor. Yapılan kimi anket ve araştırmalarda dahi, genç kadınların üniversiteye gidememesinde türban, en son problem olarak görünüyor. Kuşkusuz ki, genç kadınlar için, paralı eğitim, eğitimde cinsiyete dayalı ayrımcılık, kadınlara biçilmiş geleneksel roller vb. nedenler, kadınların eğitim hakkının engellenmesinde daha temel bir rol oynamaktadır.

Dinci-gerici parti, kadınlara yönelik ayrımcılığa, eğitim-sağlık alanında yaşanan eşitsizliğe, kadınların bu alanlardaki mağduriyetine ilişkin tek söz etmez ve tek bir adım atmazken, türban serbestliği üzerinden yaptığı tartışmalar ile aslında ikiye bölünmüşlüğü bir kez daha göstermiş oluyor.

Türban kadınların sömürü ve köleliğinin bir aracıdır!

Türban sorunu gerçekte bir kadın sorunu, kadının köleliği sorunudur aynı zamanda. Gerici-dinci güçlerin ifade ettiğinin aksine, türbanın takılması sonucu kadının “özgürlükleri” kısıtlanmamakta, tam tersine türban bizzat kadınların köleliğinin bir ifadesi, onun özgürlüğünü kısıtlayan bir işlev görmektedir. Zira türban, özünde dinsel gericiliğin temel simgelerinden biridir. Aynı zamanda da siyasal islamı görünür kılan, yaygınlığını gösteren bir simgedir.

Kadınların binlerce yıllık köleliği özel mülkiyet düzeni üzerinden kendisini üreten erkek egemen sistemin bir sonucudur. Kuşkusuz bu sömürü çarkının içinde dinler de özel bir rol oynamış, dinin kuralları gerek sessizce, gerekse de açık baskı yöntemleri ile kadınlara dayatılmıştır. Bugün yaşanan tartışmalarda türban, her ne kadar kadınların “bireysel tercihi” ve inancının tezahürü

olarak yansıtılsa bile arka planında bin yıllara dayanan, gücünü sömürü düzeninden alan baskı mekanizması yatmaktadır.

Bugün AKP’nin 22 Temmuz’dan beri hükümet olmaktan öte bir iktidar gücü gibi davrandığı açıktır. AKP, taşıdığı bu imkanlar sayesinde toplumsal ve kültürel yapıyı da kendine göre şekillendirmektedir. AKP şahsında dinsel gericilik de bu dönemde özellikle kadınlara yönelik baskı ve eşitsizlik sisteminin üretilmesinde etkili olmuştur.

Bu çerçevede AKP döneminde kapanan kadınların azımsanmayacak şekilde arttığı da görülmektedir. 2007 yılında yapılan bir araştırma bu gerçeği tüm yalınlığı ile gösterdiği gibi bu sayının günümüzde daha da arttığına şüphe duymamak gerekmektedir. “*KONDA’nın geçtiğimiz aylarda gerçekleştirdiği bir anket gösteriyor ki: Türkiye’de başını örtmeyenlerin oranı 2003’te %38 iken AKP’nin iktidarda olduğu son 4 yılda %64,2’den %69’e yükselmiştir. Başını başörtüyle değil de türbanla örtenlerin oranı ise 4.7 kat artarak %3.5’ten %16.2’ye yükselmiştir. (Meral Tamer- Milliyet-2007)*

Ancak dinsel gericiliğin kadınlar üzerindeki köleleştirici etkisini artan türbanlı sayısına indirgememek gerekmektedir. Dinsel gericilik, toplumsal yaşam içinde kadının misyonu ve kadına verilen değer açısından da büyük tahribatlar yaratmıştır.

Başbakanın her fırsatta kadınlara “3 çocuk doğurmasını” tavsiye etmesi ise kadının asıl görevinin ne olduğu konusundaki yaklaşımın en billurlaşmış ifadesidir.

Dinsel gericiliğin toplum ölçeğinde yaygınlık kazanmasıyla kadın üzerindeki sömürünün katmerlenmesine bir dizi örnek verilebilir. 14 yaşındaki kıza tacizden yargılanan Hüseyin Üzmezler, Kürt kadınlarının kuma olmasını önerebilen Halil Bakırcılar, 2 eşli milletvekilleri, 3 eşli başbakan danışmaları vb... Kamuoyu önünde teşhir olmuş bu örneklerdeki şahıslar da devlet kurumları tarafından bizzat korunmakta ve kadını değersiz gören tutumları ise meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. Ancak ne yazık ki bunlar buzdağının görünen yüzüdür. Toplumun ve toplumsal yapının bütününde durum çok daha vahimdir.

Çözüm devrimci sınıf mücadelesinde!

Her geçen gün yaygınlık kazanan, kadının köleliğinin de simgesi haline gelen türbana elbette karşı çıkmak gerekiyor. Ancak türbanın kaynağı olan dinsel gericiliğe karşı mücadele, bu gericiliğin ürettiği maddi ve kültürel zemine karşı mücadeleyle birleştirilmelidir. Sonuçta kadının özgürleşmesi düzene karşı mücadele içerisine çekilmesine bağlıdır. Bu sağlandığı ölçüde de kadın üzerindeki tüm prangalar da kırılmış olacaktır.

Bunun için bugün bu gerici akımlara karşı sistematik bir ideolojik mücadele yürütmek gerektiği gibi aslolan devrimci sınıf mücadelesini yükseltmektir. Sınıf mücadelesi, din-mezhep, kadın-erkek vb. ayrımlarını ortadan kaldıracak bir özelliğe sahiptir. TEKEK direnişinde, MEHA’da daha onlarca işçi direnişinde tanık olduğumuz gibi...

Ücretsiz PDF Kitap Alın: <http://www.kizilbayrak.org>

Dünyadan...

Londra’da metro grevi

Londra’da metro çalışanları hak gasplarına karşı son üç ay içinde üçüncü kez greve çıktı.

Metro çalışanları 2 Kasım günü gerçekleştirdikleri 24 saatlik grevle işten atma saldırısına karşı tepkilerini dile getirdi. Bilet ofislerinde çalışan 800 işçinin işten çıkarılma planına tepki gösteren metro çalışanlarının grevi sonucu trenlerin yüzde 60’ı hizmet veremedi.

Grev, Maaşlı Ulaşım Çalışanları Derneği (TSSA) ve Demir ve Deniz Yolları Sendikası (RMT) tarafından düzenlendi.

TSSA’dan Lorraine Ward grevin sebebinin yalnızca işten çıkarmalar değil, güvenli çalışma koşulları talebiyle de gerçekleştirildiğini ifade etti. İşten çıkarmaların sadece hizmet kalitesi için değil, Londralıların güvenliği için de bir tehdit oluşturduğunu belirtti.

Londra Belediye Başkanı Boris Johnson ise, grevin etkisini kırabilmek için yaklaşık 100 ek otobüs seferini devreye koydu.

Fransa’da sokak gösterileri

Fransa’da 27 Ekim günü parlamentodan geçen emeklilik yasa tasarısına karşı 28 Ekim günü ülke çapında genel grevler yaşandı.

Demiryolu ve havayolu işçilerinin grevi ulaşımı olumsuz etkiledi. Grevler, özellikle havayolu şirketlerinin çok sayıda tarifeli seferi iptal etmesine yol açtı.

Fransa’da düzenlenen yaklaşık 260 gösteriye katılanların sayısının, geçen haftaki rakamdan daha düşük olduğu ifade ediliyor. Katılımda yaşanan bu düşüşte Fransa’daki 12 günlük okul tatilinin de etkili olduğu ifade edildi.

Lorient’te yürüyüş

Fransa’da 28 Ekim günü gerçekleştirilen eylemler çerçevesinde Bretagne bölgesinin Lorient kentinde binlerce kişinin katılımıyla miting düzenlendi. Cosmao Dumanoir önünden başlayan yürüyüş polis binası önündeki alanda gerçekleşen miting programıyla devam etti.

CGT, CFTD, FO, FSU, Solidaires, Unsa, CFTC, CFE-CGC, Unef adına yapılan açıklamada, krizin nedeninin kapitalist sistem olduğu söylendi. Eylem sırasında kortejden ayrılan 300 kişilik bir grup tren garını bloke etti. Yaklaşık 2 saat süren bu eylemde, atılan sloganlarda Sarkozy hedef alındı.

Kızıl Bayrak / Fransa

Berlin’de Parti gecesine çağrı

TKİP’nin kuruluş yıldönümü etkinliğinin hazırlıkları sürüyor.

Ekim Devrimi’nin 93., Yeni Ekimler’in Partisi’nin 13. mücadele yılının selamlanacağı etkinliğin ön çalışması Avrupa çapında yürütülüyor. 13 Kasım 2010 tarihinde Almanya’nın Köln şehrinde yapılacak olan merkezi gecenin hazırlıkları Berlin bölgesinde de devam ediyor.

Berlin’den komünistler, geceye çağrı yapan afiş ve el ilanlarını kullanıyorlar. Parti gecesinin programı ve çağrısının yer aldığı biletleri çevre-çeper ilişkilerine ulaştıran komünistler, etkinliğe güçlü bir katılım sağlama hedefiyle iki haftalık süreyi değerlendiriyorlar.

Berlin’den Komünistler

Bursa’da “Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun” paneli

BDSP’nin, Ekim Devrimi’nin 93. yıldönümü etkinlikleri çerçevesinde planladığı “Ekim Devrimi ve Ulusal Sorun” başlıklı panellerin ilki 30 Ekim günü Bursa’da gerçekleştirildi.

Baro Evi Toplantı Salonu’nda yapılan panel öncesinde salona biri panelin başlığını taşıyan diğeri de “Halklar hapishanesinden gönüllü birliğe... 93. Yılında Büyük Sosyalist Ekim Devrimi yol gösteriyor / BDSP” yazılı iki ozalit asıldı.

Panelde araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır**, DEP eski milletvekili **Mahmut Alınak** ve **BDSP temsilcisi** konuşmacı olarak yer aldı.

Panelistlerden ilk konuşmayı **Volkan Yaraşır** yaptı. Sunumunu, Marksizm’de ulusal sorun ve Kürt ulusal sorunu olmak üzere iki başlık üzerinden yapan Yaraşır, Marksizm’in ulusal soruna yaklaşımını farklı tarihsel süreçlerde yaşanan çeşitli deneyimler üzerinden örnekledi. Başta İrlanda ve Meksika olmak üzere, bir dizi ülkede yaşanan ulusal mücadelelere değindi. Taleplerin, her ulus için kapitalizmin gelişim sürecine bağlı olarak değişebileceğini, fakat sorunun özünde bir sınıf çelişkisi olduğunu belirtti.

Bugünün en önemli siyasal sorunlarından biri olan Kürt ulusal sorununun da sınıfsal temeliyle ele alınması gerektiğini belirterek, bugünkü haliyle Kürdistan’ın “BOP+Çin çalışma rejimi” olarak formüle edilebilecek bir tehlike ile karşılaşabileceğini ifade etti.

Yaraşır’ın ardından konuşan DEP eki milletvekili **Mahmut Alınak** sözlerine devrim mücadelesinde şehit düşen tüm devrimcilerin ve Ulucanlar katliamında ölümsüzleşen Habip Gül’ün anılarına duyduğu saygıyı belirterek başladı.

Kürt sorununun “Kürdistan sorunu” olduğunu belirten Alınak, burjuvazinin egemen olduğu bir Kürdistan’ın Kürt halkı için çözüm olmayacağını, önemli olanın emekçi halkın iktidarına dayanan bir Kürdistan olduğunu söyledi.

Ardından konuşma yapan **BDSP temsilcisi** Ekim Devrimi’nin önemine vurgu yaparak Kürt ulusal sorununu bu devrim ışığında ele aldı. Kürt sorunundaki güncel gelişmeleri de ele alarak, Kürt hareketinin ana süreçlerine değindi. Kürtlerin ulusal kimliğinin yanında önemsenmesi gereken bir sosyal sınıf kimliğinin de olduğunu belirterek yeni Ekimler’e ihtiyaç olduğunu ifade etti.

BDSP temsilcisinin yaptığı konuşmanın ardından Mahmut Alınak kendisine sorulan soruları cevapladı. Sonrasında verilen kısa bir aranın ardından ikinci bölüme geçildi. Bu bölümde katılımcılardan gelen soru ve görüşlerle birlikte canlı tartışmalar yaşandı.

Panele yaklaşık 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

“Zorunlu din dersleri kaldırılсын!”

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği zorunlu din derslerinin kaldırılması talebi doğrultusunda Alevi emekçiler ile tüm ilerici demokrat güçleri 6 Kasım’da İstanbul Kadıköy İskele Meydanında yapılacak oturma eylemine çağırdı.

Alevi örgütleri daha önce de bir günlük oturma eylemi ile zorunlu din dersi uygulamasını protesto etmişlerdi. Protesto eylemi AKP hükümetinin büyük tepkisine yol açmıştı. “Bu milletin dinle derdi yok. Ne derdi var din dersiyle, niye kalsın din?” diyen Faruk Çelik hükümetin politik tutumunu ortaya koymuştu. Zorunlu din dersi zulmünün devam edeceğini ilan etmişti.

Faruk Çelik’in açıklamasına benzer yaklaşımlar, Alevi çalıştayları sonuç raporunda da yer almıştı. “Din öğretimi tüm vatandaşların ihtiyacıdır. Din öğretimi sadece 4. ve 5. sınıflara değil, 1-2-3. sınıf öğrencilerine de verilmelidir” denilmişti. AİHM’in kararlarını tanımamakta ısrar gösteren AKP hükümeti zorunlu din dersi uygulamasının okullarda daha da yaygınlaşması için çabalyor. Böylece Alevilere yönelik asimilasyon politikası daha da ağırlaştırılmak isteniyor.

Alevi emekçilerinin demokratik istemleri yok sayılıyor. Özelde AKP, genelde sermaye devleti Alevi emekçilerini kontrol altında tutmak istiyor. Aleviliği dinsel gericiliğin bir parçası haline getirmek istiyor. Bunun için Aleviliği Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesine almak için çabalyor.

Zorunlu din dersi uygulaması ilk kez 12 Eylül anayasasında yer aldı. Yapılan bu anayasal düzenleme ile seçmeli din dersi uygulamasına son verildi. 12 Eylül’ün faşist generalleri 1950’den sonra sayıları hızla artan dini eğitim veren meslek okullarını, imam hatip liselerine dönüştürdüler.

Zorunlu din dersi uygulaması Aleviler’e yönelik düşünsel kıyım sürecinin son halkasıdır. Eğitimin tüm

aşamalarında zorunlu din dersi uygulamasına geçilmesi Aleviler’in sunnileştirilmesi temelinde atılmış önemli bir adımdır. Zorunlu din dersi uygulamasının yaygınlaştırılarak sürdürülmesinde gösterilen ısrar Aleviler’in üzerindeki toplumsal baskının daha da katmerleştirilmesini hedeflemektedir.

Sermaye devleti Sunni inancına mensup olan işçi ve emekçileri baskı ve denetim altında tutmak için dinsel gericilikten etkin bir tarzda yararlanıyor. Alevilik inancını da dinsel gericiliğin parçası haline getirip Alevi işçi ve emekçileri de aynı biçimde kontrol etmeyi planlıyor.

Sınıf devrimcileri zorunlu din derslerinin kaldırılması, din ve devlet işlerinin tam olarak birbirinden ayrılması, gericilik yuvası tarikat ve cemaatlerin dağıtılması, mezhepsel ayrıcalıklara ve baskılara son verilmesi için tüm bu sorunların kaynağı olan burjuva sınıf iktidarına karşı mücadele ediyorlar. Bu nedenle bu bilinç ve anlayışla 6 Kasım’da yapılacak oturma eylemine destek vereceklerdir.

Alevi örgütleri komisyondan habersiz

5. Uluslararası İnanç Önderleri Toplantısı’na hükümeti temsilen katılan Devlet Bakanı Faruk Çelik’in Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersleri ile ilgili olarak “Alevi vatandaşlarımızın oluşturduğu komisyonun katkısıyla taslak hazırlanıyor” sözlerinin gerçeği yansıtmadığı Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Fevzi Gümüş’ün açıklamalarıyla ortaya çıktı.

Çelik, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin 2011-2012 yılında bir öğretim dersi olarak yürürlüğe gireceğini belirterek şunları söylemişti: “Müfredatı yeniden ele aldık. Şu anda Alevi vatandaşlarımızın oluşturduğu komisyonun da katkısıyla taslak hazırlanıyor. Bu bir öğretimdir. Bu bir kültür, bilgi alma dersidir. 2011-2012 yılında bir öğretim dersi olarak yürürlüğe girmesini sağlayacağız. Eğitim içeren bölümler çıkartılacak. Sorun din eğitimi ile öğretiminin karıştırılmasıdır. Bu sorun böylece ortadan kalkmış olacak”

Fevzi Gümüş ise yaptığı açıklamada Çelik’in sözlerine tepki gösterdi.

Gümüş, AİHM kararının müfredata ilişkin olduğu yönünde kamuoyunun yönlendirildiğini dile getirerek kararın mevzuata ilişkin olduğunu belirtti. Çelik şunları söyledi: “AİHM kararında din dersi eğitimi ya da öğretimi fark etmez. Kararda din eğitim ve öğretimi zorunlu olmaktan çıkarılacak deniliyor. Zorunlu olmaktan çıkardıktan sonra genel bilgiler içeren öğretim yapacaksınız diyor. Faruk Çelik yaptığı açıklamalarla kamuoyunu yanıltıyor” Ders müfredatı için oluşturulan komisyonun kapsamına da değinen Gümüş “Komisyondan Alevilerin haberi yok. Bu komisyonda kimlerin olduğu ve nasıl çalışma yapıldığı bilinmiyor. Hükümetin oluşturduğu komisyon bile kendi içinde uzlaşma sağlayamadığı için hazırladığı raporu kamuoyuna açıklayamıyor” dedi.

Sanatçılardan Alevilere destek

PSAKD’nın 6 Kasım’da İstanbul Kadıköy İskele Meydanı’nda gerçekleştireceği oturma eylemine destek büyüyor. Din hanesinin nüfus cüzdanlarından çıkartılması ve zorunlu din derslerinin kaldırılması talepleriyle Kadıköy Meydanı’nda gerçekleştirilecek 24 saatlik oturma eylemi için sanatçılardan da destek açıklaması geldi.

Oturma eylemine katılacaklarını açıklayan sanatçıların isimleri şöyle: Ali Kiziltaş, Altan Erkekli, Arzu Şahin, Aliekber Eren, Cihan Çalik, Dertli Divani, Erdal Erzincan, Emre Saltık, Edip Akbayram, Emrah Mahsuni, Esra Öztürk, Erdal Güney, Erdal Bayrakoglu, Grup Yorum, Gülcihan Koç, Hakan Yeşilyurt, Hüseyin-Aliriza Albayrak, Helin, İsmail Hakki Demircioğlu, Mercan Erzincan, Mehmet Özcan, Metin Kahraman, Metin Karataş, Muharrem Temiz, Mustafa Özarslan, Nilüfer Sarıtaş, Nurettin Güleç, Onur Akin, Pinar Sağ, Rojin, Rahmi Saltik, Sebahat Akkır, Sinan Rıza, Sıvı, Süleyman Bayrak, Yasemin Gökse.

Hasta tutsaklara özgürlük

Adana'da hasta tutsaklar eylemi

Adana'da hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle İnönü Parkı'nda 30 Ekim günü gerçekleştirilen basın açıklaması “Hasta tutsaklara özgürlük” şiarlı pankartın açılmasıyla başladı.

Açıklamada şunlar ifade edildi: “Referandum öncesinde, yaşı büyütülerek idam edilen Erdal Eren üzerinden nasıl duygu sömürüsü yapılmak istendiğini biliyoruz. Ancak 2010 Türkiye'si'nde tedavi edilmediği için kanserden yaşamını yitiren 17 yaşındaki Abdullah Akçay'a devletin yaklaşımının, 12 Eylül askeri faşist cuntasından bir farkının olmadığı da kolayca görülmektedir. Yine 12 Eylül döneminde 5 No'lu cezaevine konularak insanlık dışı uygulamalarla, işkencelerle öldürülen tutsaklara olan yaklaşımla, şu an Diyarbakır D Tipi Kapalı Cezaevi'nde tutularak, adım adım ölüme gönderilen Nurettin Soysal gibi tutsaklara yaklaşımın arsında hiçbir fark olmadığı gibi. Yani hapishaneler düzenin aynası olmaya devam ediyor.”

Basın metninin okunmasının ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı. BDSP, Halk Cephesi, Emek ve Özgürlük Cephesi, İHD ve Devrimci Proletarya, tarafından örgütlenen eyleme BDP ve ESP destek verdi.

İHD Hediye Aksoy için yürüdü

İHD Cezaevi Komisyonu, Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nde bulunan hasta tutuklu Hediye Aksoy için 3 Kasım günü Taksim'de sessiz yürüyüş gerçekleştirdi.

Galatasaray Lisesi önünde toplanan İHD Cezaevi Komisyonu yürüyüşte “Hapishanelerde ölüm istemiyoruz! Hasta tutuklular serbest bırakılsın! / İHD Cezaevi Komisyonu” pankartı ve Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nde bulunan hasta tutuklu Hediye Aksoy'un yazmış olduğu mektuptan alıntılarının yer aldığı ozalit taşıdı.

Taksim Tramvay Durağı'na gelindiğinde gözlerini siyah bantlarla bağlayan komisyon üyeleri oturma eylemi yaptılar. Oturma eyleminde, “Hediye Aksoy

serbest bırakılsın!”, “Hasta mahpuslar serbest bırakılsın!”, “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!”, “Tecrit işkencesine son!” sloganları atıldı.

Basın metnini okuyan İHD Yönetim Kurulu Üyesi Sevim Kalman, 18 yaşında iken bir patlama sonucu iki gözünü kaybeden ve on dört gün kaldığı gözaltı sürecinde de tedavisi yapılmayan Hediye Aksoy'un durumuna değindi. Kalman, Aksoy'un bakımını ve ihtiyaçlarını karşılayamadığını, birtakım rahatsızlıklarının olmasına rağmen tedavisinin yapılmadığını ve engellendiğini söyledi.

Hediye Aksoy'un mektuplarında kendi durumunu anlattığı “Ben mahpusluk içinde mahpusluk çekiyorum. Karanlık, ayaklarıma zincir, kollarıma kelepçe vurmuş gibi beni hareketsiz bırakmış. Ben bir odaya değil bir ranzaya hapisim, her adımda bir yere çarpmamak için ellerimi siper yapıyorum” ifadelerini kamuoyu ile paylaşan Kalman, “CİK 16'ncı maddesi gereği yaşamını kendi başına sürdüremeyecek durumda engelli ola Hediye Aksoy'un serbest bırakılması yasal bir zorunluluktur” dedi.

Kızıl Bayrak / Adana - İstanbul

İzmir'de baskı ve zor protesto edildi

İzmir'de 30 Ekim günü KESK İzmir Şubeler Platformu ve İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi tarafından gerçekleştirilen basın açıklamalarıyla tutuklu sendikacıların ve insan hakları savunucularının serbest bırakılması istendi.

KESK İzmir Şubeler Platformu sendika üye ve yöneticilerinin tutuklanmalarını protesto etmek amacıyla eski Sümerbank önünde bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını KESK İzmir Şubeler Platformu Yürütmesi adına Tüm Bel Sen 2 No'lu Şube Başkanı Nami Arslanbuğa okudu.

Açıklamalarda insan haklarından, sendikal haklardan halk iradesinin üstünlüğünden, diyalogda ve barıştan söz edilirken; günlük yaşamda ise var olan hakların dahi kısıtlandığı hatırlatıldı. İfade özgürlüğü kapsamındaki eylem ve etkinliklerin engellenerek yasa dışı faaliyetler kapsamında ele alındığı söylendi. Çalışma yaşamında yeni yasaklara imza atıldığı dile getirildi.

“KESK'e yönelik baskılar özellikle son 2-3 yıldır daha da yoğunlaşmıştır. Bunda en önemli etkenin Kürt sorununun demokratik çözümü beklentisinin yerini yeniden çatışmalı bir süreç, inkâr ve tasfiye anlayışına bırakmış olmasıdır.” denilen açıklamada baskıların bir diğer boyutunun da çalışma yaşamında hak gasplarına yol açan çok sayıda uygulama olduğu belirtildi. Bu baskıların sayısız örneğinin yaşandığının dile getirildiği açıklamada konfederasyon genel merkezinin basıldığı, eski ve yeni genel merkez yöneticilerinin gözaltına alındığı, tutuklandığı hatırlatıldı. “Gözaltı ve tutuklamalarla kamu emekçileri yıldırılmak ve sindirilmek istendi. Sendika başkanlarımız sendika yöneticilerimiz ve üyelerimiz görevden alındı tutuklandı” denilerek 9 KESK'linin çeşitli ceza vlerinde tutuklu bulunduğu hatırlatıldı. KESK'lilerin aylardır tutuklu olmalarına rağmen yarısının daha ilk duruşmalarının dahi yapılmadığının altı çizildi.

İnsan Hakları Derneği de eski Sümerbank önünde anadilde eğitim ve tutuklamalarla ilgili bir basın açıklaması yaptı. Toplumsal muhalefetin hemen hemen her kesimini, ‘terörist’ ve ‘yasadışı örgütlerle bağlantılıdır’ diyerek damgalayan mevcut iktidarın, insan hakları savunucuları üzerinde de terör estirerek, insan hakları mücadelesini sekteye uğratacağını düşündüğünün belirtildiği açıklamada bu çabaların nafiye olduğu söylendi.

Toplum üzerinde kurulmaya çalışılan baskıya dikkat çekilen açıklamada şunlar söylendi: “Bir yandan tüm toplumsal muhalefete uygulanan baskı politikaları, diğer yanda bugünlerde Kürt sorunu eksenindeki tartışmaların kilitlendiği Diyarbakır'daki KCK davası olarak nitelendirilen davada anadilleri olan Kürtçe ile savunma yapmak isteyen tutukluların bu taleplerinin ret edildiği veya yargılama sürecinde de ret edileceği yönündeki bilgileri kaygıyla izlenmektedir.”

Tutuklu İHD'lilerin serbest bırakılmasının istendiği açıklamaya KESK üyeleri, BDSP ve Mücadele Birliği destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

“Kinim ve nefretim bitmedi bitmeyecek”

292 haftadır “failleri belli kayıplar nerede” pankartı ve gözaltında kaybedilenlerin fotoğrafları ile Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi yapan kayıp yakınları 30 Ekim günü, 19 yıl önce gözaltında kaybedilen Hüseyin Toraman'ın akıbetini sordular.

Oturma eyleminde konuşan Hüseyin Toraman'ın annesi Hatice Toraman, çocuklarının sadece devrimci-demokrat oldukları için öldürüldüğünü belirtti. Toraman, öldürülmelerine rağmen annelerin susmadığını ve hiç bir zaman susmayacaklarını söyledi. Toraman “Kinim ve nefretim bitmedi,

bitmeyecek” diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Altı arkadaşı ile birlikte gözaltına alınarak kaybedilen Abdurrahman Coşkun'un annesi ve Seyhan Doğan'ın abisi de birer konuşma yaptılar. Hediye Coşkun Kürtçe bir konuşma yaparak olayın nasıl yaşandığını anlattı ve savcılığa dilekçe verdiklerini ama savcının dilekçeyi yırtarak yüzüne fırlattığını söyledi. Hediye Coşkun “Ben oğlumu aramaktan vazgeçmeyeceğim” dedi.

Konuşmaların ardından basın açıklamasını okuyan Haside Ocak, 27 Ekim 1991 sabahı evinden çıkan Hüseyin Toraman'ın mahallelinin gözü önünde zorla bir araca bindirildiğini ve mahallelinin polise haber verdiğini ama kaçırılanların da polis olduğu anlaşılınca olaya müdahale edilemediğini söyledi. Ocak, dönemin başbakanı Süleyman Demirel'in anne Hatice Toraman'a “Ne yapalım, oğlun cebimde mi ki çıkarıp vereyim?” diyerek Hüseyin Toraman'ın kaybedilmesine onay verdiğini belirtti. Haside Ocak, gerçeğin üzerinin kapatıldığını ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Mücadele Postası

Paşabahçe’de açlık grevi...

Paşabahçe Devlet Hastanesi'nde işten atma saldırısına karşı direnişini 29 Ekim günü başlattığı açlık greviyle sürdüren Türkan Albayrak, başka bir işyerinde çalışmaya başlayacak.

Açlık grevine devam ederken İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü yetkilileri tarafından direniş çadırında ziyaret edilen Albayrak, ikamet ettiği Pınar Mahallesi'nde evine yakın bir iş yerinde çalışabileceğini söyledi. Protokoller tamamlanıncaya kadar açlık grevini sürdüreceğini söyleyen Albayrak, 9 Temmuz'da işten çıkarılmıştı. Bunun üzerine hastane bahçesine çadır kurarak direniş başlayan Albayrak, 29 Ekim günü, direnişinin 112. gününde açlık grevine başlamıştı.

Devrimci olduğu için işten atıldı

Üniversite öğrencisi olan Serdar Gül, eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için çalıştığı TeknoSa'da ilerici kimliğinden kaynaklı işten atıldı.

Yıldırılmak için evinden uzak bir bölgede çalışmaya zorlanan Gül, bu haksız uygulamaya dair avukatıyla beraber İstiklal TeknoSa Mağaza Müdürleri ile konuşmak istedi. Gül ve avukatı zorla mağazadan çıkarıldı.

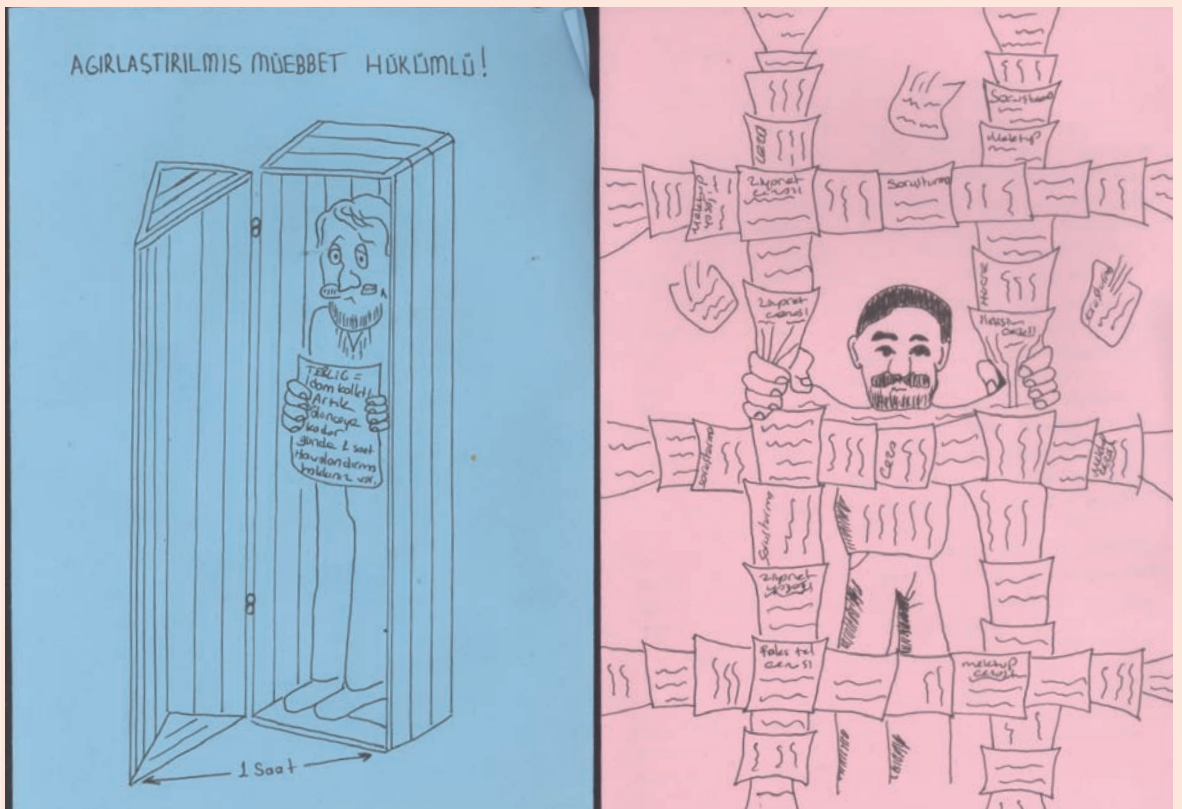
Konuyla ilgili yaptığı yazılı açıklamada Gül işten atılma sürecini aktardı. Tüm bu hukuksuzlukların, sermayenin emek düşmanı karakterinin ürünü olduğunu ifade eden Gül, bu uygulamalarından dolayı TeknoSa Mağazası' nı protesto ettiğini belirtti.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / **KOCAELİ**

Ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklardan mektup

Merhaba arkadaşlar;

F tiplerinde ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü tutsaklar tek kişilik hücrede,

- günde 1 saat havalandırmaya çıkıyor.
- yan hücrelerinde kalan diğer tutsaklarla beraber havalandırmaya çıkmasına izin verilmiyor
- kaldıkları hücrenin camı tam açılmadığı için yeterli hava alamıyorlar.
- Haftada bir gün temizlik, hücrenin havalandırılması vs. için kapılarının tam gün açık bırakılması talebi karşılanmıyor.

İdam kaldırıldı ama ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklar ömür boyu çok daha ağır koşullarda yaşamaya mahkum edilmiş durumdalar.

Ağırlaştırılmış müebbetliklerin havalandırma sürelerinin uzatılması ve insani yaşam standartlarının sağlanması için gerekli duyarlılığın gösterileceğine inanıyoruz.

Çalışmalarınızda başarılar.

Sevgilerle

3.10.10

Dostlar merhaba!

Daha önce de ağırlaştırılmış müebbetlik tutsakların durumu ile ilgili yazmış, kart göndermiştik. Elinize ulaşip ulaşmadığını bilmiyoruz. Konuyla ilgili sürekli farklı gelişmeler oluyor. Bunları aktarma ihtiyacı duyuyoruz.

Ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklar havalandırma sürelerinin 1-2 saatle sınırlandırılmasına itiraz ettiği için hergün soruşturma açılıyor haklarında, ceza veriliyor. Şimdiden 40 ay ziyaret, 40 ay iletişim (mektup, faks, telgraf) cezası verildi. Soruşturmalar, cezalar devam ediyor. Taleplerini dile getirdikleri, ağır tecrit koşullarına itiraz ettikleri için bunlara maruz kalıyorlar. Talepleri karşılanmak yerine ağır bir şekilde cezalandırılarak bu gidişle ömür boyu ziyaret ve diğer iletişim haklarından mahrum bırakılacaklar.

Ağır müebbetlik tutsakların yaşam koşullarının iyileştirilmesi, havalandırma sürelerinin uzatılması ve yanyana olan hücrelerdeki tutsakların beraber havalandırmaya çıkabilmesinin sağlanması için bir kere daha duyarlılık çağrısında bulunuyoruz.

Çalışmalarınızda başarılar.

Sevgiler, selamlar.

10.10.10

Coşkun Akdeniz

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi

Zamlara karşı protesto

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin, ulaşım ücretlerine yaptığı yüzde 10'luk zam eylemlerle protesto ediliyor.

Halk Cephesi 3 Kasım günü Taksim Tramvay Durağı'nda basın açıklaması yaptı.

“Ulaşım zamları geri alınsın! / Halk Cephesi” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını okuyan Ercan Kutlu, ulaşım yapılan zamlarla AKP’nin ulaşımı bir hak, bir hizmet olarak görmediğini, kendisi için bir gelir kaynağı olarak gördüğünü söyledi. Kutlu, “Ulaşımı bir şekilde paralı hale getiren ve halk için ciddi bir soruna dönüştüren kapitalist sistemin kendisidir” dedi.

1 Kasım günü İstanbul trafiğinin en yoğun olduğu iş çıkış saatlerinde Cevizlibağ metrobüs durağı önünde toplanan **Halkevçiler** ulaşım zamlarına karşı mücadele çağrısı yaptılar.

Parasız ulaşım talebinde bulunan Halkevçiler ve eyleme destek veren birçok kişi turnikelerden atlayarak

Polis terörüne ve cinayetlerine son!

9 Kasım
10.00

Karadağ cinayeti davasının
2. duruşması
Bakırköy Adliyesi

19 Kasım
18.00

Alaattin yoldaşı
katledildiği yerde anıyoruz!
(Esenyurt Depo Durağı)

Bağımsız Devrimci
Sınıf Platformu

BDSP